

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

วารสาร

ปีที่ 24 ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน 2556 ♦ www.boi.go.th

ส่งเสริมการลงทุน

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

ข้อตกลงทางการค้า

OSOS

One Start One Stop Investment Center

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

การลงทุนในประเทศไทย ไม่ใช่เรื่องใหญ่อีกต่อไป

Investment in Thailand is not a big deal anymore.

HI-TECH KABIN
INDUSTRIAL ESTATE

เขตส่งเสริมการค้าและอุตสาหกรรม
HI - TECH KABIN

INDUSTRIAL ESTATE

พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน

HEMARAJ
Ready Built Factory

AQUA

พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน

นิคมอุตสาหกรรมไฮเทคกบินทร์ เป็นนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงานกับ
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเพียงแห่งเดียวในจังหวัดปราจีนบุรี

Bangkok

HI-TECH KABIN
INDUSTRIAL
ESTATE

กรุงเทพฯ 140 กม.

ท่าเรือแหลมฉบัง 150 กม.

Laem Chabang Port

- **One Stop Service** โดยการนิคมอุตสาหกรรม (กนอ.)
  - สิทธิของชาวต่างชาติในการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในนิคมอุตสาหกรรม
  - การขออนุญาตใบก่อสร้าง / ประกอบกิจการ (รง.4)
  - การขอใบอนุญาตทำงาน / VISA

- เขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3
- ทำเลที่ตั้งสูงจากระดับน้ำทะเล 30 เมตร (+30MSL)
- สูงกว่าระดับน้ำท่วม 20 เมตร

Hi-Tech Kabin Logistics Corp., Ltd.

130-132 Sindhorn Bldg., Tower 2, 8th Floor, Wireless Road, Bangkok 10330

Tel. 0 2651 5575 Fax. 0 2651 5573 E-mail. info@hitechkabin.co.th

Providing efficient services thru modern technology to facilitate members and investors

“ ให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย
เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่สมาชิกและนักลงทุน ”

บริการสำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

- ออกเอกสารส่งปล่อย (การนำเข้า) วัตถุดิบ และออกเอกสารคืนเงินซี (การส่งออก) วัตถุดิบด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (Raw Materials Tracking System : RMTS)
- ออกเอกสารส่งปล่อย (การนำเข้า) เครื่องจักรและอุปกรณ์ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Machine Tracking System : eMT)
- บริการฝึกอบรมและสัมมนาด้านวิธีดำเนินการ กำไรอากร แสหาสิทธิประโยชน์การส่งเสริมการลงทุน

บริการสำหรับนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ

- ให้คำปรึกษาและเผยแพร่ข้อมูลด้านธุรกิจและการลงทุน
- บริการจับคู่ทางธุรกิจ นำนักลงทุนพบปะแลกเปลี่ยนเจรจาด้านการลงทุน การศึกษาสู่ทางและเปิดโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ
- บริการฝึกอบรมและสัมมนาในหลักสูตรที่หลากหลายทั้งภายในและภายนอกองค์กร (Public Training and In house Training)

บริการสำหรับสมาชิกสมาคมสโมสรนักลงทุน

- กิจกรรมการบรรยายพิเศษโดยผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อต่างๆ
- กิจกรรมการเยี่ยมชมโรงงานอุตสาหกรรมที่ประสบความสำเร็จ
- สิทธิประโยชน์พิเศษเฉพาะสมาชิก เช่น เข้าร่วมกิจกรรมโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือได้รับส่วนลดในอัตราพิเศษ การรับข้อมูลข่าวสารจากสมาคมเป็นประจำ รับส่วนลดพิเศษในการใช้บริการต่างๆ ของสมาคม เป็นต้น

บริการข้อมูลข่าวสารที่เชื่อมโยงเครือข่ายการลงทุนที่สำคัญอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านทางเว็บไซต์ของสมาคม <http://www.ic.or.th>

สมาคมสโมสรนักลงทุน

เลขที่ 1 อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 12, 16 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0 2936 1429 โทรสาร 0 2936 1441-2 E-mail : is-investor@ic.or.th website : <http://www.ic.or.th>

| สารบัญ CONTENTS

6

36

62

โอกาสและข้อตกลงทางการค้า

โอกาสเสริมความแข็งแกร่งของการค้าและการลงทุนไทยภายใต้ Thai - EU FTA	6
โอกาสและความเสี่ยงของไทยภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย - แปซิฟิก (TPP)	15
การใช้ประโยชน์จากการค้าเสรี	21
การจัดการมาตรการทางการค้าของอาเซียนในยุค AEC	30
เรียนรู้การใช้สิทธิประโยชน์ทางการค้ากับ "กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า"	34

ปีโคโรเคมิและสถานการณ์พลังงานที่น่าสนใจ (ต่อ)

ถอดบทเรียน APIC 2013 (ตอนจบ)	36
------------------------------	----

บทความพิเศษ

ภาพรวมเศรษฐกิจไทยปี 2556 และแนวโน้มปี 2557	41
สถานการณ์การท่องเที่ยวไทยเมื่อเปิด AEC	62
ผลิตภัณฑ์ URC ครองตลาดบิสกิตไทย	66
กฟผ. มุ่งตอบแทนสังคม ยกกระดับคุณภาพการศึกษาเยาวชนไทย	71

ภาวะส่งเสริมการลงทุน

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน	75
--------------------------------------	----

BUILD
We Link...

BUILD, or the BOI Unit for Industrial Linkage Development

BUILD has played a vital role in developing the industrial linkage for more than 20 years. The duties of BUILD are to act as an intermediary between manufacturers of ready-made products and small-and medium-sized manufacturers of parts, which will result in the linkage of industries and the transfer of production technology, leading to the strong growth in supporting industries in Thailand. All this provides a sound base for the sustainable development of the country's industry as a whole.

Sign up for a free BUILD membership to receive our weekly e-newsletter and keep you informed about our activities and events.

Please sign up at <http://build.boi.go.th>

Tel : +66(0)2 553 8111 ext.7 Fax : +66(0)2 553 8325

E-mail : sourcing@boi.go.th Website : <http://build.boi.go.th>

BUILD

กองบรรณาธิการ

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 24 ฉบับที่ 11 พฤษจิกายน 2556

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย	เลขาธิการฯ
นางหิรัญญา สุจินัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน และที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ
นางสาวดวงใจ อัครจินตจิตร์	รองเลขาธิการฯ
นายโชคดี แก้วแสง	รองเลขาธิการฯ

กองบรรณาธิการ

นางสาวบุษราคัม ศรีรัตน	บรรณาธิการบริหาร และหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวสุนันทา อักษรกิจ	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวจิรวรรณ การุณจิตร์	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์ टनाสวัสดิ์
ดร.บงกช อนุโรจน์
นางสาวพรณี เชิงสุทธา
นายสุทธิศักดิ์ ทศพิทักษ์กุล
นางสาววันเพ็ญ หรุจิตติวิวัฒน์
นางศุภาภา เครือเนตร
นางสาวทรงสิริสุข คันติเวสส
นางสาวปิยะวรรณ ขยันมาก
นายอิสระ อมรกิจบำรุง
นางสาวรุณิดา ศิริทรัพย์
นายธรรมรัตน์ รัตนพันธ์
นางสาวณภัทร ทัทพันธุ์
นางสาววรรณนิภา พิภพไชยาสิทธิ์
นางสาวช่อแก้ว ประสงค์สม
นางสาวอุทัยวรรณ เคชณรงค์
นางสาววิสรดา พึ่งทองหล่อ
นางสาวธนาภา คุวานันท์
นางสาวยอภกมล สุธีรพจน์
นางสาวนันทนาฏ กฤษณจินดา
นายธีระพงษ์ อติชาคนานนท์
นางสาวสุวิดา ัญญวงษ์
นายสถาปนา พรหมบุญ
นางสาววันทนา ทาตาล
นายวุฒิชัย ภิสิทธิ์เจริญ
นางสาวรัชนิกร ไผ่ขำนาญ

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
 โทรศัพท์ : 0 2553 8111 ต่อ 8382, 8410 และ 6196
 โทรสาร : 0 2553 8222 และ 0 2553 8316
 อีเมล : head@boi.go.th
 เว็บไซต์ : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์ที่

บริษัท เกรย์ แมทเทอร์ จำกัด

21/61-62 RCA โซน C ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระรามเก้า
 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320
 โทรศัพท์ : 0 2203 1240-7 แฟกซ์ : 0 2641 4211

การที่ประเทศต่างๆ ต้องจัดทำความตกลงทางการค้า เป็นผลสืบเนื่องมาจากการค้าสินค้าและบริการ การเคลื่อนย้ายทุน และแรงงานระหว่างประเทศมีการเปิดเสรีมากขึ้น เศรษฐกิจของแต่ละประเทศเกิดการรวมกลุ่มและรวมตัวกันมากยิ่งขึ้น ทั้งในระดับทวิภาคีและภูมิภาค ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการค้าและการลงทุนในภูมิภาคต่างๆ อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว

ขณะที่การแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศก็ยิ่งทวีความรุนแรง ทำให้การขยายตัวทางการค้าของไทยในคลาสิกเดิม และการเข้าสู่ตลาดใหม่ๆ ในประเทศต่างๆ ทำได้ยากขึ้น ซึ่งอาจจะส่งผลทำให้ประเทศไทยต้องสูญเสียศักยภาพการแข่งขันในสินค้าบางรายการ แต่ก็ก็เป็นโอกาสที่สามารถจะขยายการส่งออกในสินค้าบางรายการได้เพิ่มขึ้นเช่นกัน

ฉบับนี้จึงได้นำเสนอถึงโอกาส ความเสี่ยง การใช้ประโยชน์ การจัดการ รวมถึงสิทธิประโยชน์ทางการค้าต่างๆ เพื่อท่านผู้อ่านจะได้รับทราบข้อมูลต่างๆ ทางด้านการค้าเพิ่มขึ้นไม่มากนักน้อย นอกจากนี้ ยังมีบทความที่น่าสนใจอื่นๆ อีก โดยเฉพาะเรื่องราวทางด้านปีโครเคมีที่เป็นภาคต่อจากฉบับที่แล้ว บทความพิเศษ อาทิ สถานการณ์การท่องเที่ยวไทยเมื่อเปิด AEC ฯลฯ รวมถึงบทความอีกหลายเรื่อง ซึ่งทุกท่านสามารถติดตามรายละเอียดได้ในฉบับ

สำหรับฉบับหน้าจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับครัวไทยสู่ครัวโลก อย่าลืมติดตามกันนะค่ะ

โอกาสเสริมความแข็งแกร่ง ของการค้าและการลงทุนไทยภายใต้ Thai - EU FTA

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL
6
วารสารส่งเสริมการลงทุน

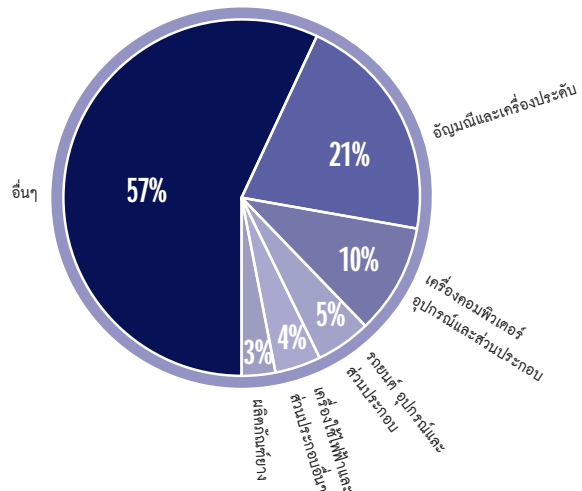
ความสำคัญของสหภาพยุโรปต่อเศรษฐกิจไทย

- การค้าระหว่างไทย และ สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป หรือ EU (European Union) เป็นการรวมตัวของประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรป 28 ประเทศ (ออสเตรีย เบลเยียม บัลแกเรีย ไซปรัส สาธารณรัฐเช็ก เดนมาร์ก เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ ฮังการี ไอร์แลนด์ อิตาลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย ลักเซมเบิร์ก มอลต้า เนเธอร์แลนด์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย สโลวาเกีย สโลวีเนีย สเปน สวีเดน สหราชอาณาจักร และโครเอเชีย) ซึ่งมีพื้นที่มากกว่า 4 ล้านตารางกิโลเมตร ประชากรประมาณ 500 ล้านคน เป็นตลาดที่มีกำลังซื้อสูงที่สุดตลาดหนึ่งของโลกทั้งในด้านสินค้าและบริการ

ปัจจุบัน EU เป็นตลาดส่งออกสำคัญอันดับ 5 ของไทย โดยปี 2555 ไทยส่งออกไป EU มูลค่า 21,729 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเข้าจาก EU มูลค่า 20,191.15 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งไทยได้เปรียบดุลการค้า 6,272.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ด้านการลงทุน EU เป็นนักลงทุนอันดับ 2 ของไทย โดยมีการลงทุน 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขณะที่ไทยออกไปลงทุนใน EU สูงเป็นอันดับ 2 ในอาเซียน มีมูลค่าการลงทุน 1,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สินค้าส่งออกไปยุโรป 5 อันดับแรกของไทย ปี 2555

ที่มา Crystal Report กระทรวงพาณิชย์

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าเกษตร/เกษตรแปรรูป เช่น ไม้แปรรูป ยางพารา ข้าว อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ผลไม้กระป๋อง ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง สินค้าอุตสาหกรรม เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน อัญมณีและเครื่องประดับ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ยาง รถยนต์และชิ้นส่วน เครื่องปรับอากาศ รองเท้า เคมีภัณฑ์

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรกล และส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้า แทรกเตอร์ รถยนต์นั่ง รถโดยสาร ส่วนประกอบรถยนต์ แซสซีส์ เครื่องบิน เหล็กและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน แผงวงจรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ พลาสติก ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม เครื่องใช้ทางวิทยาศาสตร์ กระจกและผลิตภัณฑ์ เพชร อัญมณีและเครื่องประดับ วัสดุ และอาหารสำเร็จรูป

● **การลงทุนจากสหภาพยุโรป**

ประเทศเป้าหมายจากสหภาพยุโรปที่ต้องการชักจูงให้สหภาพยุโรปเข้ามาลงทุนในไทย ได้แก่ เยอรมนี ออสเตรีย สวิตเซอร์แลนด์ เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ลักเซมเบิร์ก สาธารณรัฐเช็ก สโลวาเนีย / สโลวาเกีย ฮังการี โปแลนด์ ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร อิตาลี สเปน โปรตุเกส ไอร์แลนด์ สวีเดน เดนมาร์ก ฟินแลนด์ นอร์เวย์และรัสเซีย

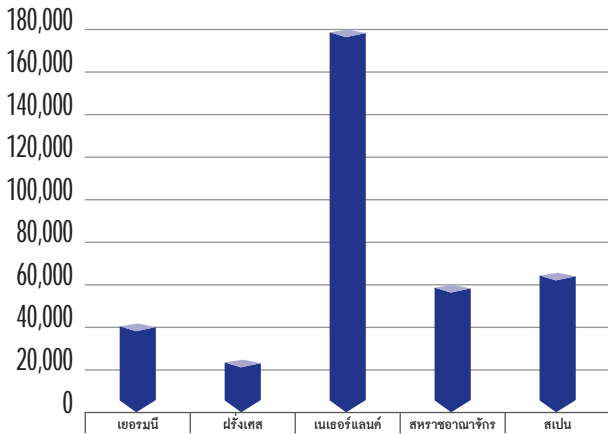
อุตสาหกรรมเป้าหมายที่ต้องการชักจูงให้สหภาพยุโรปเข้ามาลงทุนในไทย และส่งเสริมให้มีการร่วมทุนกับไทย ได้แก่ เกษตรแปรรูปและอาหาร ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ เครื่องจักรและ

อุปกรณ์ เครื่องมือ (รวมถึงอุปกรณ์อัตโนมัติสำหรับเครื่องจักรและการผลิต อุปกรณ์ระบบโลจิสติกส์ อุปกรณ์ก่อสร้าง และอุปกรณ์สำหรับระบบพลังงาน ทางเลือกและสิ่งแวดล้อม) เคมีและปิโตรเคมี โดยเฉพาะเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เคมีภัณฑ์และกระดาษ อุปกรณ์และเครื่องมือแพทย์ ชิ้นส่วนอากาศยาน พลังงานทางเลือกและสิ่งแวดล้อม การวิจัยและพัฒนา รถไฟฟ้าระบบรางและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เทคโนโลยีชีวภาพ นาโนเทคโนโลยี Embedded Software และ Software for Automation Control อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอัญมณี ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและชิ้นส่วนบรรจุภัณฑ์ บริการด้านสุขภาพผู้สูงอายุและท่องเที่ยว รถไฟฟ้าระบบรางและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ผลิตภัณฑ์โลหะ กิจการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ก๊าซและน้ำมัน การต่อเรือ เหมืองแร่และเชรามิกส์ ผลิตภัณฑ์โลหะและเครื่องจักร อุตสาหกรรมเบา/สิ่งทอ ROH ICT

ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปที่มีการลงทุนสำคัญ ได้แก่ **เยอรมนี** บริษัทสำคัญที่มาลงทุนในไทย เช่น BMW, Mercedes Benz, Daimler Chrysler AG (รถยนต์), ThyssenKrupp AG (ลิฟต์และ

มูลค่าการลงทุนจากประเทศยุโรป 5 อันดับแรก
ที่อนุมัติให้การส่งเสริมฯ ระหว่างปี 2547-2556
(มกราคม-มิถุนายน)

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

บันไดเลื่อน และเหล็กกล้า), Siemens (อิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์สื่อสาร), BASF (เคมีภัณฑ์และพลาสติก) และ Bayer (ยา เคมีภัณฑ์และพลาสติก) **ฝรั่งเศส** กิจการที่ฝรั่งเศสมาลงทุนในไทยมีความหลากหลาย เช่น การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ (Michelin, Saint Gobain Sekurit, Valero) พลังงาน (Schneider, EDF, Total) ค้าปลีก (Carrefour, Casino) วิศวกรรม (Alstom, Compagnie de Fives-Lille, Sofrecom) การบิน (Airbus, Thales) เทคโนโลยีขั้นสูง (Ingenico, Alcatel, Orange, Oberthur) และการก่อสร้าง (Bouygues, Dextra, Cogifer TF, Colas)

เนเธอร์แลนด์ การลงทุนจากเนเธอร์แลนด์ส่วนใหญ่จะเป็นโครงการลงทุนโดยบริษัทต่างชาติที่จดทะเบียนในเนเธอร์แลนด์แล้วมาขึ้นขอรับการส่งเสริมการลงทุนในไทย เช่น บริษัท Hoya Corporation, Panasonic, Hitachi (ญี่ปุ่น), Alliance One International (สหรัฐฯ), Relacom Holding AB (สวีเดน) **สหราชอาณาจักร** บริษัทสำคัญที่มาลงทุนในไทย เช่น BP (ผลิตน้ำมันและ

ปิโตรเลียม), British Gas, British Airways, Boots Chemical, Cadbury Schweppes, GlaxoSmithKline, Grampian Country Foods (อาหาร), Shell, Tesco, Unilever, ICI (ปิโตรเคมี), Castrol (น้ำมันหล่อลื่น), GKN (ชิ้นส่วนรถยนต์), Thames Water (ผลิตน้ำประปา) เป็นต้น **สเปน** บริษัทสำคัญที่มาลงทุนในไทย เช่น บริษัท Canadoil (ผลิตโครงสร้างโลหะที่ใช้ในการก่อสร้างหรืออุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรม) บริษัท Chombo Suit (ผลิตอุปกรณ์กีฬาทางน้ำ) บริษัท Indelor Lens (ผลิตเลนส์)

EU เริ่มเจรจาการค้ากับอาเซียน

จากการที่สหภาพยุโรปเผชิญกับวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อปี 2552 ทำให้กลุ่มประเทศสมาชิกที่ใช้เงินสกุลยูโรประสบกับปัญหาหนี้สาธารณะและเริ่มหันเหความสนใจในการค้าและการลงทุนกับภูมิภาคเอเชีย จึงเริ่มที่จะรื้อฟื้นการเจรจาทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศอาเซียน โดยเปลี่ยนท่าทีเป็นการจัดทำแบบทวีภาคีรายประเทศแทนที่จะจัดทำกับอาเซียนทั้งภูมิภาค ทั้งนี้ ในการทำความตกลงนี้ สหภาพยุโรปมีท่าทีที่ผ่อนปรนมากขึ้น ซึ่งนับเป็นโอกาสอันดีของไทยที่จะดึงดูดการค้าและการลงทุนจากภูมิภาคยุโรป อีกทั้งผลักดันให้เกิดการค้าไทยทศภาคในเอเชียและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศ

ไทยได้ร่วมกับอาเซียนในการเจรจาความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - สหภาพยุโรป (ASEAN - EU FTA) เมื่อเดือนพฤษภาคม 2550 โดยมีการเจรจา รวม 7 ครั้ง และในการเจรจา ครั้งที่ 7 เมื่อวันที่ 4 - 5 มีนาคม 2552 ที่มาเลเซีย ทั้งสองฝ่ายได้ประกาศหยุดพักการเจรจา เนื่องจากทั้งสองฝ่าย เห็นว่าการเจรจาดำเนินไปค่อนข้างช้า สมาชิกอาเซียนต่างๆ มีความแตกต่างในระดับการพัฒนา ทำให้มีปัญหา ในเรื่องระดับการเปิดตลาดสินค้าและบริการที่อาเซียนไม่สามารถตอบสนองต่อข้อเรียกร้องของสหภาพยุโรป

EU จึงปรับแนวทางเป็นการเจรจาในระดับทวิภาคีกับสมาชิกอาเซียนที่พร้อมเจรจา 3 ประเทศแรก ได้แก่ สิงคโปร์ เวียดนาม และไทย และเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2552 ประเทศสมาชิก EU ได้เห็นชอบอย่างเป็นทางการให้เปลี่ยนแนวทางการเจรจาเป็นแบบทวิภาคีกับประเทศสมาชิกอาเซียน

ปัจจุบัน EU ได้เจรจากับสิงคโปร์เสร็จแล้ว อยู่ระหว่างการผ่านกระบวนการทางกฎหมายภายใน และอยู่ระหว่างเจรจากับมาเลเซียและเวียดนาม

● ความตกลงการค้าเสรีไทย - สหภาพยุโรป

ในปี 2558 ประเทศไทยจะถูกตัดสิทธิพิเศษทางศุลกากร (Generalized System of Preference : GSP) ของสหภาพยุโรป ซึ่งจะมีผลทำให้สินค้า

ส่งออกของไทยหลายรายการ ได้แก่ อุปกรณ์ขนส่ง (Transportation Equipment) ฝูงม็อบาย เครื่องปรับอากาศ ชนิดคิดค้น/หน้าต่าง เลนส์แว่นตา ยางรถยนต์ กุ้งสด/กุ้งแช่แข็งและของปรุงจากกุ้ง ไม่ได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีนำเข้า ทำให้มีความจำเป็น ต้องเร่งเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย - สหภาพยุโรปให้เสร็จสิ้นก่อนการถูกตัดสิทธิพิเศษนี้

เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2556 รัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบกรอบเจรจาความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - สหภาพยุโรป และ EU ได้รับอนุมัติจากคณะมนตรียุโรป (Council of the European Union) ให้เริ่มเจรจาความตกลงฯ เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2556

ในโอกาสการเดินทางเยือนสหภาพยุโรปอย่างเป็นทางการของนายกรัฐมนตรี (นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร) ระหว่างวันที่ 4 - 6 มีนาคม 2556 นายกรัฐมนตรีและประธานคณะกรรมการการค้ายุโรป (นายมานูเอล บารโอสโซ) ได้มีแถลงการณ์เริ่มการเจรจาความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยและสหภาพยุโรปอย่างเป็นทางการ ณ กรุงบรัสเซลส์

ผลกระทบทางการค้าและการลงทุน

การรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 ส่งผลให้อาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน ทำให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุนอย่างเสรี เป็นที่ดึงดูดให้นักลงทุนต่างชาติย้ายฐานการลงทุนมาอาเซียนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนเพื่อผลิตสินค้า และส่งออกไปทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ขณะนี้เพื่อเป็นการเพิ่มการค้าและการลงทุน ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศต่างจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับสหภาพยุโรปแบบทวิภาคี

หากไทยไม่มีความตกลง FTA ไทย - EU จะทำให้สูญเสียความสามารถในการส่งออกและดึงดูดการลงทุน เนื่องจากประเทศที่มีความตกลงจะได้เปรียบ

จากการลดภาษีนำเข้าสินค้าภายใต้ความตกลง ส่งผลให้ลดต้นทุนในการผลิต อีกทั้งทำให้เกิดการย้ายฐานการลงทุนของสหภาพยุโรป ไปยังประเทศอาเซียนที่มีความตกลง ทำให้ไทยสูญเสียโอกาสในการเป็นศูนย์กลาง (Hub หรือ Gateway) สู่อาเซียน ในภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญ อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์ สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมสื่อสาร โทรคมนาคม เป็นต้น ผลกระทบต่อเนื่องจากการย้ายฐานการผลิตและการลงทุนต่างชาติ คือการไม่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย ซึ่งจะมีผลกระทบต่อเนื่องไปยังการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

นอกจากนี้ ยังอาจสูญเสียโอกาสในการเปิดสาขาการลงทุนทั้งในแง่การชักจูงสหภาพยุโรป มาลงทุนในอุตสาหกรรมที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ เช่น R&D, Innovation และการที่ไทยจะไปลงทุนในสหภาพยุโรป ซึ่งในขณะนี้ EU ประสบปัญหายูโรโซน ทำให้ EU ให้ความสำคัญกับตลาดในเอเชียและอาเซียนรวมทั้งไทย เป็นโอกาสที่ดีที่จะสนับสนุนให้ภาคธุรกิจของไทยเข้าไปดำเนินธุรกิจการค้าและการลงทุนในสหภาพยุโรป ด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าและราคาถูกลง

การลงทุนระหว่างประเทศเป็นเรื่องที่มีความสำคัญทั้งกับประเทศที่พัฒนาแล้วและกับประเทศกำลังพัฒนา เพราะการลงทุนนอกจากจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศที่รับการลงทุนดีขึ้น อันเนื่องมาจากเงินลงทุนและการพัฒนาเทคโนโลยีที่ได้รับการถ่ายทอดแล้ว ยังรวมถึงอัตราการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม นโยบายการลงทุนของแต่ละประเทศก็อาจแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยและความต้องการพื้นฐานในประเทศที่รับการลงทุนนั้นๆ

ประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างเช่น สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา หรือออสเตรเลีย จะมีนโยบายเปิดรับการลงทุนอย่างเสรี โดยมักไม่จำกัดประเภทการลงทุน

สำหรับคนต่างชาติ ยกเว้น กรณีของความมั่นคงของประเทศและความปลอดภัยสาธารณะ เช่น การลงทุนในกิจการที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ อาวุธ ยุทโธปกรณ์ที่ใช้ในการทหาร หรือการลงทุนในเรื่องการขนส่งทางน้ำและทางอากาศ นอกจากนี้ อาจต้องมีการขออนุญาตในการลงทุนขนาดใหญ่ โดยพิจารณาจากมูลค่าของการลงทุนอีกด้วย

การลงทุนระหว่างประเทศนั้นเมื่อมีการเปิดเสรีก็จะทำให้นักลงทุนต่างชาติสามารถนำเงินเข้ามาลงทุนในกิจการได้หลากหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในภาคการผลิตสินค้า หรือลงทุนในภาคธุรกิจบริการ เช่น ธนาคาร ขนส่ง โทรคมนาคม หรืออาจจะเป็นการลงทุนในภาคการเกษตร หรือประมง เหมือนแร่ก็สามารถทำได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อจำกัด หรือข้อสงวนของประเทศที่รับการลงทุน โดยเมื่อมีการลงทุนแล้ว ประเทศที่รับการลงทุนจะต้องให้ความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน ว่าเงินลงทุนหรือทรัพย์สินที่นำมาลงทุนของผู้ลงทุนจะได้รับความคุ้มครองในระดับหนึ่ง

นอกจากนี้ การถูกตัดสิทธิพิเศษทางศุลกากร (Generalized System of Preference : GSP) ในปี 2558 ทำให้ไทยไม่ได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีนำเข้าซึ่งเป็นแต้มต่อในการแข่งขัน ทำให้ไม่สามารถแข่งขันกับสินค้าจากประเทศอื่นๆ ที่ได้รับสิทธิดังกล่าว ซึ่งทำให้สามารถจำหน่ายในราคาถูกลงกว่าในตลาดสหภาพยุโรป

ความคืบหน้าในการเจรจา

การเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย - EU ได้เริ่มเจรจาไปแล้ว 2 ครั้ง ซึ่งในการเจรจาครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 16 - 20 กันยายน 2556 ได้มีการประชุมหารือ 10 เรื่อง ได้แก่ การเปิดตลาดสินค้า การเปิดตลาดบริการลงทุนและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ทรัพย์สินทางปัญญา การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า การอำนวยความสะดวกทางการค้า การค้าและมาตรการเยียวยาทางการค้า การค้าและการพัฒนาอย่างยั่งยืน มาตรการสุขอนามัยในพืชและสัตว์ มาตรการทางเทคนิคที่เป็นอุปสรรคต่อการค้า การเจรจาเรื่องนี้ส่วนใหญ่เป็นการหารือและทำความเข้าใจเกี่ยวกับร่างข้อบทที่ทั้งสองฝ่ายเสนอ ซึ่งถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญก่อนที่จะจัดทำข้อเรียกร้องและข้อเสนอในการเปิดตลาดสำหรับกลุ่มบริการ ลงทุน และรูปแบบขอบเขต (Modalities) ของการเปิดตลาดสินค้าในรอบต่อไป

โอกาสทางการค้าและการลงทุนของไทย

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่การค้าสินค้าและบริการ การเคลื่อนย้ายทุนและแรงงานระหว่างประเทศมีการเปิดเสรีมากขึ้น เศรษฐกิจของแต่ละประเทศเกิดการรวมกลุ่มและรวมตัวกันมากขึ้น ทั้งในระดับทวีปและภูมิภาค ด้วยการทำความตกลงการค้าเสรีแพร่ขยายอย่างรวดเร็ว ปრაกฏการณ์ดังกล่าวส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการค้า และการลงทุนในภูมิภาคต่างๆ อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ขณะเดียวกันการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศก็ทวีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้การขยายตัวทางการค้าของไทยในตลาดเดิม และการเข้าสู่ตลาดใหม่ๆ ในต่างประเทศทำได้ยากขึ้น

แม้ว่าไทยอาจสูญเสียศักยภาพการแข่งขันในสินค้าบางรายการ แต่ในขณะเดียวกันก็มีโอกาสที่จะขยายการส่งออกสินค้าบางรายการได้เพิ่มขึ้น

การจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยกับสหภาพยุโรปจึงเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่สำคัญในการขจัดอุปสรรคทางการค้าและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนระหว่างไทยกับสหภาพยุโรป รวมถึงลดทอนข้อเสียเปรียบของไทยต่อคู่แข่งทางการค้า การลงทุนที่เป็นสมาชิกของสหภาพยุโรปและประเทศคู่ความความตกลงการค้าเสรีกับสหภาพยุโรปและในตลาดโลกทั่วไป ทั้งนี้ภาคธุรกิจเอกชนของไทยก็ได้แสดงความประสงค์ให้มีการพิจารณาจัดทำความตกลงการค้าเสรีทั้งในระดับภูมิภาคอาเซียนกับสหภาพยุโรป และทวีปเอเชียกับสหภาพยุโรป

ความสัมพันธ์ระหว่างการค้าและการลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญที่ควรจะได้รับพิจารณาเนื่องจากรูปแบบของการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามโครงสร้างการผลิตที่พัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โครงสร้างการผลิตมีลักษณะของการรวมกลุ่มตามแนวตั้ง (Vertical Integration) มากขึ้น ขณะที่การผลิตสินค้าสำเร็จรูป สินค้าขั้นกลาง จะกระจายไปในประเทศที่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าในแต่ละขั้นตอน ทำให้เกิดการขยายตัวของการค้าภายในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Intra - industry Trade)

นอกจากนี้ การลดลงของอุปสรรคทางการค้า จะมีส่วนทำให้การเคลื่อนย้ายของสินค้าทุน สินค้าชั้นกลาง ทำได้สะดวกและมีต้นทุนต่ำลง ดังนั้น การขยายตัวทางการค้าจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของประเทศกำลังพัฒนาขนาดเล็ก ที่มีขนาดตลาดจำกัด มีทรัพยากรการผลิตที่จำกัด (ทั้งทางด้านประเภท คุณภาพ และปริมาณ) และยังคงพึ่งพาเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยจากต่างประเทศ

จากการศึกษาพบว่า การค้าและการลงทุนมีความเชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกันคือ เมื่อปริมาณการค้าระหว่างประเทศคู่ค้าทั้งสองเพิ่มขึ้นจะทำให้เกิดการลงทุนระหว่างกันเพิ่มขึ้นด้วย การเพิ่มขึ้นของปริมาณการค้าระหว่างประเทศจะมีความสนับสนุนให้เกิดการลงทุนระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยร้อยละ 1 ของปริมาณการค้าระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้นสามารถทำให้เกิดการขยายตัวของการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศคิดเป็นร้อยละ 1.21

ดังนั้น การเจรจาเปิดเสรีทางการค้าทวิภาคี ไทย - สหภาพยุโรป ซึ่งจะทำให้อุปสรรคทางการค้าลดลง เกิดการขยายตัวทางการค้าระหว่างกัน จะเป็นปัจจัยสนับสนุนในการเพิ่มศักยภาพการลงทุนระหว่างไทยกับสหภาพยุโรป ซึ่งไทยน่าจะได้ประโยชน์ในฐานะที่เป็นประเทศผู้รับการลงทุน จากการเพิ่มขึ้น

ของปริมาณการค้าจ้างงาน การเพิ่มผลผลิตการผลิต (Productivity) การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตจากการรับถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Transfer) ประเด็นสำหรับการเจรจาจึงน่าจะเน้นให้ความสำคัญกับเงื่อนไขที่จะสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาศักยภาพในการผลิต ศักยภาพในการแข่งขัน (Competitiveness) และการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว รวมทั้งการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เป็นการแข่งขันทางด้านคุณภาพมากกว่าด้านราคา และการยกระดับ (Upgrade) รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ที่มีศักยภาพสูง (High Potential Industry) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรมที่เป็น Knowledge - intensive or Information - intensive industry ซึ่งนอกจากจะเป็นการกระจายความเสี่ยง (Diversification) แล้ว ยังเป็นการลดการพึ่งพิงอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันทางด้านราคาสูงจากประเทศคู่แข่งทางการค้าที่สำคัญ เช่น จีน เวียดนาม ฯลฯ และในอุตสาหกรรมที่มีไทยมีแนวโน้มจะสูญเสียความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ เป็นประโยชน์ต่อการปรับเปลี่ยนโครงสร้างอุตสาหกรรม (Industrial Restructuring) ให้สอดคล้องกับความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบไปที่การเปลี่ยนแปลงไปตามพลวัต

การตัดสิทธิและคืนสิทธิ GSP ของสินค้าไทยใน EU

สำหรับ GSP ในรอบปัจจุบัน สินค้าไทยที่เดิม ถูกตัด GSP ไปแล้ว 7 กลุ่มจะได้คืนสิทธิมา 6 กลุ่ม คือ

- สินค้าประมง
- อาหารปรุงแต่งและเครื่องดื่ม
- ผลิตภัณฑ์พลาสติกและยาง
- รองเท้า
- แก้วและเซรามิกส์
- ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ในครัวเรือน

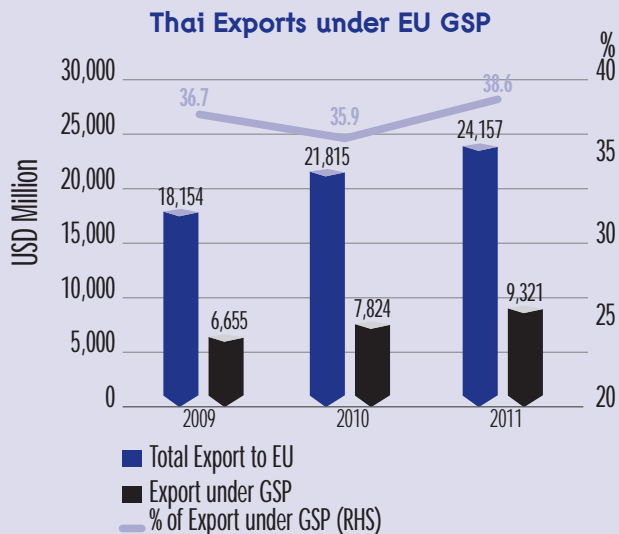
ส่วนสินค้าที่จะถูกตัดสิทธิ GSP มี 2 หมวด ได้แก่

- สินค้ากลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ
- สินค้ากลุ่มยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่ง

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าสิทธิพิเศษ GSP นั้น ไม่มีความแน่นอนในการดำเนินการค้าสำหรับธุรกิจไทย และทางแก้ทางหนึ่งคือ การเจรจาความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement - FTA) กับ EU ซึ่ง หากเจรจาสำเร็จจะทำให้สินค้าส่งออกหลักของไทย สามารถส่งออกไป EU ได้รับอัตราภาษีอากรเหลือ 0 ภายใต้ FTA ไทย - EU อย่างถาวร เพราะสิทธิพิเศษ ด้านภาษีที่จะได้จากการเจรจา FTA ตั้งอยู่บนพื้นฐาน การให้แบบต่างตอบแทน มิใช่การให้ฝ่ายเดียวอย่างที่เป็นอยู่ภายใต้ระบบ GSP

หากไทยสามารถเจรจาให้สหภาพยุโรปยอมลด อัตราภาษีศุลกากรในรายการสินค้าที่สหภาพยุโรป เรียกเก็บอัตราภาษีศุลกากรสูง ไทยก็จะได้เปรียบในการส่งออกสูง และไทยควรเจรจาขอให้ สหภาพยุโรปปรับลดอัตราภาษี

ศุลกากรเป็นศูนย์ หรืออัตราที่ต่ำที่สุดที่สหภาพ ยุโรปเก็บจากประเทศคู่ค้า ในขณะที่เดียวกันไทยได้ มีการกำหนดกลุ่มสินค้าอ่อนไหว (Sensitive List) เป็นสินค้าที่ประเทศไทยมีการกีดกันการนำเข้าใน อัตราสูงและเป็นสินค้าที่ประเทศไทยไม่มีความได้เปรียบ

ที่มา Moc and KResearch

รายการสินค้าที่คาดว่าจะมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นขึ้นภายหลังข้อตกลงการค้ามีผลบังคับใช้มีทั้งสินค้าที่อยู่ในกลุ่มสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรม เช่น

- เนื้อปลาแบบฟิลเลแช่เย็นจนแข็งบางรายการ
- กุ้งแช่เย็นจนแข็ง
- มันสำปะหลัง
- ข้าวกล้อง
- เนื้อไก่ปรุงแต่ง
- เนื้อสัตว์ปีกอื่นๆ ปรุงแต่ง
- ทุ่น่าปรุงแต่ง
- ปลาปรุงแต่ง
- กุ้งปรุงแต่ง
- นำตาลที่ได้จากอ้อย
- สับปะรดปรุงแต่ง
- T - Shirt เสื้อชั้นในชนิดซิงกลิท และเสื้อชั้นในอย่างอื่น ทำด้วยวัตถุทออื่นๆ ถักแบบ Knitting หรือแบบโครเชต์
- เครื่องปั้นดินเผาหรือเคลือบดินเผาอื่นๆ
- กล้องถ่ายภาพโทรทัศน์ กล้องถ่ายภาพบันทึกภาพดิจิทัล และกล้องถ่ายภาพบันทึกวิดีโอบางรายการ

- มอนิเตอร์ชนิดหลอดแคโทดเรย์อื่นๆ
- ยานยนต์ดีเซลที่ความจุของกระบอกสูบเกิน 2,500 ลูกบาศก์เซนติเมตร

รายการสินค้าที่คาดว่าจะมีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มสูงขึ้น เช่น

- หางนม (เวย์) และหางนมคัดแปลง (โมดิฟายเวย์)
- มอลต์ที่ไม่ได้คั่ว
- วิสกี้
- สารฆ่าวัชพืช ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ป้องกันการงอกของพืช และผลิตภัณฑ์ที่ใช้ควบคุมการเจริญเติบโตของพืช
- ของอื่นๆ ทำด้วยยางวัลแคนไนซ์ (นอกจากยางแข็ง)
- เครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณ และส่วนประกอบของของดังกล่าวที่ทำด้วยเงิน
- สื่อบันทึกที่ใช้แสงสำหรับการบันทึกเสียงหรือปรากฏการณ์อื่นๆ
- สื่ออื่นๆ สำหรับการบันทึกเสียงหรือปรากฏการณ์อื่นๆ
- แทรกเคอร์อื่นๆ
- แซสซีส์ที่มีเครื่องยนต์ติดตั้ง

- กระจุกเกียร์และส่วนประกอบของกระจุกเกียร์
- ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของยานยนต์อื่นๆ

เมื่อพิจารณาจำนวนรายการสินค้านำเข้าของไทยที่คาดว่าจะขยายการนำเข้าจากประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปแต่ละประเทศ พบว่าสาธารณรัฐเช็กเป็นประเทศที่ไทยจะขยายการนำเข้าด้วยจำนวนรายการสินค้ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ เยอรมนี ฝรั่งเศส และออสเตรีย ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม สหภาพยุโรปยังมีมาตรการจำกัดกีดกันการค้าสูงต่อสินค้าส่งออกสำคัญของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป ประมง สิ่งทอ และยานยนต์ โดยกำหนดมาตรฐานสินค้าที่จะนำเข้าไปจำหน่ายในตลาดสหภาพยุโรปหลายรูปแบบ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเข้าสู่ตลาดของสินค้าไทย อาทิ มาตรฐานความปลอดภัยสินค้าอาหาร มาตรการควบคุม การใช้สารเคมีในสินค้าอุตสาหกรรม มาตรฐานสิ่งแวดล้อมและแรงงาน เป็นต้น ทั้งนี้ ความตกลงการค้าเสรี จะช่วยลดอุปสรรคจากมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีนี้ เพื่อให้สินค้าไทยสามารถเข้าสู่ตลาด EU ได้ง่ายขึ้น

ที่มาข้อมูล จากกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาแนวทางการเจรจา และผลกระทบของการจัดทำ ความตกลง การค้าเสรีไทยกับสหภาพยุโรป

โอกาสและความเสี่ยงของไทย ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ เศรษฐกิจเอเชีย - แปซิฟิก (TPP)

TPP คืออะไร?

ความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย - แปซิฟิก (Trans-Pacific Strategic Economic Partnership Agreement : TPP) เป็นกรอบการเจรจาการค้าแบบพหุภาคี (Multilateral) ที่มาจากข้อเสนอของสหรัฐฯ เมื่อปี 2541 ที่ต้องการให้มีการเปิดเสรีการค้าระหว่างประเทศสมาชิกในกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย - แปซิฟิก หรือ เอเปค (Asia - Pacific Economic Cooperation : APEC) ในลักษณะที่เป็นความตกลงการค้าที่ให้สิทธิพิเศษเฉพาะกลุ่ม (Preferential Trade Agreement : PTA) โดยมีการหารือกันระหว่าง ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ ชิลี และสหรัฐฯ แต่ไม่สำเร็จ ทำให้สหรัฐฯ ออสเตรเลีย และชิลี ไม่มีการดำเนินการในเรื่องนี้ต่อจึงเหลือเพียง 2 ประเทศ ได้แก่ นิวซีแลนด์และสิงคโปร์ ที่มีการเจรจาระดับทวิภาคีต่อและประสบผลสำเร็จ โดยออกมาในรูปของความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้นระหว่างนิวซีแลนด์และสิงคโปร์ (Agreement on New Zealand - Singapore Closer Economic Partnership : ANZCEP) ซึ่งมีการลงนามเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2543 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2544

หลังจากนั้น เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2545 ชิลี ได้ประกาศเข้าร่วมเจรจาระดับไตรภาคี (Trilateral PTA) กับทั้งนิวซีแลนด์และสิงคโปร์ เพื่อขยายความตกลง ANZCEP ให้เป็นความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้นระหว่าง 3 ประเทศในมหาสมุทรแปซิฟิก (Pacific Three Closer Economic Partnership Agreement : P3) ซึ่งมีการเจรจาทั้งหมด 5 รอบ โดยรอบแรกจัดขึ้นระหว่างวันที่ 24 - 26 กันยายน 2546 ที่สิงคโปร์ แต่ในปลายปีเดียวกัน ชิลีขอหยุดพักการเจรจาชั่วคราว เนื่องจากอยู่ระหว่างการหารือกับภาคเอกชน หลังจากนั้น การเจรจารอบที่ 2 จึงได้เริ่มขึ้นอีกครั้งระหว่างวันที่ 18 - 21 กรกฎาคม 2547 ที่สหรัฐฯ โดยบรูไนได้รับเชิญให้เข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ การเจรจารอบที่ 3 ได้เกิดขึ้นระหว่างวันที่ 13 - 16 ธันวาคม 2547 ที่ชิลี และรอบที่ 4 ระหว่างวันที่ 7 - 11 มีนาคม 2548 ที่นิวซีแลนด์ จนในที่สุด บรูไนได้เข้าร่วมการเจรจาอย่างเต็มรูปแบบในรอบสุดท้ายระหว่างวันที่ 18 - 23 เมษายน 2548 ที่สิงคโปร์ และเข้าร่วมเป็นสมาชิกประเทศที่ 4 อย่างเป็นทางการในเดือนต่อมา ทำให้ความตกลง P3 ได้กลายเป็นที่รู้จักในชื่อ "ความตกลง P4" หรือ "Pacific Four" ทั้งนี้ ในปีเดียวกันนี้เอง ทั้ง 4 ประเทศได้ประกาศสรุปผลการเจรจา

ความตกลง P4 ในช่วงการประชุมรัฐมนตรีการค้า เอเปค (Ministers Responsible for Trade) ที่ เกาหลีใต้ และมีการลงนามที่นิวซีแลนด์ โดยมี ผลบังคับใช้ในความตกลงฯ ของแต่ละประเทศ ดัง ตารางแสดงวันที่มีการลงนามและวันที่มีผลบังคับใช้ ของประเทศสมาชิกความตกลง P4

จนกระทั่งเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2552 ระหว่างเข้าร่วมการประชุมสุดยอดผู้นำ APEC ที่ สิงคโปร์ ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ได้ส่งสัญญาณว่า พร้อมทั้งจะเริ่มหารือเค็มรูปแบบกับประเทศสมาชิก P4 เพื่อขยายการเจรจาออกไปเป็นความตกลง TPP โดยเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2552 ผู้แทนการค้า สหรัฐฯ (Ambassador Ron Kirk) ได้มีหนังสือถึง ประธานสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐฯ (Mrs. Nancy Pelosi) และประธานวุฒิสภา (Robert C. Byrd) เพื่อ แจ้งความประสงค์ของสหรัฐฯ ต่อรัฐสภาที่จะเข้าร่วม การเจรจาความตกลง TPP นอกจากสหรัฐฯ แล้ว ยังมีประเทศที่สนใจเข้าร่วมอีกรวม 3 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย เปรู และเวียดนาม มาจนถึงเดือน สิงหาคม 2553 มาเลเซียจึงตัดสินใจเข้าร่วมเจรจา ความตกลง TPP ทำให้ความตกลง TPP มีสมาชิกทั้งสิ้น 9 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐฯ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ชิลี เปรู สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม และมาเลเซีย

การประชุมสุดยอดประเทศสมาชิก TPP ครั้งที่ 1 เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2553 ที่ญี่ปุ่น ผู้นำ ทั้ง 9 ประเทศสมาชิกจึงได้เห็นชอบร่วมกันกำหนด

เป้าหมายให้การเจรจาแล้วเสร็จในปี 2554 อย่างไรก็ตาม การเจรจาไม่สามารถสำเร็จตามเป้าหมาย ได้ส่งผลให้การประชุมสุดยอด TPP เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2554 ที่สหรัฐฯ ผู้นำของประเทศ สมาชิก TPP จึงกำหนดเป้าหมายใหม่ว่าจะเร่งบรรลุ ข้อตกลง TPP ให้ได้อย่างรวดเร็ว โดยมีแคนาดา เม็กซิโก และล่าสุดญี่ปุ่นได้เข้ามาเป็นสมาชิก TPP เป็นอันดับที่ 12 ในเวลาต่อมา

ความคืบหน้าในการเจรจา

ความตกลง TPP มีการเจรจามาแล้วรวม 19 ครั้ง โดยครั้งล่าสุดจัดขึ้นระหว่างวันที่ 22 - 30 สิงหาคม 2556 ที่กรุงบันดาเสรีเบกาวัน บรูไน ซึ่งใน ครั้งนี้ที่ประชุมได้หารือถึงความก้าวหน้าของประเด็น สำคัญหลายประการ ได้แก่ การเข้าสู่ตลาดสินค้า การบริการและการลงทุน การบริการภาคการเงิน

ตารางแสดงวันที่มีการลงนามและวันที่มีผลบังคับใช้ของประเทศสมาชิกความตกลง P4

วันที่	นิวซีแลนด์	สิงคโปร์	ชิลี	บรูไน
วันที่ลงนาม	18 กรกฎาคม 2548	18 กรกฎาคม 2548	18 กรกฎาคม 2548	2 สิงหาคม 2548
วันที่มีผลบังคับใช้	28 พฤษภาคม 2549	28 พฤษภาคม 2549	8 พฤศจิกายน 2549	12 กรกฎาคม 2549

การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ รวมทั้งปรับปรุงข้อความในส่วนทรัพย์สินทางปัญญา การแข่งขัน และประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงการหารือถึงประเด็นที่ยังไม่สามารถตกลงกันได้ เช่น แรงงาน การยุติข้อพิพาท นอกจากนี้ ที่ประชุมได้พยายามสร้างความก้าวหน้าสู่การเป็นความตกลงแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะเสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน นวัตกรรมและการพัฒนาใหม่ๆ และการสร้างงานระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกัน

โอกาสและความเสี่ยงของไทย ภายใต้ TPP

ปัจจุบันประเทศที่เป็นสมาชิกความตกลง TPP มีทั้งหมด 12 ประเทศ โดยทั้งหมดเป็นสมาชิกกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย - แปซิฟิก (เอเปค) โดยมีประเทศที่เป็นสมาชิกอาเซียนในกลุ่มอยู่ 4 ประเทศ

สำหรับไทยนั้น ปัจจุบันยังไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก TPP โดยบทบาทของไทยยังอยู่ระหว่างการศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการเข้าร่วมซึ่งจะต้องประเมินจากการศึกษาและหารือกับหลายฝ่ายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ ผลดีในการเข้าร่วมนั้น ยกตัวอย่างเช่น ความสามารถในการเปิดตลาดสินค้าใหม่ๆ ทำให้มีส่วนแบ่งตลาดมากขึ้น โดยเฉพาะในหลายภาคอุตสาหกรรมที่ประเมินแล้วว่าน่าจะได้ประโยชน์มากกว่าการไม่เข้าร่วมความตกลงฯ อาทิ อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม น้ำตาล ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และอาหารโดยเฉพาะสหรัฐฯ ที่เป็น

ประเทศที่เป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทยและไทยยังไม่มีข้อตกลงทางการค้าด้วย รวมทั้งอัตราภาษีที่สินค้าไทยจะหมดการได้รับสิทธิ GSP จากสหรัฐฯ หากไทยเข้าร่วมความตกลงฯ นี้ก็จะทำให้สินค้าบางประเภทของไทยได้รับการคงเว้นภาษีอย่างถาวร

สำหรับอุปสรรคนั้น อาจเป็นเพราะความตกลง TPP เป็นความตกลงที่เน้นการเปิดเสรีด้านการค้าการลงทุนค่อนข้างมากและมีมาตรฐานสูง การเจรจาเป็นแบบ Negative List Approach รวมทั้งมีประเด็นใหม่ๆ เช่น สินค้า Remanufacturing รวมทั้งประเด็นอื่นๆ ที่ไทยยังมีความอ่อนไหว เช่น มาตรฐานแรงงาน สิ่งแวดล้อม การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ทำให้ไทยมีความจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรฐานและกฎระเบียบใหม่ๆ โดยอาจมีการจัดตั้งการรวมตัวในลักษณะ Cluster สำหรับสินค้าและบริการอาจต้องมีการควบรวมกิจการกันเพื่อความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงการเชื่อมโยงระหว่างธุรกิจค้ำน้ำและปลายน้ำให้มีความแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น โดยภาครัฐจะเป็นอีกหนึ่งกลไกหลักที่จะช่วยสนับสนุน ผ่านการให้ความรู้แก่ภาคเอกชนเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับกฎระเบียบใหม่ การประเมินถึงผลกระทบที่แต่ละภาคอุตสาหกรรมจะได้รับและให้การชดเชยที่เหมาะสมรวมทั้งนโยบายส่งเสริมการค้าการลงทุนในต่างประเทศมากยิ่งขึ้น

สาระสำคัญของ TPP

TPP เป็นความตกลงเปิดเสรีทางเศรษฐกิจที่มีมาตรฐานสูง หรือ New High Standard FTA เมื่อเปรียบเทียบกับความตกลงฉบับอื่น

ความตกลง TPP มีลักษณะหลักสำคัญ (Key Features) 5 ประการได้แก่

1. ยกเลิกภาษีนำเข้าและมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษีทั้งสินค้าและบริการ (Comprehensive Market Access)

2. ให้อำนาจต่อการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานและการผลิตที่ครอบคลุมประเทศสมาชิก TPP ทุกประเทศ (Full Regional Agreement)

3. ครอบคลุมถึงประเด็นที่มีความคาบเกี่ยวกัน (Cross-cutting Trade Issues) รวมถึงความสอดคล้องด้านกฎระเบียบ (Regulatory Coherence) การแข่งขันและการส่งเสริมธุรกิจ การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เกี่ยวกับการใช้ FTA และระดับการพัฒนาที่แตกต่างกันระหว่างแต่ละประเทศสมาชิก TPP

4. ส่งเสริมการค้าและการลงทุนในสินค้าและบริการที่เป็นนวัตกรรมใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุค Digital Economy รวมถึงสินค้าและบริการสิ่งแวดล้อม (Green Technologies)

5. สามารถตอบรับต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงทางการค้าในอนาคตและให้อำนาจต่อการเปิดรับประเทศสมาชิกใหม่เข้าร่วมเป็นภาคี

นอกจากนี้ ความตกลง TPP จะมีขอบเขตอย่างกว้างขวาง (Comprehensive) ครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวกับการค้าทั้งหมด รวมถึงประเด็นที่คาบเกี่ยวกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดต้นทุนเสริมสร้างการค้าในระดับภูมิภาคส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีส่วนร่วมในการค้าระหว่างประเทศ ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ รวมทั้งยกระดับมาตรฐานการครองชีพ

อย่างไรก็ตาม ประเทศสมาชิก TPP มีความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาที่เป็นประเด็นอ่อนไหว และประเด็นท้าทายของประเทศสมาชิก TPP ที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา โดยการเสริมสร้างขีดความสามารถทางการค้า การให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค และการปรับระยะเวลาการบังคับใช้ข้อผูกพันตามความเหมาะสม

สำหรับข้อบท (Legal Texts) ของความตกลง TPP จะครอบคลุมทุกด้านของความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างประเทศ โดยได้มีการเจรจาต่อรองเกือบ

เสร็จทุกหัวข้อ มีเพียงบางหัวข้อเท่านั้นที่ยังมีประเด็นเฉพาะที่ยังไม่สามารถสรุปจบได้ ทั้งนี้ สถานะการเจรจาเรื่องข้อบทของ TPP สามารถสรุปได้ ดังนี้

• **การแข่งขัน (Competition)** ข้อผูกพันจะครอบคลุม

- (1) การจัดทำกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันและการจัดตั้งหน่วยงานที่กำกับดูแลรับผิดชอบ
- (2) ความเป็นธรรมด้านกระบวนการในการบังคับใช้กฎหมาย (Procedural Fairness)
- (3) ความโปร่งใส
- (4) การคุ้มครองผู้บริโภค
- (5) สิทธิในการกระทบบส่วนบุคคล (Private Rights of Action)
- (6) ความร่วมมือด้านเทคนิค

• **ความร่วมมือและการเสริมสร้างขีดความสามารถ (Cooperation and Capacity Building)** อยู่ระหว่างพิจารณาเรื่องการจัดตั้งกลไกที่จะให้อำนาจต่อการให้ความช่วยเหลือในการเสริมสร้างขีดความสามารถภายหลังการบังคับใช้ความตกลง TPP

• **การบริการข้ามพรมแดน (Cross - Border Services)** ร่างข้อบทว่าด้วยการบริการข้ามพรมแดนมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างการเปิดตลาดที่เป็นธรรมและมีความโปร่งใส ควบคู่ไปกับการสงวนสิทธิในการกำกับดูแลของรัฐบาล เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์สาธารณะ

• **พิธีการด้านศุลกากร (Customs)** ร่างข้อบทว่าด้วยพิธีการด้านศุลกากรมุ่งเน้นเรื่องการจัดตั้งกระบวนการด้านพิธีการ

• **พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E - Commerce)** คณะผู้เจรจาอยู่ระหว่างการหารือในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ

- (1) อัตราภาษีศุลกากรในยุค Digital Environment
- (2) การรับรองธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

- (3) การคุ้มครองผู้บริโภค
- (4) การรับ - ส่งข้อมูล
- (5) การปฏิบัติต่อสินค้าที่มีลักษณะเป็นข้อมูลดิจิทัล

● **สิ่งแวดล้อม (Environment)** คณะเจรจาอยู่ระหว่างการพิจารณาการแก้ไขปัญหาเอง

- (1) การประมงและการอนุรักษ์
- (2) ความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity)
- (3) ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน (Invasive Alien Species)
- (4) การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ
- (5) สินค้าและบริการสิ่งแวดล้อม

● **การบริการด้านการเงิน (Financial Services)** ร่างข้อบ่งชี้ว่าด้วยการบริการด้านการเงินจะส่งเสริมความโปร่งใสและการไม่เลือกปฏิบัติและเป็นธรรมควบคู่ไปกับการคุ้มครองสิทธิของผู้กำหนดนโยบายด้านการเงิน เพื่อรักษาความมั่นคงและเสถียรภาพของตลาดการเงิน รวมถึงการป้องกันการเกิดวิกฤตการเงิน นอกจากนี้ ยังจะมีการกำหนดกลไกระงับข้อพิพาทไว้ภายใต้ข้อบ่งชี้

● **การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ (Government Procurement)** ประเทศสมาชิก TPP ต้องการระดับข้อผูกพันที่เท่าเทียมกัน อย่างไรก็ตาม ประเทศสมาชิก TPP มีความเข้าใจร่วมกันว่า การจัดตั้งกลไกเพื่อการปรับเปลี่ยน (transition mechanism) ในการเปิดตลาดการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐของสมาชิกที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา

● **ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property)** จะครอบคลุมหลายด้าน และไม่ได้จำกัดอยู่เพียง

- (1) เครื่องหมาย
- (2) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
- (3) ลิขสิทธิ์และสิทธิที่เกี่ยวข้อง
- (4) สิทธิบัตร
- (5) ความลับทางการค้า
- (6) ข้อมูลในการรับรองสินค้าควบคุม

● **การลงทุน (Investment)** ข้อบ่งชี้ว่าด้วยการลงทุนจะครอบคลุม

- (1) มาตรฐานการปฏิบัติขั้นต่ำ
- (2) กฎระเบียบว่าด้วยการเวนคืน
- (3) ข้อห้ามการกำหนดเงื่อนไขการปฏิบัติ
- (4) กลไกระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับนักลงทุน

● **แรงงาน (Labor)** อยู่ระหว่างการหารือเกี่ยวกับการกำหนดกลไกที่จะช่วยเสริมสร้างความร่วมมือและการหารือร่วมกันอย่างต่อเนื่องในประเทศที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ การเพิ่มโอกาสในการจ้างงาน การพัฒนาแรงงาน และการสร้างองค์กรที่มีประสิทธิภาพสูง

● **ประเด็นด้านกฎหมาย (Legal Issues)** มีความคืบหน้าในการเจรจาเรื่อง

- (1) กลไกระงับข้อพิพาท
- (2) ข้อยกเว้นจากพันธกรณี
- (3) ความโปร่งใสในการออกกฎหมายและกฎระเบียบ

● **การเปิดตลาดสินค้า (Market Access for Goods)** อยู่ระหว่างการพิจารณาข้อเสนอ ดังนี้

- (1) ใบอนุญาตนำเข้า - ส่งออก
- (2) สินค้าใช้แล้วที่ผ่านกระบวนการผลิตใหม่
- (3) การแข่งขันด้านการส่งออกสินค้าเกษตร
- (4) ความมั่นคงด้านอาหาร

● **กฎถิ่นกำเนิดสินค้า (Rule of Origin)** อยู่ระหว่างการพิจารณาหลักเกณฑ์ในการกำหนดกฎถิ่นกำเนิดสินค้าแบบสะสม (Cumulation) เพื่อตรวจสอบการใช้สิทธิพิเศษภายใต้ความตกลง TPP

• มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Standards : SPS)

จะมีข้อผูกพันใหม่เพิ่มเติมด้าน

- (1) วิทยาศาสตร์
- (2) ความโปร่งใส
- (3) การจัดทำเขตปลอดโรคสัตว์และศัตรูพืช (Regionalization)
- (4) ความร่วมมือ
- (5) การยอมรับความเท่าเทียม (Equivalence)

• อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Technical Barriers to Trade : TBT) จะมีข้อผูกพัน ได้แก่

- (1) ระยะเวลาการปฏิบัติตามพันธกรณี
- (2) กระบวนการประเมินความสอดคล้อง
- (3) มาตรฐานระหว่างประเทศ
- (4) กลไกด้านสถาบัน
- (5) ความโปร่งใส

นอกจากนี้ ประเทศสมาชิก TPP อยู่ระหว่างการพิจารณาข้อเสนออื่นๆ เช่น

- (1) ความร่วมมือด้านกฎระเบียบ
- (2) การอำนวยความสะดวกด้านการค้า
- (3) กระบวนการประเมินความสอดคล้อง

• โทรคมนาคม (Telecommunications)

คณะผู้เจรจามีความเห็นร่วมกันเกี่ยวกับความจำเป็นที่จะต้องมีระบบการเข้าถึงเครือข่ายสำหรับผู้ให้บริการ โดยการเชื่อมต่อระบบ และการเข้าถึงข้อมูล / อุปกรณ์ / อาคารสถานที่ (Physical Facilities) และใกล้จะประสบความสำเร็จในการตกลงร่วมกันในข้อบทยุทธศาสตร์ ความโปร่งใสด้านกระบวนการกำหนดกฎระเบียบ และสิทธิในการยื่นขออุทธรณ์ นอกจากนี้ ยังได้มีการยื่นข้อเสนอเกี่ยวกับค่าบริการ International Mobile Roaming ที่สูง และทางเลือกด้านเทคโนโลยี

• การผ่านแดนชั่วคราว (Temporary Entry)

อยู่ระหว่างการหารือในส่วนที่เกี่ยวข้องเฉพาะกับการผ่านเข้าประเทศของนักธุรกิจ ทั้งนี้ข้อบทยุทธศาสตร์ผ่านแดนชั่วคราวมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความ

โปร่งใสและประสิทธิภาพในขั้นตอนการยื่นขออนุญาตเข้าประเทศสมาชิก TPP แบบชั่วคราว

• สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (Textiles and Apparel)

นอกเหนือจากเรื่องการเปิดตลาดสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ประเทศสมาชิก TPP อยู่ระหว่างการหารือเรื่องความร่วมมือด้านพิธีการศุลกากร กระบวนการบังคับใช้กฎระเบียบถิ่นกำเนิดสินค้าและการดำเนินมาตรการปกป้องพิเศษ

• มาตรการเยียวยาการค้า (Trade Remedies)

อยู่ระหว่างการพิจารณาข้อเสนอเกี่ยวกับความโปร่งใส กระบวนการพิจารณาอันชอบธรรมทางกฎหมาย และกลไกการดำเนินมาตรการปกป้องในช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยน (Transitional Regional Safeguard Mechanism)

สำหรับตารางข้อผูกพัน (Tariff Schedule and Other Market - Opening Packages) ภายใต้ความตกลง TPP ตารางการลดภาษีจะครอบคลุมสินค้าทุกรายการ ในขณะที่เดียวกันตารางข้อผูกพันเปิดตลาดการค้าบริการจะเป็นลักษณะ Negative List Approach โดยให้แต่ละประเทศสมาชิกสามารถเจรจาเฉพาะรายการที่ไม่เปิดเสรีได้

กระบวนการเข้าร่วม TPP

ความตกลง TPP เปิดรับทุกเขตเศรษฐกิจที่ประสงค์จะเข้าร่วม แต่เขตเศรษฐกิจที่จะเข้าร่วมต้องผ่านกระบวนการเจรจากับสมาชิกดั้งเดิมเป็นรายประเทศ และแสดงความมุ่งมั่นในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของ TPP เมื่อสมาชิกดั้งเดิมเห็นชอบจึงเข้าเป็นสมาชิกได้ อย่างไรก็ตาม ในขณะนี้ความตกลง TPP ไม่มี Associated Member หรือ Observer แล้ว เพราะเห็นว่ากระบวนการเข้าเป็น Associated Member ก็จะต้องผ่านกระบวนการเจรจากับสมาชิกเช่นเดียวกับการเข้าเป็นสมาชิกปกติ

ข้อมูลอ้างอิงจาก กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
<http://www.dtn.go.th/>

การใช้ประโยชน์จากการค้าเสรี

การเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือที่เรียกสั้นๆ ว่า "AEC" ทำให้ภาคเอกชนไทยตื่นตัวในการใช้ประโยชน์ความตกลงการค้าเสรีหรือ FTA ที่ประเทศไทยทำไว้กับประเทศอาเซียน และประเทศอื่นๆ ซึ่งเมื่อศึกษาจากกรอบข้อตกลงการค้า ทำให้เห็นความต้องการของตลาดขนาดใหญ่ และโอกาสการลงทุนของนักลงทุนในของแต่ละประเทศอย่างเท่าเทียมกัน เพียงแต่ทำอย่างไรผู้ประกอบการไทยจึงจะสามารถ ได้ประโยชน์จากโอกาสที่เปิดกว้างนี้ได้ได้อย่างแท้จริง เป็นประเด็นสำคัญที่ควรมีคำตอบ

สิทธิประโยชน์เขตการค้าเสรี

ความตกลงเปิดเขตการค้าเสรี มีทั้งแบบพหุภาคีและแบบทวิภาคี โดยเหตุที่การเจรจาความตกลงแบบพหุภาคีประกอบด้วยสมาชิกหลายประเทศ ให้ได้ข้อยุติเป็นเอกฉันท์ ต้องใช้เวลาเจรจายาวนาน และบางครั้งไม่สามารถหาข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายได้ หลายประเทศจึงเลือกเจรจาแบบทวิภาคีซึ่งประกอบด้วยสองประเทศคู่สัญญา สามารถตกลง

หาข้อยุติได้ง่ายกว่า สำหรับการได้รับสิทธิประโยชน์ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ การยกเว้นอากรและลดอัตราอากรสำหรับของนำเข้าตามข้อตกลงเขตการค้าเสรีดังนี้

1. กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (RULES OF ORIGIN : ROO)

กฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นมา เพื่อใช้กำหนดสัญชาติที่แท้จริงของสินค้า ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในกฎทางการค้า เนื่องจากสามารถนำมาใช้เป็นนโยบายเพื่อกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศผู้ส่งออก อาทิ การกำหนดโควตา

อัตราภาษีพิเศษ มาตรการป้องกันการทุ่มตลาดได้ อีกทั้งโลกาภิวัตน์และกระบวนการผลิต ซึ่งมีการส่งผ่านหลายประเทศก่อนจะเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ก็ยิ่งทำให้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าทวีความซับซ้อนมากขึ้น

“ในลยุคโลกาภิวัตน์ การประสาน ความร่วมมือกันถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพื่อให้มีการนำวิธีปฏิบัติ ที่สอดคล้องกันมาใช้”

โดยรัฐบาลของแต่ละประเทศมีแนวปฏิบัติในเรื่องแหล่งกำเนิดสินค้าที่แตกต่างกันออกไป และมีบางหลักเกณฑ์และเงื่อนไขซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไป อาทิ รัฐบาลบางประเทศนำหลักเกณฑ์เรื่องการเปลี่ยนแปลงประเภทพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้ บางประเทศนำเรื่องการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนของแหล่งกำเนิดวัตถุดิบ บางประเทศนำเรื่องความซับซ้อนของกระบวนการผลิต มาเป็นหลักเกณฑ์ในการกำหนดแหล่งกำเนิดสินค้า ในลยุคโลกาภิวัตน์ การประสานความร่วมมือกันถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพื่อให้มีการนำวิธีปฏิบัติที่สอดคล้องกันมาใช้

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า คือ สัญชาติทางเศรษฐกิจของสินค้าในทางการค้าระหว่างประเทศ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1.1 กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่ใช้เป็นการทั่วไป (NON-PREFERENTIAL RULES OF

ORIGIN) เพื่อกำหนดมาตรการทางการค้า อาทิ มาตรการป้องกันการทุ่มตลาด การกำหนดปริมาณ การกำหนดโควตา ฯลฯ และยังใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางข้อมูลสถิติ

1.2 กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดที่ใช้เฉพาะภูมิภาค (PREFERENTIAL RULES OF ORIGIN) มีประโยชน์สำหรับการค้าระหว่างประเทศคู่ค้า ซึ่งมีการลดอัตราอากร หรือกำหนดอัตราอากรไว้เป็นศูนย์ กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้านำไปใช้ดังนี้

- เพื่อกำหนดมาตรการและนโยบายทางการค้า อาทิ มาตรการป้องกันการทุ่มตลาด และมาตรการปกป้องภาคเศรษฐกิจที่มีความอ่อนไหว
- เพื่อพิจารณาสีทธิประโยชน์ต่างๆ ในการนำเข้า
- เพื่อประโยชน์ในด้านสถิติ
- เพื่อประโยชน์ในการกำหนดเครื่องหมาย เลขหมายหีบห่อ
- เพื่อประโยชน์ของภาครัฐในการจัดซื้อจัดจ้าง

2. บทบาทของกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าในประเทศไทย

ประเทศไทยไม่มีกฎหมาย ระเบียบ วิธีพิจารณาที่ระบุเรื่องดังกล่าวเป็นการเฉพาะ จึงได้นำกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดที่ใช้เฉพาะภูมิภาคมาใช้ ซึ่งเป็น PREFERENTIAL RULES GLOBAL SYSTEM OF TRADE PREFERENCES (GSTP) ระบุอยู่ในภาค 2 ของข้อตกลง GSTP โดยสรุปคือ การนำเข้าจากประเทศ ASEAN จะใช้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าของ ASEAN CEPT SCHEME ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (CERTIFICATE OF ORIGIN) จำเป็นต้องใช้สำหรับรับรองตาม GSTP หรือ ASEAN PREFERENTIAL IMPORTS PREFERENTIAL RULES OF ORIGIN แตกต่างกันไปตามข้อตกลงว่าด้วยเขตการค้าเสรีแต่ละฉบับ สำหรับข้อตกลงทวิภาคี อาทิ TAFTA และ TNZFTA ระบุไว้ใน มาตรา 4 ของข้อตกลงใบรับรอง

แหล่งกำเนิดสินค้าจำเป็นต้องใช้สำหรับ TAFTA แต่ การรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าของ TNZFTA สามารถ กำหนดได้ในบัญชีราคาสินค้า (INVOICE) หรือ เอกสารอ้างอิงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสินค้า

ส่วนกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า สำนักพิภักดิ์ศุลกากร ศุลกากร กรมศุลกากรเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการประสานความร่วมมือ การพัฒนา ตลอดจนการ ทำความเข้าใจ ทั้งกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าแบบ NON-PREFERENTIAL และ PREFERENTIAL

3. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (CERTIFICATE OF ORIGIN : CO)

คือเอกสารที่ออกโดยหน่วยงานที่มีอำนาจตามที่ ระบุไว้ ในแต่ละความตกลงของประเทศสมาชิกภาคี ผู้ส่งออก(ผู้ผลิต) เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันการได้ ถิ่นกำเนิดของสินค้าที่ส่งมาจากประเทศสมาชิกภาคีผู้ส่งออก (ผู้ผลิต) ซึ่งจะนำมาใช้เป็นหลักฐาน เพื่อขอรับสิทธิ พิเศษทางภาษีศุลกากรในประเทศสมาชิกภาคีผู้นำเข้า ผู้ยื่นจึงควรตรวจสอบความถูกต้องของหนังสือรับรอง ถิ่นกำเนิดสินค้าตามเงื่อนไข ที่แตกต่างกันไปตามข้อ ตกลงของเขตการค้าเสรีแต่ละฉบับ ก่อนนำมาแสดง ต่อกรมศุลกากร

4. ประเภทของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าสามารถจำแนก ออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ หนังสือรับรองถิ่น กำเนิดสินค้าทั่วไป (ORDINARY CERTIFICATE OF ORIGIN) และหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบบ พิเศษ (PREFERENTIAL CERTIFICATE OF ORIGIN)

4.1 หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าทั่วไป (ORDINARY CERTIFICATE OF ORIGIN) คือ เอกสารที่ใช้เพื่อยืนยันกับผู้ซื้อว่าสินค้าที่ส่งออกไปนั้น ประกอบด้วยวัตถุดิบภายในประเทศ มีการผลิต หรือ ผ่านขั้นตอนกระบวนการผลิตภายในประเทศไทย

4.2 หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบบ พิเศษ (PREFERENTIAL CERTIFICATE OF ORIGIN) คือ เอกสารที่ใช้เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันได้

โดยทำให้ผู้ซื้อสามารถมีสิทธิพิเศษทางภาษีอากร ในการนำเข้าสินค้านั้นๆ ตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขของ แต่ละความตกลง ดังนี้

(1) ฟอรัม A (CERTIFICATE OF ORIGIN FORM A)

ออกให้สำหรับสินค้านำเข้าที่ได้สิทธิ อัตรากาฬพิเศษ ตามเงื่อนไข GSP ที่อนุญาตโดยกลุ่มประเทศ และ ประเทศต่างๆ อาทิ สหภาพยุโรป (EU) สวิตเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น แคนาดา นอร์เวย์ เป็นต้น

(2) ฟอรัม FTA (CERTIFICATE OF ORIGIN FORM FTA)

ออกให้สำหรับสินค้านำเข้าที่ได้สิทธิพิเศษทาง ภาษีอากรตามเงื่อนไขของข้อตกลงเขตการค้าเสรี โดยมีชื่อเรียกเฉพาะ ดังนี้

- เขตการค้าเสรีอาเซียน หนังสือรับรอง ถิ่นกำเนิดสินค้า เรียกว่า ฟอรัม D
- เขตการค้าเสรีอาเซียน - จีน หนังสือรับรอง ถิ่นกำเนิดสินค้า เรียกว่า ฟอรัม E
- เขตการค้าเสรีอาเซียน - ญี่ปุ่น หนังสือรับรอง ถิ่นกำเนิดสินค้า เรียกว่า ฟอรัม AJ
- สำหรับการค้าเสรีไทย - นิวซีแลนด์ไม่ต้องนำ หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดมาแสดง แต่ให้รับรองการได้ ถิ่นกำเนิดของสินค้าในบัญชีราคาสินค้า (INVOICE) หรือเอกสารกำกับสินค้าอื่นใด

(3) ฟอรัม GSTP (CERTIFICATE OF ORIGIN FORM GSTP)

ออกให้สำหรับสินค้านำเข้าที่ได้สิทธิพิเศษทาง ภาษีอากรจาก 40 ประเทศกำลังพัฒนา อาทิ แอลจีเรีย อาร์เจนตินา บังกลาเทศ โบลิเวีย บราซิล แคมเมอรูน ชิลี และคิวบา เป็นต้น

(4) ฟอรัม AISP (CERTIFICATE OF ORIGIN FORM FTA AISP)

กัมพูชา ลาว เมียนมาร์เป็นผู้ออกฟอรัมนี้ เพื่อขอรับ สิทธิพิเศษทางภาษีอากรสำหรับสินค้านำเข้า ประเทศไทย

5. การขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

กรมศุลกากรไม่ได้เป็นหน่วยงานของรัฐที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า สำหรับผู้ที่ต้องการขอหนังสือดังกล่าว สามารถติดต่อได้ที่

- กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
- หอการค้าไทย
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบบพิเศษ (PREFERENTIAL CERTIFICATE OF ORIGIN) สำหรับผู้ที่สนใจสามารถติดต่อได้ที่ สำนักบริการการค้าระหว่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศ โทร. 0 2547 4753 0 2547 4832

6. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามประกาศ / คำสั่งกรมศุลกากรเพื่อปฏิบัติ

ตามข้อผูกพันและข้อตกลงเปิดเขตการค้าเสรี อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14 แห่งพระราชกำหนดพิทักษ์ศุลกากร พ.ศ. 2530 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ออกประกาศกระทรวงการคลัง ยกเว้นอากรและลดอัตราอากร และกำหนดผู้นำเข้าต้องปฏิบัติตามระเบียบพิธีการที่กรมศุลกากรโดยออกเป็นประกาศ / คำสั่งทั่วไปกรมศุลกากร กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้สอดคล้องกับข้อตกลงเปิดเขตการค้าเสรีแต่ละฉบับ แต่มีข้อที่สอดคล้องเป็นแนวทางเดียวกัน กำหนดให้ผู้นำเข้าต้องยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (CO)

สำหรับสินค้านำเข้าที่ขอใช้สิทธิยกเว้นอากรหรือลดอัตราอากร เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบเบื้องต้นเกี่ยวกับความถูกต้องของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และความสอดคล้องกับใบขนสินค้าขาเข้าและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กรมศุลกากรกำหนด

โดยของที่นำเข้ามีราคา เอฟโอบี (FOB) ไม่เกิน 200 เหรียญสหรัฐ และผู้นำเข้าแสดงเอกสาร

รับรองถิ่นกำเนิดของผู้ส่งออก ให้ได้รับสิทธิไม่ต้องยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิด

“ทุกประเทศนับวันจะตกอยู่ภายใต้

ภาวะจำยอม

กับข้อตกลงการเปิดเสรีทางการค้ามากขึ้น”

สรุประบบการค้าระหว่างประเทศที่นับวันจะตกอยู่ภายใต้ภาวะจำยอมกับข้อตกลงการเปิดเสรีทางการค้ามากขึ้น โดยด้านหนึ่งความได้เปรียบของประเทศไทยในการส่งออกสินค้าไปแข่งขันในตลาดการค้าโลก ด้วยต้นทุนสินค้าขาออกที่ลดลงเนื่องจากได้รับยกเว้นอากร หรือลดอัตราอากร แต่ในทางตรงกันข้ามสินค้าจากต่างประเทศจะเข้ามาตีตลาดภายในประเทศด้วยต้นทุนสินค้าที่ต่ำลงเช่นกัน การบริหารจัดการให้ต้นทุนเกี่ยวกับการผลิตและการกระจายสินค้าลดลง โดยการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด จึงเป็นทางหนึ่งในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้า

ผลกระทบจากการทำ FTA

การทำเขตการค้าเสรี (Free Trade Area) เป็นการรวมกลุ่มเศรษฐกิจโดยมีเป้าหมายเพื่อลดภาษีศุลกากรระหว่างกันให้เหลือน้อยที่สุดหรือเป็นร้อยละ 0 และใช้อัตราภาษีปกติที่สูงกว่ากับประเทศนอกกลุ่ม ซึ่งการทำ FTA จะรวมถึงการเปิดเสรีการค้าบริการ (Services) และการลงทุนด้วย

ในทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ เห็นว่าการค้าเสรีก่อให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้ผลิตสามารถเลือกใช้วัตถุดิบ/ปัจจัยการผลิตจากแหล่งต่างๆ ที่มีต้นทุนต่ำสุด เพื่อให้ได้ผลผลิตสู่ตลาดในราคาถูกลงได้ เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค แต่ในโลกที่เป็นจริงทุกประเทศมีการคุ้มกันการค้าเพื่อปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศของตน ทำให้สินค้าและบริการมีราคาสูงกว่าในระบบการค้าเสรี

การทำเขตการค้าเสรีจึงมีผลกระทบทั้ง 2 ด้าน คือ ในด้านบวก และด้านลบ โดยประเมินผลกระทบ ในเบื้องต้นจากการศึกษาวิเคราะห์ ได้ดังนี้

1. ผลกระทบในด้านบวก

1.1 ทำให้มีการขยายการค้าและการลงทุน ระหว่างกัน

“การจัดทำ FTA จะทำให้อัตราภาษีนำเข้า สินค้า ลดต่ำหรือเป็นศูนย์ในที่สุด”

การจัดทำ FTA จะทำให้อัตราภาษีนำเข้าสินค้า ลดต่ำหรือเป็นศูนย์ในที่สุด จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการค้าในอันที่จะทำให้มีการขยายการค้าในระหว่างประเทศที่ทำ FTA มากขึ้น มีการศึกษาว่า ปริมาณการส่งออกของไทยไปยัง สหรัฐฯ ญี่ปุ่น และจีน จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 42.19, 19.17, และ 63.33 ตามลำดับ ทั้ง 3 ตลาด เป็นตลาด ขนาดใหญ่ ประชากรจำนวนมาก และมีอำนาจซื้อสูง รวมทั้งจีนซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตสูงสุดในเอเชีย ปัจจุบัน ซึ่งจะเป็นคู่ค้าสำคัญในอนาคต

• สินค้าที่มีโอกาสจะขยายตลาดได้มาก ได้แก่

- ยานยนต์และชิ้นส่วน
- อาหาร และผลิตภัณฑ์
- สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป
- ข้าว ยาง มันสำปะหลัง กุ้งสด ยางพารา ผลไม้ น้ำตาล
- เครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์
- ผลิตภัณฑ์อัญมณี และเครื่องประดับ
- พลาสติก และเคมีภัณฑ์บางประเภท

• ด้านบริการที่มีความพร้อม ได้แก่

- ท่องเที่ยว
- สุขภาพ
- งานก่อสร้าง และการออกแบบ
- โลจิสติกส์
- บันเทิง

- การซ่อมบำรุง

ประเทศไทยเป็นประเทศที่พึ่งพาเงินทุน และ เทคโนโลยีจากต่างประเทศสูง การทำเขตการค้าเสรี จึงทำให้ผลตอบแทนของการลงทุนสูงขึ้น เนื่องจาก การขยายตัวของเศรษฐกิจโดยรวม และแนวโน้มที่ค่าลง ของค่าเช่าหรือราคาสินค้าทุน จะทำให้เงินทุน และ เทคโนโลยีไหลเข้าสู่ไทย มีผลกระทบต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมที่เร็วขึ้น จากการศึกษาพบว่าการ ทำเขตการค้าเสรีกับสหรัฐฯ ญี่ปุ่น และจีน จะ ทำให้มีการลงทุนในไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.05, 9.54 และ 0.75 ตามลำดับ

1.2 ทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

การทำเขตการค้าเสรีทำให้ผู้บริโภคสามารถ เลือกอุปโภคบริโภคสินค้าได้ในจำนวนมากขึ้น และ ราคาที่ต่ำลง ส่งผลดีต่อชีวิตความเป็นอยู่ของ ประชาชน จากผลการศึกษาพบว่าการทำเขตการค้า เสรีกับสหรัฐฯ ญี่ปุ่น และจีน จะทำให้สวัสดิการ สังคมเพิ่มขึ้น 6,661.0 6,848.0 และ 796 ล้านเหรียญ สหรัฐฯ ตามลำดับ

1.3 เป็นช่องทางกระจายสินค้าไปสู่ ภูมิภาคใกล้เคียง

- อินเดีย เป็นประตูการค้าสู่กลุ่มประเทศ ในเอเชียใต้ เช่น ศรีลังกา บังกลาเทศ ฯลฯ
- บาหลีเรน เป็นประตูการค้าสู่กลุ่ม ประเทศในตะวันออกกลาง (GCC: บาหลีเรน คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอาหรับ เอมิเรตส์)

- เปงู เป็นประศูการค้ำสู่ประเทศ MERCOSUR และอเมริกาใต้

1.4 เป็นการแก้ไขและลดอุปสรรคทางการค้า และการลงทุน

การจัดทำเขตการค้าเสรี นอกจากจะลดภาษีลง แล้ว จะมีการเจรจาลด / ยกเลิกมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีให้เหลือน้อยที่สุดด้วย ซึ่งจะทำการค้าระหว่างกัน ขยายตัวเพิ่มขึ้น จากผลการศึกษาพบว่า การเจรจาจัดทำ FTA กับญี่ปุ่น และจีน จะทำให้อุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษี ลด / ยกเลิกไป ส่งผลให้การส่งออกของไทยเพิ่มขึ้น จากกรณีนี้ร้อยละ 19.94 และ 4.64 ตามลำดับ

1.5 เป็นการสร้างพันธมิตรที่จะเกื้อกูลกัน ทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นการเพิ่มบทบาท และอำนาจต่อรอง ของไทยในเวทีโลก

2. ผลกระทบในด้านลบ

“อาจจะมีผลกระทบเช่น ผู้ผลิตที่มี

ประสิทธิภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศ

ในระดับต่ำ จึงจำเป็นต้องเร่งปรับปรุง

ศักยภาพและมาตรฐานการผลิต”

ผู้ผลิตในบางอุตสาหกรรม และบริการบางสาขาบ้าง อาจจะมีผลกระทบเช่น ผู้ผลิตที่มีประสิทธิภาพในการ

แข่งขันกับต่างประเทศในระดับต่ำ จึงจำเป็นต้องเร่ง ปรับปรุงศักยภาพ และมาตรฐานการผลิต ตลอดจน จะเกิดขึ้นทุนในการปรับตัว (Adjustment Cost) เนื่องจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไทยไปสู่ สาขาที่ไทยมีความพร้อม / ได้เปรียบ และในกรณีที่ไม่สามารถแข่งขันได้ สินค้าจำเป็นต้องออกจาก ธุรกิจไป และหันไปผลิตสินค้าอื่น

สินค้าที่อาจได้รับผลกระทบ และต้องปรับตัว ได้แก่

- สินค้าเกษตร (เช่น น้ำมันปาล์ม โคเนื้อ นมและผลิตภัณฑ์นม กระเทียม)
- เม็ดพลาสติก และเคมีภัณฑ์
- ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์
- ผลิตภัณฑ์อะลูมิเนียม

3. แนวทางการปรับตัวรองรับการจัดทำ FTA

• เร่งปรับปรุงประสิทธิภาพอุตสาหกรรมให้ได้ สินค้าคุณภาพมาตรฐานระหว่างประเทศ รวมทั้งต้อง ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องขึ้นมารองรับ เพื่อให้ การผลิตมีต้นทุนลดลง และเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน

• เร่งพัฒนาระบบมาตรฐานทางการค้าของไทย เช่น มาตรฐานสุขอนามัย มาตรฐานสินค้า การตรวจสอบ และสิ่งแวดล้อม เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่อาจได้รับความเสียหายจากการนำเข้าสินค้าที่มีมาตรฐานต่ำ และยกระดับมาตรฐานสินค้าไทยสู่สากล

• ในกรณีจำเป็น อาจต้องใช้มาตรการคุ้มครอง ผู้ผลิตภายในประเทศ และมาตรการตอบโต้ทางการค้า ระหว่างประเทศ

• เร่งพัฒนากฎระเบียบด้าน Rules of Origin เนื่องจากสินค้านำเข้าจากประเทศนอกกลุ่ม FTA อาจใช้ ประเทศสมาชิกเป็นตลาดเข้าสู่ไทย โดยอาศัยจุดอ่อน ในการพิสูจน์ Country of Origin

• ช่วยเหลือบรรเทาผลกระทบที่เกิดจากการลด อุปสรรคทางการค้าการลงทุนภายใต้ FTA ผ่าน กองทุนปรับตัวของ FTA ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

และกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ดำเนินการ

ผู้ประกอบการไทยจะต้องเตรียมตัว และมีมาตรการรองรับ

การที่อาเซียนตั้งเป้าหมายเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ภายในปี 2558 เพื่อให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น ไทยได้ดำเนินการเตรียมความพร้อม และมีมาตรการรองรับ ดังนี้

การเตรียมความพร้อม

(1) ขณะนี้อยู่ในระหว่างการกำหนด / ปรับปรุง กฎเกณฑ์ / กฎระเบียบที่รับผิดชอบโดยกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามที่ได้ตกลงกันไว้ ทั้งในด้านการเปิดตลาดการค้าสินค้า การเปิดเสรีภาคบริการ และการเปิดตลาดด้านการลงทุนให้กับประเทศสมาชิกอาเซียน

(2) สร้างกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามแผนงานไปสู่ AEC

(3) เผยแพร่ / ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ทราบ เพื่อปรับตัวให้ทันกับสภาพการณ์ที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงไป และสามารถให้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภายในกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ และหน่วยงานจากต่างกระทรวง (กระทรวงเกษตรฯ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการคลัง) จัดการเผยแพร่ความรู้เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้กับทุกภาคส่วน เช่น การเผยแพร่บทความ การจัดค่ายเยาวชน การจัดสัมมนา รวมทั้งจัดวิทยากรไปบรรยาย เป็นต้น

ปัจจุบันอาเซียนยังอยู่ระหว่างการจัดทำเขตการค้าเสรีกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี อินเดีย ออสเตรเลีย - นิวซีแลนด์ และสหภาพยุโรป ได้ทำการศึกษาหาความเป็นไปได้ในการจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียน - GCC (Gulf Cooperation Council : ประกอบด้วย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ คูเวต กาตาร์ โอมาน ซาอุดีอาระเบีย และบาห์เรน) และอาเซียน - MERCOSUR (ตลาดรวมอเมริกาใต้ตอนล่าง ประกอบด้วย บราซิล อาร์เจนตินา ปารากวัย อุรุกวัย และเวเนซุเอลา) และในอนาคตอาจมีการขยายการจัดทำ FTA ของอาเซียนออกไปในกรอบกว้างมากขึ้น อาทิ ในกรอบอาเซียน + 3 และอาเซียน + 6 เพื่อขยายตลาดการค้าและการลงทุน

ภายใต้ต้นนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศของไทยจริงอยู่ที่อาจไม่ได้กำไรเพิ่มขึ้นโดยตรงเต็มเม็ดเต็มหน่วยเท่ากับแต่เดิมที่ได้ เนื่องจากในทางปฏิบัติ กำไรจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นอุปสงค์ อุปทาน และอำนาจในการต่อรองทางธุรกิจ ในขณะที่ ในสภาพตลาดปัจจุบันที่มีการแข่งขันด้านราคานั้น การมีสินค้าที่ไม่มีต้นทุนในด้านอาคารชุดการเลย หรือเสียในระดับที่ต่ำกว่าคู่แข่ง เพียงร้อยละ 2 - 3 ก็อาจทำให้ราคาสินค้าของเราถูกกว่าของคู่แข่ง และมียอดการซื้อสินค้ามากขึ้น หรืออย่างน้อยแต่เดิมที่ได้ก็น่าจะพอชดเชยกำไรที่ลดลงจากการต่อรองราคาได้

จากการศึกษาของบริษัทขนาดใหญ่ที่เป็นกรณีศึกษา พบว่าบริษัทนั้นได้ประโยชน์จากการเสียภาษีลดลงรวมประมาณร้อยละ 8 ของมูลค่าส่งออกทั้งหมด หรือคิดเป็นมูลค่า 477 ล้านบาทต่อปี ส่วนบริษัทขนาดใหญ่อีกบริษัทได้ประโยชน์ไปร้อยละ 6.5 หรือคิดเป็น 2,246 ล้านบาทต่อปี โดยบริษัทขนาดกลางอีก 2 บริษัทก็ได้ประโยชน์ในระดับสูงไม่แตกต่างจากบริษัทขนาดใหญ่เท่าใดนัก โดยได้ประโยชน์ไป 6.5 และร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

“ผู้ส่งออกควรพิจารณาต้นทุนที่จะเกิดขึ้น ทั้งหมดเพื่อตัดสินใจว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับ จากการใช้ประโยชน์ภายใต้เอฟทีเอนั้น จะคุ้มค่าหรือไม่”

จากที่รู้ว่าผลประโยชน์ที่จะได้เป็นเท่าใดแล้ว ผู้ส่งออกควรพิจารณาต้นทุนที่จะเกิดขึ้นทั้งหมด เพื่อตัดสินใจว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้ประโยชน์ภายใต้เอฟทีเอนั้นจะคุ้มค่าหรือไม่ ทั้งนี้ ต้นทุนที่ผู้ส่งออกต้องใช้ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดมีอยู่ 2 ด้าน

ต้นทุนแรกคือ ต้นทุนจากการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตตลอดจนแหล่งวัตถุดิบที่ใช้ เอฟทีเอแต่ละฉบับมีการระบุกฎเกณฑ์ว่า ท่านสามารถใช้วัตถุดิบในการผลิตสินค้าแต่ละรายการได้จากแหล่งใดได้บ้าง และใช้จากแต่ละแหล่งได้มากน้อยเท่าใด กฎเกณฑ์นี้มีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่ากฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า เช่น เสื้อผ้าที่สามารถใช้สิทธิ์ส่งออกไปญี่ปุ่นได้ต้องใช้ผ้าที่ผลิตจากประเทศอาเซียนหรือจากญี่ปุ่นเท่านั้น แต่หากท่านใช้ผ้าจากประเทศอื่น ก็อาจมีปัญหาต่างๆ เพิ่มขึ้นคือ ผ้าแพงขึ้น การหาซัพพลายเออร์รายใหม่ และการปรับการทำงานของเครื่องจักรให้เข้ากับผ้าจากแหล่งใหม่

ต้นทุนที่สองคือ ต้นทุนจากการยื่นขอใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าใบซีโอ (Certificate of Origin : CO) หากไม่นับค่าธรรมเนียมในการตรวจสอบแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีราคา 30 บาทต่อสินค้าหนึ่งรายการภายใต้ FTA หนึ่งฉบับ และค่าธรรมเนียมในการออกใบซีโอที่มีราคา 30 บาทต่อการส่งออกหนึ่งครั้ง ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าเดินทาง ติดต่อบริษัทขนส่ง การค้าต่างประเทศ และชิปปิ้ง ซึ่งไม่มากแต่ต้นทุนที่ควรให้ความสำคัญจริงๆ คือ ต้นทุนแฝงในการจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

เอกสารที่ต้องใช้นั้นประกอบด้วย เอกสารเพิ่มแรก เป็นเอกสารโครงสร้างต้นทุนที่สรุปว่าในการผลิตสินค้าหนึ่งหน่วย มีการใช้วัตถุดิบอะไรในราคาเท่าใด ซึ่งวัตถุดิบจากที่ไหน กำไรเท่าใด ในแฟ้มนี้ ต้องเก็บใบกำกับภาษีหรือใบเสร็จรับเงินจากซัพพลายเออร์ทั้งหมดไว้เป็นหลักฐาน แล้วไปยื่นต่อกรมการค้าต่างประเทศ เพื่อยืนยันว่าสินค้าผ่านกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า

เอกสารเพิ่มที่สองเป็นเอกสารยืนยันการส่งออกภายใต้เอฟทีเอ ที่สรุปว่าจะส่งสินค้าที่ได้รับการประทับตราว่าผ่านกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าแล้วไปให้ใคร ปริมาณเท่าใด ราคาเท่าใด และส่งไปอย่างไร ในแฟ้มนี้ มีเอกสารใบหนึ่งที่มีชื่อเรียกแตกต่างกันขึ้นอยู่กับว่าท่านต้องการใช้ประโยชน์ภายใต้เอฟทีเอฉบับใด เช่น ฟอรัมอะติกา ดี (ATIGA D) จะใช้กับเอฟทีเอประเทศอาเซียน ฟอรัมเจเทปเป่า (JTEPA) จะใช้กับเอฟทีเอญี่ปุ่น และยังคงใช้ใบกำกับภาษีและใบตราขนส่งสินค้าที่จำหน่ายถึงลูกค้าการจัดเตรียมเอกสารทั้งสองแฟ้มนี้แม้จะเป็นต้นทุนที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่หากมีการบริหารจัดการภายในองค์กรดีๆ ก็อาจเป็นต้นทุนไม่มากและแทบคงที่เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออก

6. แนวทางการปฏิบัติที่จะช่วยให้การใช้ประโยชน์ภายใต้เอฟทีเอ

**“การมอบหมายงาน ไม่ได้หมายความว่า
จะต้องจ้างพนักงานเพิ่มเสมอไป”**

แนวทางแรก ควรมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบแก่พนักงานฝ่ายต่างๆ ให้ชัดเจน ตั้งแต่การหาข้อมูลอัตราภาษีภายใต้เอฟทีเอ การตัดสินใจยื่นขอใบซีโอ การรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง และการดำเนินการไปติดต่อกับกรมการค้าต่างประเทศ การมอบหมายงานไม่ได้หมายความว่าจ้างพนักงานเพิ่มเสมอไป

บริษัทขนาดกลาง และขนาดเล็กที่มีพนักงานจำกัดก็สามารถทำงานเหล่านี้ได้ไม่ลำบาก เช่น การให้พนักงานฝ่ายการตลาด และพนักงานฝ่ายขายที่มีอยู่เดิม หาข้อมูลอัตราภาษีภายใต้เอฟทีเอ และตัดสินใจว่าจะยื่นขอใบซีโอหรือไม่

เพราะโดยปกติแล้วพนักงานเหล่านี้จะเป็นผู้เกี่ยวข้องโดยตรงในการหาข้อมูลด้านการตลาด และการติดต่อประสานงานกับลูกค้าอยู่แล้ว ส่วนการรวบรวมเอกสาร และการติดต่อกับกรมการค้าต่างประเทศ ก็อาจให้พนักงานฝ่ายโลจิสติกส์ในบริษัทหรือจ้างชิปปิ้ง หรือบริษัทนายหน้าที่ช่วยเหลือดำเนินการต่อไป

แนวทางประการต่อมาควรทำคือ การจัดการระบบการประสานงานระหว่างฝ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ ทำอย่างไรให้ผู้รวบรวมเอกสารได้รับข้อมูลต้นทุนการผลิตสินค้า ซึ่งมักจะรับผิดชอบโดยพนักงานฝ่ายจัดซื้อที่เป็นผู้ติดต่อกับซัพพลายเออร์ ข้อมูลราคาขาย F.O.B. ซึ่งกำหนดโดยพนักงานฝ่ายขาย และข้อมูลการขนส่งสินค้าทางเรือ ทางอากาศหรือทางบก ซึ่งอยู่กับพนักงานฝ่ายโลจิสติกส์ภายในบริษัทหรือชิปปิ้ง

แนวทางที่สาม ที่สำคัญไม่แพ้กันคือ การจัดการระบบบัญชี และระบบการผลิตของบริษัทให้ได้มาตรฐาน ทั้งนี้เพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นหากเจ้าหน้าที่รัฐจะเข้ามาตรวจสอบย้อนหลัง ครองนี้เป็นประเด็นที่หลายบริษัทโดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทขนาดเล็กกังวลกันมาก แต่ถ้าท่านเริ่มให้ความสนใจกับประเด็นนี้ได้ อย่างว่าแต่ผลประโยชน์ด้านภาษีจากเอฟทีเอเลย ผลประกอบการก็จะได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยขึ้นด้วย สำหรับบริษัทขนาดใหญ่และขนาดกลางที่มีการส่งออกสินค้าหลายรายการ ก็อาจพิจารณาความคุ้มค่าจากการใช้ระบบการวางแผนบริหารทรัพยากรขององค์กร อาทิ โปรแกรมอีอาร์พีต่างๆ

ซึ่งบริษัทส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่า แม้ว่าจะเป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ที่มีความพร้อม ก็ยังคงเจอ

ปัญหาอุปสรรคในการขอใช้ประโยชน์ภายใต้เอฟทีเอ ดังนั้นควรที่จะได้รวบรวมเป็นประเด็นไว้ แล้วนำมาวางแผนว่าจะแก้ไขอย่างไร และลงมือปฏิบัติ ตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติ รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขต่อไปอีกเป็นวงจรไปอย่างต่อเนื่อง ตามแนวคิดพีดีซีเอ ในระยะยาว ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ก็จะลดน้อยลง

แนวทางที่สี่ เน้นการสื่อสารข้อมูลกันทั้งภายในและภายนอกองค์กร บางปัญหาอาจแก้ไขได้ด้วยการแลกเปลี่ยนและปรึกษาข้อมูลกันระหว่างพนักงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการฝึกอบรมพนักงานเป็นระยะๆ บางปัญหาอาจแก้ไขได้ด้วยการปรึกษาหารือกับหน่วยงานภาครัฐโดยตรง

“แนวทางสุดท้ายคือ การติดตามข่าว ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเอฟทีเอ อย่างสม่ำเสมอ”

แนวทางสุดท้ายคือ การติดตามข่าวความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเอฟทีเออย่างสม่ำเสมอ ช่องทางที่น่าจะสะดวกและมีต้นทุนต่ำที่สุดคือ การหาข้อมูลด้วยตัวเองจากเว็บไซต์ต่างๆ เช่น เว็บไซต์ของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (www.thaifita.com) หรือสอบถามจากลูกค้าซึ่งอาจรู้ข้อมูลเหล่านี้อยู่แล้ว นอกจากนี้ ยังมีช่องทางผ่านการเข้าร่วมงานสัมมนา คอลล์เซ็นเตอร์ สื่อหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร แต่หากไม่ต้องการหาเอง ท่านก็สามารถปรึกษากับชิปปิ้งหรือบริษัทนายหน้าที่ช่วยเหลือท่านในการส่งออกไปถึงตรงนี้ เชื่อว่าจะเห็นภาพของเอฟทีเอ และการใช้ประโยชน์จากการค้าเสรี

การจัดการมาตรการทางการค้า ของอาเซียนในยุค AEC

หากนับถอยหลังก็เหลือเวลาอีกไม่ถึง 2 ปีที่อาเซียนจะก้าวเข้าสู่การเป็น "ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน" (ASEAN Economic Community) หรือที่รู้จักกันในชื่อย่อว่า "AEC" ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนตั้งเป้าหมายไว้ว่า การนำเข้าและส่งออกไม่ว่าจะเป็นสินค้าและวัตถุดิบ ตลอดจนจนถึงการค้าภาคบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานระหว่างประเทศสมาชิกทั้งหมดจะเสรีมากขึ้น เพราะอาเซียนจะเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน

“อาเซียนมีความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียนไว้เป็นข้อผูกพันของประเทศสมาชิกที่จะต้องลดและยกเลิกการใช้มาตรการทางการค้าที่มีผลกระทบต่อการค้าระหว่างกันในกลุ่ม”

ATIGA เป็นข้อผูกพันของประเทศสมาชิก

อาเซียนมีความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน หรือ ASEAN Trade in Goods Agreement (ATIGA)

ไว้เป็นข้อผูกพันของประเทศสมาชิกที่จะต้องลดและยกเลิกการใช้ "มาตรการทางการค้า" ที่มีผลกระทบต่อการค้าระหว่างกันในกลุ่ม โดยมาตรการทางการค้าในที่นี้หมายถึง มาตรการ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ของภาครัฐ ที่มีผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. **มาตรการทางภาษีศุลกากร (Tariffs)** สมาชิกอาเซียนจะต้องยกเลิกการเรียกเก็บภาษีขาเข้ากับสินค้าของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น เมื่อสินค้านั้นผลิตได้ตามเกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าของอาเซียน นับจนถึงเวลานี้ บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ได้ยกเลิกภาษีนำเข้าสินค้าจาก

อาเซียนแล้วตั้งแต่ปี 2553 สำหรับประเทศสมาชิกกลุ่ม CLMV คือ กัมพูชา เมียนมาร์ ลาว และเวียดนาม จะต้องยกเลิกภาษีนำเข้าสินค้าทั้งหมดภายในปี 2558

2. มาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร (Non Tariff Measures) ความตกลง ATIGA ห้ามการใช้มาตรการที่เป็นอุปสรรคทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการนำเข้าและส่งออกระหว่างกันในอาเซียน และยอมรับให้ใช้เฉพาะมาตรการที่สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก เช่น ให้ใช้เฉพาะมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตคน สัตว์ พืช อาหาร โดยมีหลักการทางวิทยาศาสตร์รองรับ

**“มาตรการทางการค้าที่ไม่มีภาษี
มีผลกระทบต่อการค้า มากกว่าการเก็บ
ภาษ้นำเข้า”**

เมื่อยกเลิกภาษีนำเข้าสินค้าในอาเซียน มีแนวโน้มที่หลายประเทศจะนำมาตราการทางการค้าที่มีใช้ภาษีมาใช้หลายรูปแบบขึ้น ไม่ว่าจะมิวัตุประสงค์เพื่อความปลอดภัยต่อการบริโภคอย่างแท้จริง หรือมีเป้าหมายแอบแฝงเพื่อปกป้องตลาดภายในประเทศก็ตาม แต่ต้องยอมรับว่ามาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีเหล่านี้มีผลกระทบต่อการค้า มากกว่าการเก็บภาษ้นำเข้าเสียอีก

ข้อผูกพันภายใต้ความตกลง ATIGA และ AEC Blueprint

ดังนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว อาเซียนจะดำเนินการอย่างไร เพื่อที่จะให้การค้าสินค้าในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีการเคลื่อนย้ายสินค้าระหว่างประเทศสมาชิกได้อย่างเสรีโดยแท้จริง

“อาเซียนใช้ข้อผูกพันภายใต้ความตกลง ATIGA และ AEC Blueprint เป็นกฎเกณฑ์หลักในการยกเลิกมาตรการที่เป็นอุปสรรคทางการค้า ซึ่งกำหนดไว้ว่า ประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องไม่ใช้มาตรการที่มีใช้ภาษีที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างสมาชิก โดยต้องทบทวนมาตรการที่มีใช้ภาษีของตนเองว่ามีมาตรการใดที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าสู่ตลาดภายในหรือไม่ เช่น มีการใช้มาตรการจำกัดปริมาณ มาตรการโควตาในรูปแบบต่างๆ หรือมาตรการห้ามนำเข้าสินค้าต่างๆ และให้ทบทวนหรือยกเลิกมาตรการนั้น รวมถึงเปิดให้ประเทศสมาชิกอื่นสามารถตรวจสอบได้ด้วย”

**“ขณะนี้เหลือเพียงเวียดนามที่จะต้องยกเลิก
การใช้มาตรการโควตาภาษี
กับสินค้า 4 รายการ คือ น้ำตาล ใบยาสูบ
เกลือ และไข่ ให้แล้วเสร็จภายในปี 2558”**

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ดำเนินการภายในและยกเลิกมาตรการทางการค้าที่เป็นข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาดแล้วตั้งแต่ปี 2553 โดยในส่วนของไทยได้ยกเลิกมาตรการโควตาภาษีสินค้าเกษตร 23 รายการที่ไทยมีข้อสงวนไว้ภายใต้กรอบองค์การการค้าโลก โดยเปิดตลาดให้กับอาเซียนตั้งแต่ปี 2553 ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ กากถั่วเหลือง หอมหัวใหญ่ กระเทียม ไหมดิบ น้ำมันปาล์ม เมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ ลำไยแห้ง มันฝรั่ง ใบยาสูบ น้ำตาล น้ำมันถั่วเหลือง พริกไทย ถั่วเหลือง ข้าว เนื้อมะพร้าวแห้ง มะพร้าว

น้ำมันมะพร้าว ชา เมล็ดกาแฟ กาแฟสำเร็จรูป น้านมคืด/นมปรุงแต่ง และนมผงขาคมันเนย ขณะนี้เหลือเพียงเวียดนามที่จะต้องยกเลิกการใช้มาตรการโควตาภาษีกับสินค้า 4 รายการ คือ น้ำตาล ใยยาสูบเกลือ และไข่ ให้แล้วเสร็จภายในปี 2558

นอกจากนี้ความตกลง ATIGA ยังกำหนดให้ประเทศสมาชิกจะต้องแจ้งให้ประเทศสมาชิกอื่นทราบ เมื่อมีการนำมาตรการทางการค้าใดๆ มาใช้เพื่อความโปร่งใส และจะต้องปรับปรุงฐานข้อมูลมาตรการทางการค้าของตนเองให้เป็นปัจจุบัน และจัดจำแนกมาตรการทางการค้าให้เป็นไปตามหลักสากล โดยใช้ระบบการจัดจำแนกของ UNCTAD มาเป็นต้นแบบการจัดระบบมาตรการทางการค้าของอาเซียน ซึ่งฐานข้อมูลนี้จะเผยแพร่อยู่บนเว็บไซต์ของสำนักเลขาธิการอาเซียน

“ขณะนี้ทุกประเทศกำลังเร่งดำเนินการจัดทำระบบคลังข้อมูลทางการค้าภายในของตนเอง ก่อนที่จะเชื่อมโยงกันทั้งหมดเพื่อเป็นระบบคลังข้อมูลการค้าอาเซียนภายในปี 2558”

ระบบคลังข้อมูลทางการค้า

ในอนาคตอาเซียนจะมีระบบคลังข้อมูลทางการค้า (ASEAN Trade Repository) ซึ่งจะรวบรวมมาตรการทางการค้าทั้งหมด ทั้งที่เป็นมาตรการภาษีและที่มีใช้ภาษี รวมถึงกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าของประเทศสมาชิกทุกประเทศเข้าไว้เป็นแหล่งเดียวกัน โดยขณะนี้ทุกประเทศกำลังเร่งดำเนินการจัดทำระบบคลังข้อมูลทางการค้าภายในของตนเอง ก่อนที่จะเชื่อมโยงกันทั้งหมดเพื่อเป็นระบบคลังข้อมูลการค้าอาเซียนภายในปี 2558

นอกเหนือไปจากข้อกำหนดตามแผน AEC Blueprint และความตกลง ATIGA ในการจัดทำ

ข้อมูลทางการค้าของอาเซียนให้เป็นระบบแล้วอาเซียนกำหนดให้เรื่องการจัดการค้ามาตรการทางการค้าจะต้องทำงานเชื่อมโยงกันทั้งในระดับภูมิภาคและภายในประเทศ โดยภายใต้แผนการดำเนินการค้ามาตรการการค้าที่มีใช้ภาษีของอาเซียน กำหนดให้ทุกประเทศจะต้องจัดตั้งหน่วยงานกลางหรือคณะกรรมการรับผิดชอบเฉพาะค้ามาตรการการค้าที่มีใช้ภาษีในแต่ละประเทศ ทำหน้าที่เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าของประเทศ รวมทั้งทบทวนและปรับปรุงมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับข้อตกลง ATIGA และให้มีกลไกการรายงานผลไปยังคณะกรรมการประสานงานการค้าและการภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (CCA) ซึ่งประกอบไปด้วยประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ทำหน้าที่ติดตามการค้าและการค้าสินค้าของอาเซียน

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการร้องเรียนจากประเทศสมาชิกอาเซียนหนึ่งว่า มาตรการทางการค้าของเราไม่สอดคล้องกับความตกลง ATIGA หรือเป็นอุปสรรคต่อการค้าของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น คณะกรรมการหรือหน่วยงานดังกล่าวนี้ จะต้องทบทวน หรือหาแนวทางปรับปรุงมาตรการการค้านั้น หรือแม้แต่พิจารณายกเลิกการใช้มาตรการนั้น พร้อมทั้งจะต้องรายงานผลต่อไปยังคณะกรรมการ CCA (the Co-ordinating Committee for the Implementation of the ATIGA - CCA) ที่กำกับ

ดูแลการค้าสินค้าของอาเซียนว่า มาตรการที่ได้รับการร้องเรียนมานั้นได้รับการปรับปรุงแก้ไข หรือยกเลิกแล้ว แต่หากประเทศสมาชิกที่ได้รับการร้องเรียนไม่ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับความจริง ประเทศสมาชิกที่เสียหายมีสิทธิที่จะฟ้องร้องโดยใช้กลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียนได้

มาตรการทางการค้าที่เป็นปัญหาและอุปสรรค

ล่าสุดอาเซียนได้ดำเนินการรวบรวมข้อร้องเรียนเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าที่ประเทศสมาชิกต่างๆ พบว่าเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการค้า ทั้งที่มีการร้องเรียนโดยภาคเอกชนและโดยภาครัฐของประเทศสมาชิก เพื่อให้ประเทศสมาชิกหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนเหล่านั้นโดยเร็ว ขณะนี้มีข้อร้องเรียนกว่า 65 เรื่องส่วนใหญ่เกี่ยวกับการขออนุญาตนำเข้า ขั้นตอนการตรวจสอบมาตรฐาน และข้อจำกัดการนำเข้าต่างๆ ซึ่งข้อร้องเรียนเหล่านี้จะนำไปเผยแพร่ไว้ที่เว็บไซต์ของสำนักเลขาธิการอาเซียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความคืบหน้าของการแก้ไขปัญหาโดยประเทศสมาชิก

“เมื่อก้าวเข้าสู่ยุค AEC อาเซียนจะเป็นประชาคมเศรษฐกิจที่มีกฎเกณฑ์และมีความน่าเชื่อถือ ในสายตาของผู้ประกอบการค้าในอาเซียน รวมถึงประเทศคู่ค้านอกกลุ่มอาเซียนด้วย”

การค้าและการที่กล่าวมานี้ มีวัตถุประสงค์หลักคือ การสร้าง **"ความโปร่งใส"** ในการใช้มาตรการทางการค้าต่างๆ ของประเทศสมาชิก และการกระตุ้นเตือนให้ประเทศสมาชิก **"ยึดมั่นในกฎกติกา"** ข้อตกลงที่ผูกพันไว้อย่างเคร่งครัด ในการใช้มาตรการทางการค้าต่างๆ เมื่อก้าวเข้าสู่ยุค AEC อาเซียนจะเป็นประชาคมเศรษฐกิจที่มีกฎเกณฑ์และมีความน่าเชื่อถือ ในสายตาของผู้ประกอบการค้าในอาเซียน รวมถึงประเทศคู่ค้านอกกลุ่มอาเซียนด้วย

ที่มาข้อมูล วารสารการค้าระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 กรกฎาคม - กันยายน 2556 โดย จิตติมา นาคมน นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ สำนักกอาเซียน กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

เรียนรู้การใช้สิทธิประโยชน์ทางการค้ากับ "กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า"

การที่ต้องศึกษาเรียนรู้ และทำความเข้าใจ เรื่องกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า นับเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญ เพื่อจะสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องกับประเภทของสินค้า แหล่งที่มาของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าน รวมถึงการเปลี่ยนจากประเภทพืชผัก หนึ่งไปเป็นสินค้าในประเภทพืชผัก อื่น

"พิกัดอัตราศุลกากรเป็นระบบตัวเลขสากลใช้เป็นรหัสกลางที่บ่งบอกชื่อและคุณลักษณะสินค้า"

หลักเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้า

คณะกรรมการกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Committee of Rules of Origin - CRO) ภายใต้ WTO ได้วางหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการได้ถิ่นกำเนิดสินค้า โดยมีพิกัดอัตราศุลกากร (Harmonized System Code Number เรียกชื่อย่อว่า H.S. Code) เป็นระบบตัวเลขสากลใช้เป็นรหัสกลางที่บ่งบอกชื่อและคุณลักษณะสินค้า (Goods Identity) เพื่อให้ศุลกากรของทุกประเทศ นำไปใช้ประกอบการจัดเก็บ

อากรขาเข้าเป็นแบบเดียวกัน โดยสามารถแบ่งหลักเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้า ตามแหล่งที่มาของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

ประเภทแรก สินค้าที่ผลิตโดยวัตถุดิบในประเทศทั้งหมด (Wholly Obtained - WO) หมายถึง สินค้าส่งออกที่ผลิตขึ้นโดยใช้วัตถุดิบในประเทศทั้งหมด หรือสินค้าที่ได้จากแหล่งธรรมชาติ สัตว์มีชีวิตที่เกิดและโต พืช/ส่วนของพืชที่ปลูกและเก็บเกี่ยว แร่ที่ขุดได้ในประเทศผู้ส่งออกทั้งหมด

"หากกระบวนการผลิตเกี่ยวข้องกับหลายประเทศ จะพิจารณาถิ่นกำเนิดสินค้าจากประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพอย่างเพียงพอครั้งสุดท้าย"

ประเภทที่สอง สินค้าที่มีการนำเข้าวัตถุดิบหรือส่วนประกอบมาผลิตสินค้า (Non - Wholly Obtained) ในกรณีที่สินค้าไม่ได้ใช้วัตถุดิบในประเทศทั้งหมด การจะได้ถิ่นกำเนิดสินค้านั้น สินค้าต้องผ่านกระบวนการผลิตภายในประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพอย่างเพียงพอ (Substantial Transformation - ST)

และหากกระบวนการผลิตเกี่ยวข้องกับหลายประเทศ จะพิจารณาถิ่นกำเนิดสินค้าจากประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพอย่างเพียงพอครั้งสุดท้าย (Last Substantial Transformation) ในกระบวนการผลิต

ทั้งนี้ หลักโดยทั่วไปจะพิจารณาว่าสินค้านั้นมีกระบวนการผลิตโดยการแปรสภาพอย่างเพียงพอหรือไม่จาก 3 ลักษณะดังนี้

1. เกณฑ์มูลค่าเพิ่มในประเทศผู้ส่งออก (Value Added, Ad – valorem in Percentages, Local Content หรือ Regional Value Content – RVC) เป็นการกำหนดสัดส่วนร้อยละของมูลค่าเพิ่มจากการผลิตสินค้า หรือสัดส่วนร้อยละของวัตถุดิบในประเทศผู้ส่งออก โดยอาจเทียบกับราคาสินค้าหน้าโรงงาน (Ex – works price)

“การเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากร

จะเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเลขพิกัดอัตราศุลกากรของวัตถุดิบที่นำเข้ามา กับเลขพิกัดอัตราศุลกากรของสินค้าส่งออกที่เปลี่ยนไป”

2. เกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากร (Change in Tariff Classification – CTC) เกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรนี้ จะพิจารณาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเลขพิกัดอัตราศุลกากรของวัตถุดิบที่นำเข้ามา กับเลขพิกัดอัตราศุลกากรของสินค้าส่งออกที่เปลี่ยนไป โดยสินค้าจะสามารถได้ถิ่นกำเนิดเมื่อนำเข้าวัตถุดิบมาผ่านกระบวนการผลิตแล้ว มีการเปลี่ยนจากประเภทพิกัดฯ หนึ่งไปเป็นสินค้าในประเภทพิกัดฯ อื่น แบ่งได้ 3 ระดับคือ

2.1 การเปลี่ยนแปลงพิกัดฯ ในระดับ 2 หลัก (Change of Chapter – CC) สินค้าจะได้ถิ่นกำเนิดเมื่อนำเข้าวัตถุดิบมาผ่านกระบวนการแล้ว ทำให้พิกัดสินค้าส่งออกเปลี่ยนแปลงจากพิกัดหนึ่งไปเป็น

พิกัดอื่น เช่น การผลิตน้ำสับปะรด ซึ่งเปลี่ยนจากสับปะรดพิกัด 08 (0804.30) เป็นน้ำสับปะรดพิกัด 20 (2009.41)

2.2 การเปลี่ยนแปลงพิกัดฯ ในระดับ 4 หลัก (Change of Tariff Heading – CTH) สินค้าจะได้ถิ่นกำเนิด เมื่อนำเข้าวัตถุดิบมาผ่านกระบวนการผลิตแล้ว มีการเปลี่ยนจากประเภทพิกัดหนึ่ง ไปเป็นสินค้าในประเภทพิกัดอื่น เช่น ไม้ท่อนที่ตากเปลือกออกแล้ว (พิกัด 4403) นำเข้ามาแปรรูปเป็นแผ่นไม้พลาญวู้ด (พิกัด 4408)

2.3 การเปลี่ยนแปลงพิกัดฯ ในระดับ 6 หลัก (Change of Tariff Subheading – CTSH) สินค้าจะได้แหล่งกำเนิด เมื่อนำเข้าวัตถุดิบมาผ่านกระบวนการผลิตแล้วมีการเปลี่ยนแปลงจากประเภทพิกัดย่อยหนึ่ง ไปเป็นสินค้าในประเภทพิกัดย่อยอื่น เช่น ส่วนประกอบเครื่องปรับอากาศ (พิกัด 8415.90) นำเข้ามาแปรรูปเป็นเครื่องปรับอากาศแบบติดหน้าต่าง (พิกัด 8415.10)

3. เกณฑ์การใช้กระบวนการผลิต (Processing Operation or Special Process – SP) เป็นการพิจารณาการผลิตจากกระบวนการผลิตจากวัตถุดิบนำเข้า จนได้สินค้าส่งออกที่มีสาระแตกต่างออกไป โดยไม่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงพิกัดอัตราศุลกากรของสินค้านั้น ซึ่งอาจจะมีหรือไม่มีการเปลี่ยนเลขพิกัดอัตราศุลกากรแต่อย่างใดก็ได้ เช่น การใช้ปฏิกิริยาทางเคมี (Chemical Reaction) การทำให้บริสุทธิ์ (Purification)

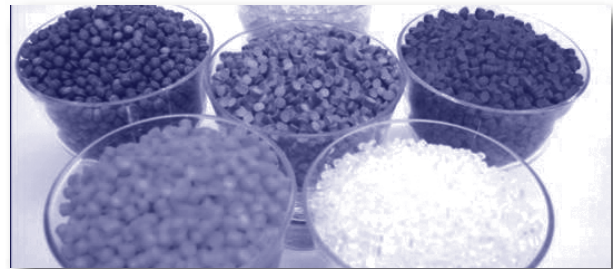
ที่มาข้อมูล วารสารการค้าระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 กรกฎาคม - กันยายน 2556 โดย เพชร & มุก กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ถอบทเรียน APIC 2013 (ตอนจบ) ตลาดเม็ดพลาสติกโลก ปี 2556 - 2560 วัตถุดิบบรรจุภัณฑ์สู่ วัตถุดิบเครื่องมือแพทย์

ในตอนที่แล้ว ผู้เขียนได้กล่าวถึงเนื้อหาบางส่วน
ของงานสัมมนาในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่มีชื่อว่า
"APIC หรือ Asia Petrochemical Industry
Conference" ประจำปี 2556 ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้นน้ำของ 2 ยักษ์ใหญ่
คือ อเมริกาและจีน (ตอนแรกลงฉบับเดือนตุลาคม 2556
ชื่อเรื่อง มองปิโตรเคมีโลกจาก APIC 2013)

สำหรับในฉบับนี้ ผู้เขียนจะขอกกล่าวถึงเนื้อหา
ในส่วนที่เหลือคือ อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลายน้ำ
ที่มีการวิเคราะห์สถานการณ์ของผลิตภัณฑ์กลุ่มนี้กัน
ในการสัมมนา APIC 2013 โดยจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับ
ผลิตภัณฑ์เม็ดพลาสติก Polyethylene, Polypropylene,
ยางสังเคราะห์ และ Specialty Chemicals

ในอีก 5 ปีข้างหน้า

กำลังผลิตที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นอีก 25.8 ล้านตัน
ใน 5 ปีข้างหน้าจะเป็นการเพิ่มกำลังผลิตเม็ด
พลาสติก Polyethylene ของโรงงานฝั่งเอเชีย 20.8
ล้านตัน ส่วนอีก 5 ล้านตัน จะเป็นกำลังผลิตที่เพิ่ม
จากโรงงานฝั่งอเมริกา

ในงานสัมมนา APIC 2013 ได้วิเคราะห์ว่า

ภาพรวมตลาดเม็ดพลาสติก Polyethylene การแข่งขันระหว่างอเมริกาและจีน

ในปี 2555 เม็ดพลาสติก Polyethylene มี
กำลังผลิตรวมทั้งโลกประมาณ 93.9 ล้านตัน และ
จากการประกาศการขยายกำลังผลิตของผู้ผลิต
Polyethylene ทั่วโลก จะมีกำลังผลิตเพิ่มขึ้นเป็น
119.7 ล้านตันในปี 2560 ซึ่งจะเพิ่มขึ้นอีก 25.8 ล้านตัน

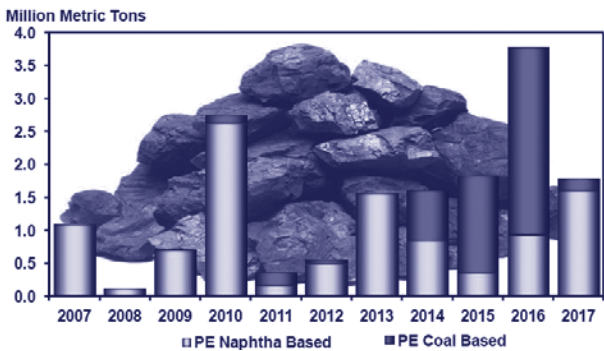

กำลังผลิตในส่วนที่เพิ่มขึ้นของฝั่งอเมริกา มีความได้เปรียบอย่างหนึ่งคือ มีต้นทุนด้านวัตถุดิบ Feedstock ที่ถูกกว่าฝั่งเอเชีย เนื่องจากใช้ Shale Gas ที่ได้กล่าวถึงมาแล้วเป็นวัตถุดิบในการผลิต ในขณะที่โรงงานฝั่งเอเชียใช้ก๊าซธรรมชาติ และ Naphtha ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่มีต้นทุนสูงกว่า

อย่างไรก็ตาม จีนเองได้มีการคิดค้นหาวัตถุดิบชนิดใหม่มาใช้แทนก๊าซธรรมชาติ และ Naphtha ในการผลิต Polyethylene ซึ่งล่าสุดได้มีการนำถ่านหินมาใช้เป็นวัตถุดิบ โดยจีนได้ประกาศว่า จะมีโรงงานผลิต Polyethylene ที่ใช้ถ่านหินเป็นวัตถุดิบ โดยเริ่มทดลองใช้มาตั้งแต่ปี 2553 และคาดว่าจะใช้เป็นวัตถุดิบในเชิงพาณิชย์ได้ตั้งแต่ปี 2559 เป็นต้นไป

ซึ่งหากการใช้ถ่านหินประสบความสำเร็จ จีนก็จะมีต้นทุนการผลิต Polyethylene ที่ต่ำพอกับการใช้ Shale Gas ของฝั่งอเมริกา โดยถือว่าเป็นการต่อสู้ทางเทคโนโลยีการผลิตที่น่าสนใจสำหรับ 2 ยักษ์ใหญ่ของโลก

สำหรับความต้องการ (Demand) Polyethylene

ของโลก ในปี 2555 มีปริมาณความต้องการรวม 79 ล้านตัน ส่วนในอีก 5 ปีข้างหน้า คือ ปี 2560 จะมีกำลังผลิตเพิ่มขึ้นเป็น 98 ล้านตัน หรือเพิ่มขึ้นอีก 19 ล้านตัน ซึ่งมีการศึกษาพบว่าร้อยละ 60 ของปริมาณความต้องการที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต จะมาจากความต้องการในฝั่งเอเชียเป็นหลัก

บทสรุปของเม็ดพลาสติก Polyethylene ใน

มุมมองของการสัมมนา APIC 2013 คือ จะมีการเติบโตของการผลิตอยู่ โดยในอีก 5 ปีข้างหน้า จะมีการเพิ่มขึ้นอีก 25.8 ล้านตัน รวมทั้ง ปริมาณความต้องการก็ยังมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ ปริมาณความต้องการทางฝั่งเอเชีย โดยในอนาคต ผู้ผลิต Polyethylene คงต้องพยายามหาวัตถุดิบหรือเทคโนโลยีที่ลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลงเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

ภาพรวมตลาดเม็ดพลาสติก Polypropylene

การเติบโตของเอเชีย

ปี 2555 เม็ดพลาสติก Polypropylene มีกำลังผลิตรวมทั้งโลกประมาณ 64.2 ล้านตัน และจะเพิ่มขึ้นเป็น 83.2 ล้านตันในปี 2560 หรือเพิ่มขึ้นอีก 19 ล้านตัน ในอีก 5 ปีข้างหน้า

กำลังผลิตที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นอีก 19 ล้านตัน เกือบทั้งหมดคือ 17.9 ล้านตันเป็นการเพิ่มกำลังผลิตของโรงงานฝั่งเอเชีย ส่วนอีก 1.1 ล้านตัน มาจากภูมิภาคอื่นๆ

ในงานสัมมนา APIC 2013 ได้วิเคราะห์ภาพรวม

ของเม็ดพลาสติก Polypropylene แยกตามภูมิภาคที่สำคัญ ดังนี้

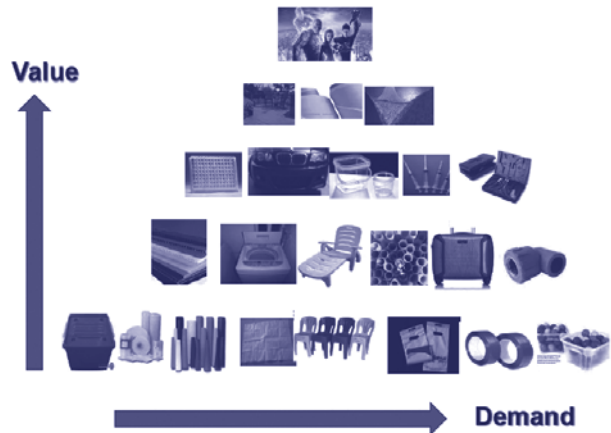
- อเมริกา มีกำลังผลิตเพิ่มขึ้นน้อยมากเพียง 0.1 ล้านตัน เนื่องจากโรงงานเม็ดพลาสติกในอเมริกา เริ่มเปลี่ยนมาใช้ Shale Gas เป็นวัตถุดิบในการผลิต ซึ่ง Shale Gas เองนั้น ไม่มีองค์ประกอบของ Propane ซึ่งในอนาคตอเมริกาเองคงต้องค้นคว้าหาเทคโนโลยีใหม่มาทดแทนในส่วนนี้

- ยุโรป ในภาพรวมจะมีกำลังผลิตในอีก 5 ปี ข้างหน้าลดลง แต่เนื่องจากความต้องการใช้ Polypropylene ไม่มาก จึงอาจจะยังมีการส่งออก Polypropylene บางส่วน

- เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นอีกภูมิภาคที่มีการเติบโตของการผลิต Polypropylene ไม่มากนัก ต้องเน้นการผลิตเพื่อส่งออกเป็นหลัก

- กลุ่มเอเชียตะวันออก จีนเป็นประเทศสำคัญของโลกที่เป็นตัวขับเคลื่อนทั้งการผลิต และ ปริมาณความต้องการของโลก ซึ่งอินเดียกำลังจะเป็นประเทศที่มีการนำเข้า Polypropylene มากขึ้น ในอนาคต อาจจะเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการผลิต และความต้องการ Polypropylene โลก โดยในกลุ่มเอเชียตะวันออกจะมีกำลังผลิตเพิ่มขึ้นจาก 22.5 ล้านตัน ในปี 2555 เพิ่มเป็น 36.7 ล้านตัน ในปี 2560 แต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการในภูมิภาคนี้ ต้องมีการนำเข้าเพิ่มเติมอีกประมาณ 2.5 แสนตัน ซึ่งคาดว่าจะมาจากภูมิภาคอื่นเช่น อเมริกา ยุโรป หรือตะวันออกเฉียงใต้

การสัมมนา APIC 2013 คือ มีการคาดหมายว่า จะมีการเปลี่ยนแปลงการใช้งานของ Polypropylene ไปใช้ในการผลิตสินค้าที่มีมูลค่าสูงมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันมักใช้ในการผลิตบรรจุภัณฑ์ต่างๆ หรือ สินค้าในครัวเรือน แต่ในอนาคตคาดว่า จะนำไปใช้ในการผลิตสินค้าประเภท เครื่องมือแพทย์ หรือชิ้นส่วนยานยนต์มากขึ้น

ภาพรวมตลาดอย่างสังเคราะห์

จีนผู้ทรงอิทธิพลในตลาดอย่างสังเคราะห์

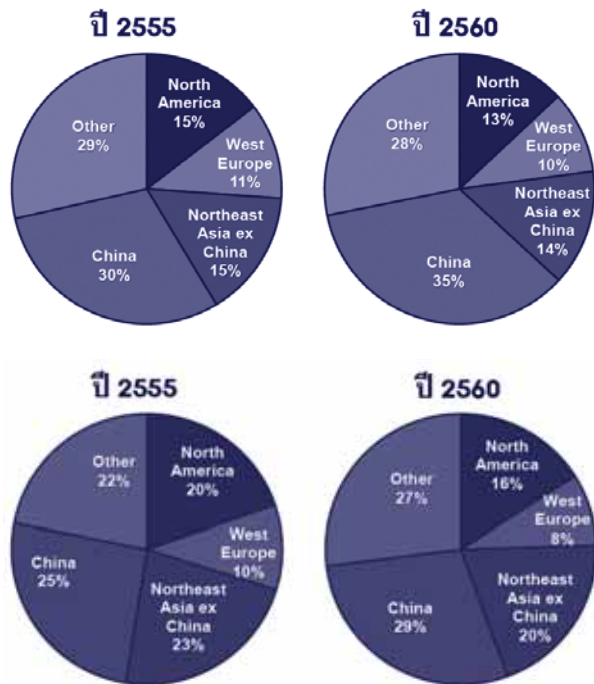
จีนแผ่นดินใหญ่ถือว่าเป็นประเทศศูนย์กลางอย่างสังเคราะห์ของโลก ทั้งในด้านกำลังผลิต และ ความต้องการใช้ โดยเฉพาะปริมาณความต้องการใช้ มีสูงถึง 1 ใน 3 ของปริมาณความต้องการใช้ของตลาดโลกรวมทั้งหมด

ข้อมูลของงานสัมมนา APIC 2013 ที่รายงานว่าในปี 2555 จีนมีปริมาณความต้องการใช้ทางสังเคราะห์ประมาณร้อยละ 30 ของปริมาณความต้องการทั้งโลก และในปี 2560 จะเพิ่มเป็นร้อยละ 35 ในขณะที่ปี 2555 จีนมีกำลังผลิตร้อยละ 25 ของการผลิตรวมทั้งหมด ซึ่งจะเพิ่มเป็นร้อยละ 29 ในปี 2560

ดังนั้น การขยับตัวของจีนในทุกๆ ด้าน จะมีผล

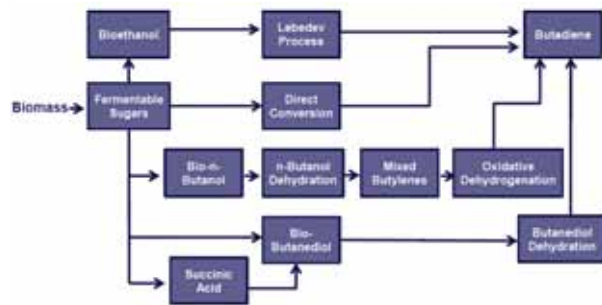
ต่อภาพรวมตลาดยางสังเคราะห์โลกอย่างแน่นอน ไม่
ว่าจะเป็นการเพิ่มกำลังผลิตของจีนเองหรือภาวะ
เศรษฐกิจถดถอยในจีน จีนจึงเป็นประเทศที่มีอิทธิพล
เป็นอย่างสูงสำหรับตลาดยางสังเคราะห์โลก

สำหรับภาพรวมอุตสาหกรรมยางสังเคราะห์ใน
ภูมิภาคอื่น ไม่มีการเคลื่อนไหวที่สำคัญมากนัก แต่มี
ข้อสังเกตจากงานสัมมนา APIC 2013 ดังนี้

- อเมริกา จะมีวัตถุดิบที่ใช้ผลิตยางสังเคราะห์
น้อยลง ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนมาใช้ Shale Gas
เป็นวัตถุดิบอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในจีน แต่ถึง
กระนั้น ยังมีการส่งออกยางสังเคราะห์จากอเมริกา
อยู่ เนื่องจากปริมาณความต้องการใช้ในภูมิภาคนี้มี
น้อย
- ยุโรป ไม่มีการเพิ่มกำลังผลิตยางสังเคราะห์
ในยุโรป และยังคงสามารถส่งออกได้ เช่นเดียวกับ
อเมริกา
- เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งรวมถึงไทยด้วย
APIC 2013 มองว่าภูมิภาคนี้กำลังจะกลายเป็น
ภูมิภาคที่สำคัญรองจากจีนในอุตสาหกรรมยาง

สังเคราะห์ เนื่องจากการขยายตัวของอุตสาหกรรม
ยานยนต์ที่มีการขยายกำลังผลิตมากในภูมิภาคนี้ ส่ง
ผลให้มีความต้องการใช้ยางสังเคราะห์ผลิตชิ้นส่วน
ยานยนต์มากขึ้นด้วย

จากกระแสผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
ทำให้ตอนนี้มีการวิจัยผลิต Bio - Butadiene ที่ใช้
เป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตยางสังเคราะห์ด้วย
โดยผลิตขึ้นจากน้ำตาล ซึ่งในอนาคต APIC 2013
คาดว่า เทคโนโลยีการผลิต Bio - Butadiene เพื่อมา
ผลิตยางสังเคราะห์ จะสามารถนำมาใช้ผลิตได้จริง
ในเชิงพาณิชย์ได้หรือไม่ต่อไป

ภาพรวมผลิตภัณฑ์ Specialty Chemicals ผลิตภัณฑ์ที่น่าจับตาในอนาคต

ก่อนอื่นเราคงต้องมาทำความเข้าใจกับคำว่า
"Specialty Chemicals" กันก่อนว่าหมายถึงอะไร
ในความหมายแบบง่ายๆ ไม่ต้องซับซ้อน เรา
อาจจะให้ความหมายของคำว่า Specialty Chemicals
ว่า หมายถึง ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีเกรดพิเศษที่มี
คุณสมบัติเฉพาะทาง เช่น การทนความร้อนหรือ
ความดันที่คึกซ์ขึ้นกว่าเดิม

ผู้ใช้งาน Specialty Chemicals ในทุกวันนี้มัก
คำนึงถึงคุณสมบัติของเม็ดพลาสติกมากกว่าราคา
และเนื่องจากการผลิต Specialty Chemicals ยังมี
กำลังผลิตไม่มากนัก จึงไม่มีการประกาศเป็นราคา
สากลที่ใช้อ้างอิงในการซื้อขาย

งานสัมมนา APIC 2013 มองว่า การเติบโต

ของผลิตภัณฑ์ Specialty Chemicals ไม่ได้มีลักษณะเหมือนเม็ดพลาสติกทั่วไป ที่มีการเติบโตถดถอยตามวงจรเศรษฐกิจ แต่มีการเติบโตในอัตราที่สูงถึงร้อยละ 15 ต่อปี ซึ่งอัตราการเติบโตมากกว่าร้อยละ 50 เป็นอัตราการเติบโตจากการใช้งานในจีน

ตัวเร่งที่สำคัญที่มีส่วนผลักดันให้มีการใช้งาน Specialty Chemicals มากขึ้นได้แก่ กฎระเบียบใหม่ๆ เกี่ยวกับการใช้งานพลาสติก ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ตาม Life Style คนในยุคปัจจุบัน เช่น SMART Phone หรือ Tablet เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นตัวผลักดันให้มีการใช้ Specialty Chemicals มากขึ้น

นอกเหนือจากจีนแล้ว ยังมีอีกหลายประเทศที่มีแนวโน้มในการใช้ Specialty Chemicals มากขึ้น เช่น ไต้หวัน เกาหลี และอาเซียน

ปัจจุบัน ประเทศไทยของเราเป็นผู้นำอุตสาหกรรมปิโตรเคมีหรือเม็ดพลาสติกที่สำคัญรายหนึ่งของเอเชีย แต่คุณสมบัติของเม็ดพลาสติกที่เราผลิตอยู่ในทุกวันนี้ ส่วนใหญ่จะมีคุณสมบัติทั่วไป ซึ่งหากผู้ผลิตรายใด

ต้องการใช้เม็ดพลาสติกที่มีคุณสมบัติพิเศษที่มากขึ้นกว่าเดิม ก็ยังคงต้องสั่งนำเข้ามาจากต่างประเทศอยู่

ดังนั้น ผู้ผลิตเม็ดพลาสติกของไทยหลายรายเริ่มมีแนวคิดที่จะปรับปรุงสายการผลิตเดิมให้สามารถผลิต Specialty Chemicals ที่ผ่านมาก็มีโครงการผลิตเม็ดพลาสติกสำหรับการผลิตท่อความดันสูง ซึ่งถือว่าเป็น Specialty Chemicals เช่นกัน และในร่างยุทธศาสตร์ใหม่ของปิโตรเคมีเน้นให้การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ Specialty Chemicals นี้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มในอนาคตของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีเช่นเดียวกันด้วย

ภาพรวมการสัมมนา APIC 2013 ทำให้เราสามารถมองแนวโน้มธุรกิจอุตสาหกรรมปิโตรเคมีโลกในรอบ 5 ปีข้างหน้าด้วยสายตาที่ชัดเจนมากขึ้น และในปี 2557 นี้ งานสัมมนา APIC ก็จะมาจัดขึ้นอีกครั้งในประเทศไทย หลังจากล่าช้าประเทศไทยได้รับเกียรติในการจัดมาเมื่อปี 2549 มาแล้ว ซึ่งหากมีโอกาส ผู้เขียนจะมาถอดบทเรียน APIC 2014 ให้ท่านผู้อ่านได้รับทราบกันอีกครั้ง

ภาพรวมเศรษฐกิจไทยปี 2556 และแนวโน้มปี 2557

ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ (EIC) ประเมินภาพรวมเศรษฐกิจไทยในปี 2557 ว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 4.5 การใช้จ่ายภาคเอกชนมีแนวโน้มกลับมาฟื้นตัว ในขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐยังคงขยายตัวได้ในระดับสูง รวมถึงภาคการส่งออกน่าจะขยายตัวเพิ่มขึ้นตามเศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจไทยปี 2557 ปรับตัวดีขึ้น

ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ (EIC) ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยน่าจะมีศักยภาพเติบโตได้ประมาณร้อยละ 3.4 ในปี 2556 ซึ่งต่ำกว่าประมาณการเดิม โดยมีสาเหตุมาจากปัจจัยในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การส่งออกในระยะที่ผ่านมาเติบโตได้น้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้
2. การบริโภคและการลงทุนชะลอตัวลงมากกว่าที่คาดการณ์ไว้
3. การเบิกจ่ายเงินงบประมาณของภาครัฐต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด

“เศรษฐกิจไทยในปี 2557

จะปรับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้น

คาดว่าจะเติบโตได้ประมาณร้อยละ 4.5”

อย่างไรก็ตาม EIC ยังประเมินว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2557 จะปรับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยคาดว่าจะเติบโตได้ประมาณร้อยละ 4.5 ซึ่งมีปัจจัยสนับสนุนจากการบริโภคที่จะเริ่มฟื้นตัวและการลงทุนที่มีแนวโน้มขยายตัวสูงขึ้น การลงทุนภาครัฐในโครงสร้างพื้นฐาน 2 ล้านล้านบาทที่จะเริ่มเบิกจ่ายได้ และการส่งออกที่จะฟื้นตัวตามเศรษฐกิจโลก

ในส่วนของอัตราดอกเบี้ยนโยบายนั้น EIC คาดว่าจะยังคงอยู่ในระดับค่าที่ร้อยละ 2.50 ไปจนถึงปี 2557 เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจซึ่งยังสามารถทำได้ เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อยังอยู่ในระดับต่ำ สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อค่าเงินบาทในระยะสั้นคือ ความคาดหวังของตลาดต่อการตัดสินใจปรับลดมาตรการ Quantitative Easing (QE) ของธนาคารกลางสหรัฐฯ ซึ่งจะส่งผลให้ค่าเงินบาทผันผวนในระยะสั้น โดย EIC มองว่าค่าเงินบาทจะอยู่ที่ระดับ 31 บาทต่อเหรียญสหรัฐฯ ในช่วงที่เหลือของปี 2556 และอ่อนค่าลงเล็กน้อยอยู่ระหว่าง 31 - 32 บาทต่อเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2557

“ภาพรวมเศรษฐกิจโลกในปี 2557

มีแนวโน้มดีขึ้นจากการฟื้นตัว

ของสหรัฐฯ และยุโรป

ขณะที่ญี่ปุ่นและจีนยังมีแนวโน้มทรงตัว”

ภาวะเศรษฐกิจโลก

ภาพรวมเศรษฐกิจโลกในปี 2557 นั้น เริ่มมีแนวโน้มดีขึ้นจากการฟื้นตัวของสหรัฐฯ และยุโรป ขณะที่ญี่ปุ่นและจีนยังมีแนวโน้มทรงตัว โดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ จะมีแรงสนับสนุนจากภาคการบริโภค ภาคที่อยู่อาศัย และภาคการจ้างงานที่เริ่มปรับตัวดีขึ้นตามแรงสนับสนุนจากมาตรการ QE ซึ่งน่าจะยังคงขนาดการซื้อสินทรัพย์ไว้จนถึงสิ้นปี 2556 เป็นอย่างน้อย เช่นเดียวกับยุโรปที่เศรษฐกิจฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง ภาคการเงินมีเสถียรภาพมากขึ้น และธนาคารกลางยุโรปมีแนวโน้มผ่อนคลายนโยบายการเงินเพิ่มเติม

ขณะที่ญี่ปุ่นนั้น คาดว่าจะมีการปรับขึ้นภาษีการบริโภค (Sales Tax) ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2557 ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อการใช้ภายในประเทศ และการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการจ้างงาน ส่งผลให้

เศรษฐกิจญี่ปุ่นมีแนวโน้มทรงตัวเทียบกับการฟื้นตัวในปี 2556 ในส่วนของเศรษฐกิจจีนก็มีแนวโน้มชะลอตัวลงเล็กน้อยตามเป้าหมายการเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของรัฐบาล

สำหรับเศรษฐกิจอาเซียนก็มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นตามทิศทางของเศรษฐกิจโลก ทั้งนี้โดยภาพรวมแล้วเศรษฐกิจโลกมีสัญญาณที่ดีขึ้น แต่ยังคงมีความเสี่ยงในภาคการคลังของสหรัฐฯ ในช่วงต้นปี 2557 และความไม่แน่นอนในช่วงเวลาการปรับลดขนาดมาตรการ QE ที่จะส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและการเงินของโลก

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ปี 2557 ปรับตัวดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม ตัวเลขเศรษฐกิจที่สำคัญของสหรัฐฯ เช่น การบริโภคภาคเอกชน ตลาดที่อยู่อาศัย และตลาดแรงงาน ซึ่งส่งสัญญาณชะลอตัว โดยเกิดจากปัจจัยทางด้านต่างๆ หลายประการ

ประการแรก ดัชนีค้าปลีก (Retail Sales) ที่เป็นเครื่องชี้วัดการบริโภคภาคเอกชนของสหรัฐฯ ขยายตัวได้เฉลี่ยร้อยละ 0.3 ต่อเดือน (เทียบกับเดือนก่อนหน้า) ในไตรมาสที่ 3 แต่เริ่มชะลอลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนที่ขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 0.5 ต่อเดือน

ประการที่สอง ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภค (University of Michigan Consumer Sentiment Index) ลดลงในเดือนตุลาคมมาอยู่ที่ระดับ 73.2 จากระดับค่าเฉลี่ยในไตรมาสที่ 3 อยู่ที่ระดับ 81.6 โดยเป็นผลสืบเนื่องจากความขัดแย้งทางการเมืองในสหรัฐฯ ซึ่งทำให้หน่วยงานของสหรัฐฯ บางส่วนต้องหยุดทำการชั่วคราว (Partial Government Shutdown) เป็นเวลา 16 วัน รวมถึงการขยายเพดานหนี้สาธารณะที่ตกลงกันได้เมื่อใกล้ถึงเส้นตาย

ประการที่สาม ตลาดที่อยู่อาศัยเริ่มชะลอตัวลง โดยเฉพาะยอดขายบ้านใหม่ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อบ้านที่มีแนวโน้มสูง

ขึ้นตามดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล

ประการที่สี่ การจ้างงานชะลอตัว ถึงแม้ว่า อัตราการว่างงานจะลดลงมาอยู่ที่ระดับร้อยละ 7.3 ในเดือนสิงหาคม แต่เป็นการลดลงเนื่องจากแรงงานส่วนหนึ่งออกจากตลาดแรงงานไป ขณะที่การจ้างงานนอกภาคเกษตร (Nonfarm Payrolls) นั้นชะลอตัวตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 เป็นต้นมา โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 164,000 คนต่อเดือน จากช่วง 6 เดือนแรกของมาตรการ QE ที่เฉลี่ยราว 208,000 คนต่อเดือน

อย่างไรก็ตาม EIC คาดว่า Fed จะยังไม่ปรับลดวงเงินการซื้อสินทรัพย์ตามมาตรการ QE ในปี 2556 ซึ่งการที่ Fed คัดสินใจว่าจะยังไม่ลดขนาดมาตรการ QE ในการประชุมเมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมาบ่งชี้ว่า Fed ต้องการเห็นเศรษฐกิจสหรัฐฯ ปรับตัวดีขึ้นชัดเจนกว่าในปัจจุบัน ปัจจัยที่สำคัญต่อการตัดสินใจเลื่อนการลดขนาดมาตรการ QE คือ ปัญหาทางด้านงบการเงินของสหรัฐฯ ที่กระทบต่อภาคเศรษฐกิจทั้งในด้านความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและธุรกิจ แม้ว่าสภาพคล่องจะสามารถขยายเพดานหนึ่งให้รัฐบาลสามารถกู้ยืมมาใช้จ่ายได้จนถึงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2557 แต่ปัญหานี้จะสร้างความกังวลให้แก่ตลาดการเงินอีกครั้งเมื่อใกล้ถึงเส้นตายดังกล่าว

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบได้แก่ ตลาดแรงงานที่ฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้ และอัตราเงินเฟ้อ ซึ่งยังต่ำกว่าระดับเป้าหมายของ Fed ที่ร้อยละ 2 ค่อนข้างมาก จะทำให้การใช้มาตรการผ่อนคลายทางการเงินของ Fed ยังมีความจำเป็นต่อเศรษฐกิจสหรัฐฯ ต่อไป

สำหรับเศรษฐกิจสหรัฐฯ ในปี 2557 นั้น มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น โดยคาดว่า Fed จะดูแลไม่ให้อัตราดอกเบี้ยระยะยาวเพิ่มสูงขึ้นเร็ว จนกระทบต่อการฟื้นตัวของตลาดที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจหลักของสหรัฐฯ และคาดว่าปัญหาทางการคลังจะสามารถคลี่คลายลงได้ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและธุรกิจมากนัก นอกจากนี้

ตลาดแรงงานที่ฟื้นตัวดีขึ้น จะส่งผลดีต่อรายได้ของภาคครัวเรือนและตลาดที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ EIC คาดว่า Fed จะเริ่มทยอยปรับลดมาตรการ QE ในช่วงต้นปี 2557 ซึ่งความเสี่ยงต่างๆ น่าจะน้อยลงด้วย

ปี 2557 เศรษฐกิจยุโรปขยายตัว

ส่วนเศรษฐกิจยุโรปสามารถขยายตัวได้เป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส GDP ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2556 ขยายตัวได้ร้อยละ 1.1 ซึ่งเป็นการขยายตัวครั้งแรกหลังจากปรับตัวลงอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ไตรมาสสุดท้ายของปี 2554 จากปัญหาหนี้สาธารณะที่ทำให้ภาครัฐและภาคเอกชนลดการใช้จ่ายลง (Deleveraging) โดยเศรษฐกิจเยอรมนี และฝรั่งเศส ซึ่งมีสัดส่วนรวมกันถึงครึ่งหนึ่งของเศรษฐกิจยุโรป สามารถขยายตัวได้สูงที่สุดในรอบ 2 ปีที่ระดับร้อยละ 2.9 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

การขยายตัวดังกล่าวได้รับแรงสนับสนุนหลักจากการบริโภคภาคเอกชน ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นตามความเชื่อมั่นต่อภาวะเศรษฐกิจที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนเข้าใกล้ค่าเฉลี่ยระยะยาว นอกจากภาคเอกชนแล้ว การใช้จ่ายของภาครัฐที่ขยายตัวได้ดี โดยเฉพาะในเยอรมนีที่ขยายได้สูงที่ระดับร้อยละ 2.2 เป็นอีกหนึ่งแรงส่งที่ทำให้เศรษฐกิจของยุโรปฟื้นจากภาวะถดถอยได้

สำหรับไตรมาสที่ 3 นั้น ภาคการผลิตมีสัญญาณการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 2 โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Composite Purchasing Manager Index: Composite PMI) อยู่ในระดับที่สูงกว่า 50 อย่างต่อเนื่อง (สูงกว่า 50 หมายถึงเศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัว) การที่ตัวเลขเศรษฐกิจดีขึ้นอย่างชัดเจนทำให้ EIC มองว่าเศรษฐกิจยุโรปน่าจะผ่านจุดต่ำสุดไปแล้ว

ส่วนเสถียรภาพในภาคการเงินก็ปรับตัวดีขึ้นมาก เห็นได้จากค่าของ Sovereign Credit Default Swap spread (CDS Spread) ซึ่งสะท้อนความเสี่ยงของ

พันธบัตรรัฐบาล อยู่ในระดับที่ค่อนข้างคงที่และต่ำกว่าเมื่อเทียบกับช่วงที่เกิดวิกฤติค่อนข้างมาก โดย CDS Spread ที่อยู่ในระดับต่ำนั้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะรัฐบาลของประเทศที่ประสบปัญหาสามารถรักษาวินัยทางการคลังได้อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะกรีซที่สามารถปฏิบัติตามเป้าหมายที่กลุ่มผู้ให้ความช่วยเหลือด้านการเงินหรือ Troika (ประกอบด้วย European Commission, ECB และ IMF) กำหนดไว้ได้

EIC ยังมองอีกว่าการรักษาวินัยทางการคลังและการใช้นโยบายการเงินที่ผ่อนคลายมากขึ้นจะเป็นแรงส่งที่สำคัญของเศรษฐกิจยูโรโซนในช่วงเวลาที่เหลือของปี 2556 และในปี 2557 ประเทศยูโรโซนคงไม่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการใช้จ่ายภาครัฐได้ในขณะนี้ แต่น่าจะให้ความสำคัญกับการสร้างเสถียรภาพ ได้แก่ การปฏิรูประบบการคลัง รวมถึงโครงสร้างภาษีเพื่อลดการขาดดุลงบประมาณของรัฐบาลในระยะยาว โดยเฉพาะในประเทศที่มีหนี้สาธารณะสูงกว่าเกณฑ์ค่อนข้างมาก เพื่อแลกกับความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่อความสามารถในการชำระหนี้ของรัฐบาล และการเร่งสร้าง Banking Union เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินอย่างเป็นระบบ

“เศรษฐกิจยูโรโซนจะขยายตัวในไตรมาสที่ 4 แต่ GDP ปี 2556 จะยังอยู่ที่ประมาณ 0.3 ก่อนที่จะกลับมาขยายตัวในปี 2557 ที่ร้อยละ 1”

ในส่วนนโยบายการเงินนั้น EIC ประเมินว่าธนาคารกลางยุโรปสามารถจะดำเนินนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มเติมทั้งการลดอัตราดอกเบี้ย และการอัดฉีดปริมาณเงินเข้าสู่ระบบ เช่น เปิดให้ธนาคารพาณิชย์เข้าร่วมประมูลเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำจากธนาคารกลาง (Long Term Refinancing Operation: LTRO) อย่าง

เช่นที่เคยดำเนินการมาแล้วในอดีต ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ในภาวะที่อัตราเงินเฟ้อต่ำกว่าเป้าหมายค่อนข้างมาก และเศรษฐกิจยังมีความเสี่ยงสูงจากปัญหาการว่างงานในระดับสูงที่เรื้อรัง รวมถึงสินเชื่อภาคธุรกิจที่ยังปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยภาพรวมแล้ว EIC คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจยูโรโซนจะขยายตัวในไตรมาสที่ 4 แต่ GDP ปี 2556 จะยังอยู่ที่ประมาณ 0.3 ก่อนที่จะกลับมาขยายตัวในปี 2557 ที่ร้อยละ 1

ญี่ปุ่นเตรียมกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่า 5 ล้านล้านเยน

สำหรับเศรษฐกิจญี่ปุ่นนั้น เริ่มปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดย GDP ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2556 ขยายตัวได้ร้อยละ 3.8 เป็นผลมาจากอุปสงค์ในประเทศที่ขยายตัวได้ดี โดยการบริโภคของภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.0 ส่วนการลงทุนของภาคธุรกิจขยายตัวร้อยละ 5.1 ซึ่งปรับตัวเพิ่มขึ้นค่อนข้างมากจากไตรมาสที่ 1

ส่วนไตรมาสที่ 3 นั้น ภาคอุตสาหกรรมสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 50.7 ในเดือนกรกฎาคมมาอยู่ที่ 52.5 ในเดือนกันยายน โดยภาคอุตสาหกรรมปรับตัวดีขึ้นตามความต้องการสินค้าจากประเทศจีน กลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และกลุ่มอเมริกาเหนือ ทั้งนี้ EIC ประเมินว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นในปีนี้น่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 1.9

นอกจากนั้นอัตราเงินเฟ้อในประเทศยังปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปในทิศทางที่รัฐบาลญี่ปุ่นต้องการ

เพราะเชื่อว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การบริโภคขยายตัวเพิ่มขึ้น อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานที่หักเฉพาะราคาอาหารสด (core inflation) และเงินเฟ้อพื้นฐานที่หักทั้งราคาพลังงานและอาหาร (core - core inflation) ปรับตัวขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 0.8 ต่อปี และร้อยละ -0.1 ต่อปี ตามลำดับในเดือนสิงหาคม

**“เรื่องที่รัฐบาลญี่ปุ่นจะให้ความสำคัญ
เมื่อเริ่มเห็นสัญญาณของเงินเฟ้อที่ชัดเจน
คือ การกระตุ้นให้มีการเพิ่มค่าจ้างแรงงาน
เพื่อเพิ่มกำลังซื้อของภาคครัวเรือน
และรักษาแรงส่งจากการบริโภคในประเทศ
ให้ยังคงสามารถขยายตัวต่อไปได้”**

จากการที่ราคาอาหารสดเพิ่มขึ้นเร็วกว่าราคาอาหาร แสดงให้เห็นถึงต้นทุนราคาพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้น และจะเป็นปัจจัยให้ผู้ประกอบการปรับราคาสินค้าขึ้นในระยะต่อไป ทั้งนี้ EIC มองว่าเรื่องที่รัฐบาลญี่ปุ่นจะให้ความสำคัญเมื่อเริ่มเห็นสัญญาณของเงินเฟ้อที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งน่าจะเป็นช่วงกลางปี 2557 คือ การกระตุ้นให้มีการเพิ่มค่าจ้างแรงงานตามมาเพื่อเพิ่มกำลังซื้อของภาคครัวเรือนและรักษาแรงส่งจากการบริโภคในประเทศให้ยังคงสามารถขยายตัวต่อไปได้

ส่วนการลงทุนในประเทศก็น่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวได้ นอกจากแนวโน้มยอดคำสั่งซื้อเครื่องจักรและสิ่งปลูกสร้างที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามการฟื้นตัวของภาคอุตสาหกรรมแล้ว การที่ญี่ปุ่นได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพโอลิมปิกเกมส์ในปี 2563 ก็น่าจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ดึงดูดให้ผู้ประกอบการขยายการลงทุนไปพร้อมกับการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ เพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวและภาคบริการในระยะยาว ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดีต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไป

อย่างไรก็ตาม ยังต้องให้ความสำคัญกับเรื่องผลกระทบจากการขึ้นภาษีการบริโภคในปี 2557 โดยภาษีการบริโภค (Sales Tax) จะปรับเพิ่มเป็นร้อยละ 8 จากเดิมที่ร้อยละ 5 ซึ่งจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในเดือนเมษายนปี 2557 ทั้งนี้ เพื่อบรรเทาผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากการขึ้นภาษีในครั้งนี้ รัฐบาลได้เตรียมแผนกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มเติมที่มีมูลค่าราว 5 ล้านล้านเยน (หรือราวร้อยละ 1 ของ GDP) ซึ่งในเบื้องต้นนักวิเคราะห์คาดว่า จะประกอบไปด้วย

1. การให้สิทธิพิเศษทางภาษีแก่บริษัทที่มีการปรับโครงสร้างธุรกิจ ลงทุนในด้านการวิจัยและพัฒนา หรือมีการปรับขึ้นค่าจ้างให้แก่แรงงาน
2. การช่วยเหลือผู้ที่มีรายได้น้อยผ่านการสนับสนุนเงินช่วยเหลือ
3. การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ปี 2557 เศรษฐกิจจีนแนวโน้มทรงตัว

เศรษฐกิจจีนในไตรมาสที่ 3 ปี 2556 ปรับตัวขึ้นหลังจากชะลอตัวในช่วง 2 ไตรมาสก่อนหน้าภาวะเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 3 สามารถขยายตัวได้ร้อยละ 7.8 ต่อปี เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 2 ที่ขยายตัวได้ร้อยละ 7.5 ต่อปี โดยได้รับแรงสนับสนุนหลักจากการส่งออกที่กลับมาขยายตัวได้ในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และ

เครื่องจักรสำนักงาน ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของจีน สามารถขยายตัวได้เป็นครั้งแรกในเดือนสิงหาคม 2556 หลังจากปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่เดือนมีนาคมเป็นต้นมา

นอกจากการส่งออกแล้ว การลงทุนและการบริโภคในประเทศ ยังเป็นแรงขับเคลื่อนที่จะทำให้เศรษฐกิจจีนปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร (Fixed Asset Investment) ขยายตัวได้ร้อยละ 20.4 ต่อปี ในไตรมาสที่ 3 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 2 ซึ่งขยายตัวได้ร้อยละ 19.8 ต่อปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในส่วนการขนส่งที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ขณะที่ยอดค้าปลีกในไตรมาสที่ 3 ขยายตัวร้อยละ 13.4 ต่อปี สะท้อนให้เห็นถึงการฟื้นตัวของเศรษฐกิจเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 2 ที่ขยายตัวได้ร้อยละ 13.0 ต่อปี

ส่วนสภาพคล่องที่ตึงตัวในช่วงปลายเดือนมิถุนายน 2556 จากการที่ธนาคารกลางของจีน (People's Bank of China : PBoC) ส่งสัญญาณเพื่อกำกับการเร่งตัวของภาคธนาคารเงา (Shadow Banking) ส่งผลให้ขนาดสินเชื่อรวม (Aggregate Financing) ลดลงมาอยู่ที่ 8 แสนล้านหยวนในเดือนกรกฎาคม ซึ่งเป็นระดับที่ต่ำที่สุดในรอบ 21 เดือน

อย่างไรก็ตาม หลังจากการอัดฉีดปริมาณเงินเข้าระบบของ PBoC ในช่วงเดือนสิงหาคมจำนวน 1.7 หมื่นล้านหยวน ทำให้ขนาดสินเชื่อรวมเพิ่มขึ้นมาอยู่ในระดับสูงอีกครั้งที่ระดับ 1.05 ล้านล้านหยวนในเดือนสิงหาคม EIC ประเมินว่าการที่ PBoC อัดฉีดปริมาณเงินเข้าระบบในเดือนสิงหาคม รวมถึงการอัดฉีดเพิ่มเติมในเดือนกันยายนอีก 8.08 หมื่นล้านหยวนนั้น แสดงให้เห็นว่า PBoC ไม่ได้ต้องการให้สภาพคล่องตึงตัวมากเกินไป จนกระทบกับภาวะเศรษฐกิจโดยเฉพาะในช่วงที่เศรษฐกิจยังต้องการแรงส่งจากการใช้จ่ายในประเทศ

EIC ประเมินว่าเศรษฐกิจจีนในปี 2556 น่าจะ

เติบโตได้ร้อยละ 7.5 ตามเป้าหมายของทางการจีน และจะมีแนวโน้มทรงตัวในปี 2557 โดยปัจจัยหลักมาจากการส่งออกที่คาดว่าจะขยายตัวได้ดีต่อเนื่องจนถึงสิ้นปีตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก นอกจากนี้ นโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจทางด้านการอุปทาน เช่น การระงับการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีการขาย น่าจะช่วยให้การใช้จ่ายในประเทศมีมากขึ้น ทั้งนี้ภาวะเงินเฟ้อที่อยู่ต่ำกว่าเป้าหมายที่ร้อยละ 3.5ค่อนข้างมาก น่าจะเอื้อให้รัฐบาลและธนาคารกลางสามารถใช้นโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจได้หากมีความจำเป็น

“เศรษฐกิจจีนในปี 2557

อัตราการเติบโตน่าจะใกล้เคียงกับปี 2556

ที่ระดับร้อยละ 7.3 – 7.5

ซึ่งถือว่าเป็นระดับที่ไม่สูงมากนัก

เนื่องจากรัฐบาลต้องการให้เศรษฐกิจจีน

เติบโตอย่างมีเสถียรภาพมากขึ้น”

อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจจีนยังมีความเสี่ยงจากราคาสังหาริมทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งราคาที่อยู่อาศัยในเมืองขนาดใหญ่อย่างปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ กว่างโจว เซินเจิ้น และฉงชิ่ง ที่ขยายตัวเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 15 ต่อปี

สำหรับเศรษฐกิจจีนในปี 2557 นั้น EIC มองว่าอัตราการเติบโตน่าจะใกล้เคียงกับปี 2556 ที่ระดับร้อยละ 7.3 – 7.5 ซึ่งถือว่าเป็นระดับที่ไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้า เนื่องจากรัฐบาลต้องการให้เศรษฐกิจจีนเติบโตอย่างมีเสถียรภาพมากขึ้น

การปฏิรูปเศรษฐกิจจีนภายใต้ผู้นำชุดใหม่ และนัยต่อเศรษฐกิจไทย

จะเห็นได้ว่าเศรษฐกิจจีนในทศวรรษที่ผ่านมาเติบโตเป็นอย่างมาก โดยขยายตัวเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 10.3 ต่อปีในช่วงปี 2543 - 2552 ซึ่งปัจจัยสนับสนุนหลักมาจากนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ โดยเฉพาะการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรของรัฐบาลท้องถิ่น ที่มีอัตราการขยายตัวต่อปีเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 27 รวมถึงการส่งออกที่เพิ่มขึ้นมากภายหลังจากการเข้าร่วมองค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) กรอบความร่วมมือเศรษฐกิจต่างๆ และนโยบายการปรับเข้าสู่สังคมเมือง (Urbanization) ซึ่งทำให้เกิดการจ้างงานเป็นจำนวนมาก และช่วยให้ภาคอุตสาหกรรมของจีนเติบโตได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เงินทุนจากต่างประเทศไหลเข้าจีนมาก ทั้งการลงทุนโดยตรง (Foreign Direct Investment) และการลงทุนในสินทรัพย์ (Portfolio Investment) ช่วยสนับสนุนให้เศรษฐกิจจีนขยายตัวได้คืบหน้าในช่วงที่โลกเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจ

อย่างไรก็ดี ลักษณะการเติบโตในช่วงที่ผ่านมา นำไปสู่คำถามถึงความยั่งยืนของเศรษฐกิจจีนในอนาคต ถึงแม้ว่าเศรษฐกิจจีนจะเติบโตได้ในระดับสูง แต่ลักษณะการเติบโตโดยการพึ่งพาการลงทุนของภาครัฐเป็นหลัก สร้างปัญหาต่อระบบเศรษฐกิจจีนทั้งที่เกิดขึ้นแล้วและจะเกิดขึ้นในอนาคต ตัวอย่างเช่น การใช้นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโดยการอัดฉีดปริมาณเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการผลิตและการจ้างงานเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันเงินบางส่วนที่อัดฉีดเข้ามานั้น ได้ถูกนำไปใช้ในโครงการที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์เพื่อใช้เก็งกำไร โดยในช่วงปี 2548 - 2552 การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์มีอัตราการเติบโตสูงถึงร้อยละ 25.2 ต่อปี

การเร่งลงทุนอย่างมากโดยไม่คำนึงถึงความ

ต้องการที่แท้จริง ได้ส่งผลให้เกิดภาวะสินค้าล้นตลาดในระยะเวลาต่อมา อันนำไปสู่การเกิดเมืองร้าง ศึกทำงานร้าง และราคาที่ดินลดลงอย่างรวดเร็วในช่วงปี 2554 นอกจากนี้ การขยายตัวค่อนข้างมากของสินเชื่อ โดยเฉพาะสินเชื่อที่ธนาคารกลางไม่สามารถควบคุมได้โดยตรง เช่น การออกผลิตภัณฑ์บริหารความมั่งคั่งส่วนบุคคล (Wealth Management Products: WMPs) การกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์เพื่อนำไปปล่อยกู้ยืมอีกทอดหนึ่ง อาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบการเงินของจีนในระยะต่อไปได้

**“รัฐบาลจีนชุดใหม่จึงมีนโยบายที่จะปฏิรูป
โครงสร้างทางเศรษฐกิจ
เพื่อให้เศรษฐกิจจีนเติบโตได้อย่างยั่งยืน
โดยลดการกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งจากการ
ลงทุนของภาครัฐผ่านรัฐวิสาหกิจ
และจากการอัดฉีดสภาพคล่องโดยไม่จำกัด
ของธนาคารกลาง”**

ดังนั้น รัฐบาลจีนชุดใหม่จึงมีนโยบายที่จะปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เศรษฐกิจจีนเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยลดการกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งจากการลงทุนของภาครัฐผ่านรัฐวิสาหกิจ และจากการอัดฉีดสภาพคล่องโดยไม่จำกัดของธนาคารกลาง ดังที่เกิดขึ้นในรอบหลายปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ ยังพยายามปรับโครงสร้างเศรษฐกิจโดยพึ่งพิงการส่งออกให้น้อยลง และหันมาสนับสนุนให้การบริโภคในประเทศเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของระบบเศรษฐกิจ

ในส่วนภาคการเงินนั้น ได้เริ่มออกมาตรการต่างๆ เพื่อลดความร้อนแรงของการขยายตัวของสินเชื่อ เช่น ส่งสัญญาณถึงการกำกับดูแลการเติบโตของภาคธนาคารฯ ซึ่งเป็นแหล่งระดมทุนที่มีความเสี่ยงมากกว่าธนาคารในระบบ เนื่องจากไม่จำเป็นต้องตั้งเงินสำรอง หรือการเปิดเขตการค้าเสรีเซี่ยงไฮ้ (Shanghai Free Trade Zone) โดยมีเป้าหมายหลักให้ธนาคารพาณิชย์มีการแข่งขันกันมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยถูกกำหนดจากตลาด และเปิดโอกาสให้บริษัทขนาดเล็กสามารถระดมเงินทุนในระบบธนาคารพาณิชย์ด้วยต้นทุนที่ถูกลง

EIC ประเมินว่าการปฏิรูปเศรษฐกิจจะทำให้การเติบโตของเศรษฐกิจจีนจากนี้ไปเติบโตได้ไม่ร้อนแรงเท่ากับในอดีต โดยการเติบโตของเศรษฐกิจจีนในระยะต่อไป น่าจะเป็นไปในลักษณะของการปรับตัวเข้าใกล้เป้าหมายที่ทางรัฐบาลตั้งไว้ที่ร้อยละ

7.0 ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราการเติบโตขั้นต่ำที่จะทำให้รายได้ต่อหัว (GDP Per Capita) เพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในปี 2563

“การเติบโตที่ลดลงของจีนน่าจะส่งผลต่อการส่งออกของไทย เนื่องจากจีนเป็นหนึ่งในตลาดหลักของสินค้าส่งออกไทย”

สำหรับผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยนั้น EIC มองว่า การเติบโตที่ลดลงของจีนน่าจะส่งผลต่อการส่งออกของไทย เนื่องจากจีนเป็นหนึ่งในตลาดหลักของสินค้าส่งออกไทย อย่างไรก็ตาม ผลกระทบน่าจะเพียงระยะสั้น โดยในระยะยาวนั้น การส่งออกของไทยน่าจะได้รับประโยชน์มากกว่าเสียประโยชน์ เนื่องจากสินค้าหลักที่ส่งออกไปจีนในปัจจุบัน ได้แก่ คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน ยางพารา พลาสติกและเคมีภัณฑ์ ซึ่งมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 50 ของการส่งออกไปจีนทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่นำไปใช้ผลิตเพื่อบริโภคในประเทศเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะการเติบโตในระยะต่อไปของจีนที่จะหันมาพึ่งพาการบริโภคในประเทศมากขึ้น

เศรษฐกิจอาเซียน

สำหรับภาพรวมเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศ ASEAN 4 (อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และ สิงคโปร์) ยังคงค่อนข้างทรงตัว หากไม่นับสิงคโปร์ที่ GDP ขยายตัวได้ร้อยละ 3.8 ต่อปี ในไตรมาสที่ 2 ซึ่งปรับตัวเพิ่มขึ้นค่อนข้างมากจากไตรมาสก่อนหน้า เศรษฐกิจในกลุ่ม ASEAN 4 ในไตรมาสที่ 2 ยังคงรักษาอัตราการเติบโตได้ดีใกล้เคียงกับไตรมาสแรก โดยเฉพาะฟิลิปปินส์ที่ยังสามารถรักษาอัตราการขยายตัวได้สูงอยู่ที่ร้อยละ 7.5 ต่อปี อีกทั้งยังได้รับการปรับอันดับความน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้น จากภาวะเศรษฐกิจที่สดใส ฐานะทางการคลังที่แข็งแกร่ง ตลอดจนเสถียรภาพทางการเมืองที่ดีขึ้น

**“จีนเป็นตลาดที่มีความสำคัญที่สุดของกลุ่ม
ที่จะช่วยให้การส่งออกโดยรวม
ของ ASEAN 4 พุ่งตัว
และทำให้เศรษฐกิจโดยรวมปรับตัวดีขึ้น”**

แต่หากพิจารณาถึงการส่งออกของ ASEAN 4 จะพบว่ายังมีเพียงการส่งออกไปยังสหรัฐฯ เท่านั้นที่เริ่มปรับตัวดีขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 2 ในขณะที่การส่งออกไปยังกลุ่มสหภาพยุโรปและญี่ปุ่นนั้น ยังมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ตาม EIC ประเมินว่าอุปสงค์จากจีนซึ่งกลับมาฟื้นตัวขึ้นแล้วในช่วงไตรมาสที่ 3 และยังเป็นตลาดที่มีความสำคัญที่สุดของกลุ่มจะช่วยให้การ

ส่งออกโดยรวมของ ASEAN 4 พุ่งตัวและทำให้เศรษฐกิจโดยรวมปรับตัวดีขึ้นในระยะต่อไป

ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการลดขนาดมาตรการ QE ส่งผลกระทบต่อความผันผวนทางการเงินในกลุ่ม ASEAN 4 โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาอย่างอินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ โดยอินโดนีเซียเป็นประเทศที่ประสบปัญหาหนักที่สุด เนื่องจากมีปัญหาทั้งในส่วนของเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงถึงกว่าร้อยละ 9 ในไตรมาสที่ 3 รวมถึงการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดกว่าร้อยละ 3 ของ GDP ส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนอ่อนค่าลงมากกว่าค่าเงินของประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค

ในขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับสูงขึ้นตามความเสี่ยงจากปัจจัยทางเศรษฐกิจของประเทศ ในช่วงสองไตรมาสล่าสุดซึ่งมากกว่าในประเทศอื่นๆ หลายเท่าตัว ส่วนประเทศพัฒนาแล้วอย่างสิงคโปร์ที่ยังสามารถรักษาสถานะต่างๆ ให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดีทั้งในส่วนของ การเกินดุลบัญชีเดินสะพัด และเงินเฟ้อที่ไม่สูงมากนัก ทำให้ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความไม่แน่นอนดังกล่าวไม่ส่งผลต่อเศรษฐกิจสิงคโปร์เท่าใดนัก

ส่วนการส่งออกของกลุ่มประเทศอินโดจีนหรือ CLMV (กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม) มีแนวโน้มชะลอตัวในช่วงที่เหลือของปี โดยเฉพาะการส่งออกของลาวและเวียดนามที่ชะลอตัวลงมาโดยตลอดนับตั้งแต่กลางปีที่ผ่านมา ในขณะที่การส่งออกของกัมพูชาและเมียนมาร์ ซึ่งมีทิศทางการฟื้นตัวในช่วงครึ่งปีแรก กลับเริ่มชะลอตัวอีกครั้งในช่วงไตรมาสที่ 2 และไตรมาสที่ 3 ทำให้ภาพรวมการส่งออกของกลุ่มประเทศ CLMV ยังคงค่อนข้างที่จะมีแนวโน้มชะลอตัวจนถึงสิ้นปี 2556

อย่างไรก็ดี แนวโน้มการลงทุนจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในเวียดนามและกัมพูชา อีกทั้งยังรายได้จากการท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง น่าจะทำให้เศรษฐกิจโดยรวมของ CLMV ยังสามารถ

ขยายตัวได้ดีที่ระดับเกินร้อยละ 5

สำหรับสิ่งที่ต้องจับตามองต่อไปคือ การลงทุนในเมียนมาร์ที่จะมีแนวโน้มดีขึ้นหลังจากเมียนมาร์เข้าเป็นสมาชิก Multilateral Investment Guarantee Agency (MIGA) ซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งของธนาคารโลก (World Bank) ที่จะให้ความคุ้มครองการลงทุนต่างๆ ในประเทศจากความเสียหายหลายด้าน เช่น ข้อกำหนดในการโอนเงิน การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และการผิดข้อสัญญา นอกจากนี้ องค์กรดังกล่าวยังช่วยให้คำแนะนำแก่รัฐบาลสำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการปฏิรูปกฎหมาย เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาลงทุน จึงน่าจะส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติมีความเชื่อมั่นต่อการลงทุนในเมียนมาร์มากขึ้น

ปี 2557 เศรษฐกิจไทยเติบโตร้อยละ 4.5

EIC ประเมินเศรษฐกิจไทยในปี 2556 ว่าจะขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 3.4 และในปี 2557 จะเติบโตประมาณร้อยละ 4.5 โดยมีปัจจัยสนับสนุนหลักมาจากการส่งออกที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นในช่วงที่เหลือของปี 2556 ก่อนที่จะขยายตัวได้ร้อยละ 8 ในปีถัดไป ซึ่งแรงขับเคลื่อนหลักคือ สินค้าในกลุ่มรถยนต์และส่วนประกอบ และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่จะขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 10 ในปี 2557

สำหรับการบริโภคภาคเอกชนนั้นจะยังคงขยายตัวได้ในระดับต่ำ เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของการ

ซื้อรถยนต์ในช่วงก่อนหน้า แต่ปัจจัยพื้นฐานเช่นการจ้างงาน และเงินเฟ้อในระดับต่ำนั้น จะสนับสนุนให้การใช้จ่ายของครัวเรือนในหมวดอื่นๆ นอกเหนือจากการขนส่งกลับมาขยายตัวได้ตามแนวโน้มปกติ ในส่วนของแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจจากการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ภาครัฐนั้น น่าจะเริ่มเห็นตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นไป

ส่วนภาคการเงินนั้น เงินเฟ้อที่อยู่ระดับต่ำ และเงินทุนสำรองที่มากเพียงพอจะทำให้คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) สามารถคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 2.5 ในปี 2557 เพื่อรักษานโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับมาตรการ QE ของสหรัฐฯ จะสร้างแรงกดดันต่อค่าเงินบาทให้ผันผวนได้ในระยะสั้น

การบริโภคภาคเอกชนต่ำกว่าประมาณการ

การบริโภคภาคเอกชนในปี 2556 มีแนวโน้มขยายตัวได้เพียงร้อยละ 1 ต่อปี ซึ่งต่ำกว่าที่ประมาณการไว้เดิมที่ร้อยละ 3 ต่อปี เนื่องจากการสิ้นสุดนโยบายคืนภาษีรถยนต์คันแรก ทำให้การบริโภคสินค้าคงทนลดลงสูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ และส่งผลให้การบริโภคภาคเอกชนโดยรวมทั้งสองไตรมาสของปี 2556 ลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน นอกจากนี้ผลกระทบของนโยบายดังกล่าวน่าจะมีความต่อเนื่องไปอย่างน้อยถึงกลางปี 2557

อย่างไรก็ตาม การบริโภคภาคเอกชนเริ่มกลับมาฟื้นตัวได้หลังจากภาคธนาคารลดเข้มงวดในช่วงไตรมาสแรก โดยหากไม่นับรวมการบริโภคในสินค้าหมวดการขนส่ง จะเห็นว่าภาคบริโภคนอื่นๆ สามารถกลับมาขยายตัวได้ในไตรมาสที่ 2 หลังจากลดลงในไตรมาสที่ 1 นอกจากนี้ตัวเลขต่างๆ ที่ชี้ว่าการบริโภคภาคเอกชนล้วนปรับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้นในไตรมาสที่ 2 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 1 เช่น สินเชื่อที่ไม่ใช่สินเชื่อที่อยู่อาศัยและรถยนต์ขยายตัวเพิ่มขึ้น

หลังจากชะลอตัวอย่างรุนแรง หรือระดับหนี้ครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นน้อยลง

EIC มองว่ารายได้ของประชาชนที่ยังอยู่ในเกณฑ์ดี และผลกระทบจากนโยบายรัดคั้นแรกที่จะหมดไปภายในครึ่งปีแรกของปี 2557 จะช่วยสนับสนุนการบริโภคภาคเอกชนในระยะต่อไป ค่าจ้างเฉลี่ยของแรงงานในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่องประมาณร้อยละ 6 ต่อปี ในไตรมาสที่ 3 อัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำประมาณร้อยละ 0.7 และราคาสินค้าเกษตรเริ่มปรับ

ตัวขึ้น เช่น ราคายางพารา ซึ่งบางส่วนได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาล ทำให้รายได้ของเกษตรกรเริ่มปรับตัวดีขึ้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะช่วยสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนยังคงมีความสามารถในการจับจ่ายใช้สอยได้ต่อเนื่อง

นอกจากนี้ นโยบายการลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของรัฐบาลที่จะมีผลในปี 2557 จะช่วยส่งเสริมการบริโภคได้ในอีกทางหนึ่ง โดย EIC ประมาณการว่าการบริโภคภาคเอกชนจะสามารถขยายตัวได้ร้อยละ 2.3 ต่อปี ในปี 2557

นัยทางเศรษฐกิจจากการลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากการที่รัฐบาลจะดำเนินการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยเพิ่มขึ้นอัตราในการคำนวณเงินได้สุทธิจาก 5 ขั้น เป็น 7 ขั้น และลดอัตราภาษีเงินได้ขั้นสูงสุดจากร้อยละ 37 เป็นร้อยละ 35 นั้น ได้รับการจับตามองว่าจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการกระตุ้นการบริโภคของภาคครัวเรือน โดย EIC ประเมินว่า ผลกระทบต่อการบริโภคที่จะเกิดจากการปรับลดภาษีมีไม่มากนัก เนื่องจากภาระภาษีที่ลดลงในแต่ละปีคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 0.4 ของการบริโภคภาคเอกชนเท่านั้น

สำหรับเงื่อนเวลาที่การปรับเปลี่ยนภาษีนี้น่าจะมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายในช่วงปลายปี 2556 หรือต้นปี 2557 โดยจะมีผลบังคับใช้ย้อนหลังครอบคลุมเงินได้ในปี 2556 ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เสียภาษีได้รับการคืนภาษีเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2557 ทั้งนี้ EIC มองว่าการคืนภาษีที่เพิ่มขึ้นราว 4,000 บาท ถึงกว่า 200,000 บาทต่อคน ตามระดับรายได้นี้ จะช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่ผู้เสียภาษีประมาณ 2.8 ล้านราย อย่างมีนัยสำคัญในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งจะเป็นโอกาสทางธุรกิจที่สำคัญในปี 2557

ใครได้ประโยชน์จากการปรับภาษี

สำหรับผู้ที่จะได้รับประโยชน์โดยตรงจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาษีคือ กลุ่มมนุษย์เงินเดือนจำนวนประมาณ 2.8 ล้านคน ที่มีรายได้เดือนละ 20,000 บาทขึ้นไป กล่าวคือ ในจำนวนประชากรไทยที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 38 ล้านคน มีผู้ที่ยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประมาณ 10 ล้านคน คิดเป็นประมาณร้อยละ 25 แต่ในจำนวน 10 ล้านคนนั้น ผู้ที่ยื่นแบบฯ ประมาณร้อยละ 70 มีรายได้สุทธิต่อปีต่ำกว่า 150,000 บาท ซึ่งไม่มีภาระภาษี ดังนั้น การลดภาษีครั้งนี้จึงมีผลกระทบต่อผู้เสียภาษีประมาณ 2.8 ล้านคน หรือร้อยละ 7.5 ของประชากรไทยที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไปเท่านั้น

ส่วนกลุ่มคนชั้นกลาง (Middle - income groups) จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์สูงสุด ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้เสียภาษีทั้งหมดมีรายได้ต่อเดือน 20,000 - 32,000 บาท ในขณะที่ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 350,000 บาท ซึ่งอยู่ในขั้นบันไดสูงสุดของระบบภาษีนั้น มีสัดส่วนเพียงประมาณร้อยละ 1 ของผู้เสียภาษีทั้งหมด โดย EIC ประเมินว่ากลุ่มผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 20,000 - 32,000 บาท จะมีภาระภาษีลดลงโดยเฉลี่ยร้อยละ 50 และจะลดลงตามการ

เพิ่มขึ้นของระดับรายได้ ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 350,000 บาท จะมีภาระภาษีลดลงเฉลี่ยประมาณร้อยละ 6

“การลดภาษีมีผลบังคับใช้ย้อนหลัง

ครอบคลุมเงินได้ทั้งปี 2556

ทำให้ผู้เสียภาษีได้รับการคืนภาษีเพิ่มขึ้น

อย่างมีนัยสำคัญในช่วง

ไตรมาสที่ 2 ของปี 2557”

แม้ว่าผลกระทบจากการลดภาษีโดยลำพังต่อการใช้จ่ายของครัวเรือนโดยรวมนั้น จะมีไม่มากนัก โดยกว่าร้อยละ 70 ของผู้เสียภาษีทั้งหมดจะมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นในสลิปเงินเดือนตลอดทั้งปี 2557 (ผ่านการหักภาษี ณ ที่จ่ายของบริษัทต่างๆ ในอัตราที่ลดลง) ประมาณ 300 - 600 บาทต่อเดือน โดยรวมรายได้ของผู้เสียภาษีที่เพิ่มขึ้นทั้งปีนั้นจะมีประมาณ 27,000 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.4 ของการบริโภคภาคเอกชน แต่เงื่อนไขของการอนุมัติและการบังคับใช้กฎหมายจะเป็นตัวสร้างผลกระทบสำคัญต่อภาพเศรษฐกิจ เนื่องจากร่างการปรับปรุงโครงสร้างภาษีนี้ผ่านการเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตั้งแต่ช่วงเดือนกรกฎาคม 2556 และน่าจะมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายในช่วงปลายปี 2556 หรือต้นปี 2557 การลดภาษีนี้จึงจะมีผลบังคับใช้ย้อนหลังครอบคลุมเงินได้ทั้งปี 2556 ทำให้ผู้เสียภาษีได้รับการคืนภาษีเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2557 เนื่องจากการหักภาษี ณ ที่จ่ายในปี 2556 นั้นยังไม่ได้สะท้อนอัตรากาสิโนใหม่ที่ลดลง

นั่นหมายความว่า ผู้เสียภาษีจะได้รับเงินคืนภาษีเพิ่มขึ้นตั้งแต่ 4,000 บาทถึงกว่า 200,000 บาทตามระดับรายได้ และโดยรวมเงินคืนภาษีจะเพิ่มขึ้นประมาณ 26,000 ล้านบาทในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2557 ยิ่งไปกว่านั้น เงินคืนภาษีจะมาในลักษณะของ

รายได้ที่ไม่ได้คาดหมาย (Windfall Income) ซึ่งจะแตกต่างอย่างชัดเจนจากเงินคืนภาษีสรรพสามิตในโครงการลดครั้งแรกที่ผู้ซื้อรถได้คาดหมายไว้แล้ว และมาควบคู่กับภาระในการผ่อนชำระรวมทั้งการดูแลรักษารถ

นอกจากนี้การศึกษาพฤติกรรมผู้เสียภาษีในต่างประเทศที่ได้รับเงินคืนภาษีที่ไม่ได้คาดหมาย ระบุว่าผู้เสียภาษีมีการใช้จ่ายเงินดังกล่าวเพื่อการบริโภคในสัดส่วนที่สูงอย่างมีนัยสำคัญ ภายในระยะเวลา 3 เดือนหลังจากที่ได้รับเงินคืนภาษี ดังนั้น เมื่อประเมินควบคู่กับแนวโน้มการบริโภค (Marginal Propensity to Consume) ที่ลดลงตามระดับรายได้แล้ว EIC คาดว่าประมาณร้อยละ 30 ของรายได้ที่เพิ่มขึ้นนี้ จะกลายเป็นการใช้จ่ายสินค้าต่างๆ ซึ่งเป็นแรงส่งที่สำคัญสำหรับการบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสดังกล่าว

ภาคธุรกิจต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจค้าปลีกจึงควรให้ความสนใจกับการคืนภาษีที่เพิ่มขึ้นสำหรับมนุษย์เงินเดือนเกือบ 3 ล้านคนนี้ โดยการเพิ่มขึ้นจะเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 6,500 บาท หรือกว่าร้อยละ 80 ของผู้เสียภาษี และสูงถึงกว่า 50,000 บาทหรือร้อยละ 10 ของผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงสุด (Top 10%) แม้ว่าการศึกษาพฤติกรรมผู้เสียภาษีในต่างประเทศ

จะไม่พบหลักฐานที่ชัดเจนว่าผู้เสียภาษีจะใช้จ่ายเงินดังกล่าวไปกับสินค้าประเภทใด แต่คงไม่น่าแปลกใจถ้าเราจะเห็นการเพิ่มขึ้นของยอดขายสินค้าในกลุ่มที่ไม่จำเป็นต่อการดำรงชีพ (Nonessential Goods and Services) เช่น เสื้อผ้า อาหารและเครื่องค้ตามร้านอาหาร รวมไปถึงเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ซึ่งผู้เสียภาษีอาจเริ่มใช้จ่ายตั้งแต่เริ่มเห็นยอดเงินคืนจากการคำนวณภาษี ดังนั้นผู้ประกอบการควรให้ความสนใจกับเงื่อนไขเวลาตรงจุดนี้

สำหรับผลกระทบต่อภาคการคลังโดยรวมนั้น ต้องถามรัฐบาลว่าการลดภาษีนี้ต้องการตอบโจทย์อะไร โดยทั่วไปเกณฑ์ที่นักเศรษฐศาสตร์ใช้ประเมินนโยบายภาษีนั้นมีอยู่ 3 ประการคือ

ประการแรก ความพอเพียงของรายได้ (Revenue Adequacy)

ประการที่สอง การลดความเหลื่อมล้ำ (Inequality)

ประการที่สาม ประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Efficiency)

ในส่วนของความพอเพียงของรายได้ การลดภาษีนี้จะทำให้รายได้รัฐในแต่ละปีลดลงเพียงประมาณร้อยละ 0.2 ของ GDP ในปีปัจจุบัน ดังนั้นผลกระทบต่อความยั่งยืนทางการคลังจึงจะมีไม่มากนัก นอกจากนี้ถึงแม้ว่าการลดภาษีจะส่งผลให้อัตรารายได้เฉลี่ย (Average Effective Tax Rate) ซึ่งประเมินจาก

ภาระภาษีเปรียบเทียบกับรายได้ก่อนหักภาษีนั้นลดลงทั้งระบบ แต่ความก้าวหน้า (Progressivity) ของโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยสัดส่วนภาระภาษีที่จ่ายโดยกลุ่มผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 2 จะเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 49 ภายใต้โครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปัจจุบัน เป็นร้อยละ 54 ภายใต้โครงสร้างภาษีใหม่

สำหรับประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ ถือว่าเป็นประเด็นที่น่าสนใจของการลดภาษีครั้งนี้ ซึ่ง EIC มองว่า รัฐบาลมาถูกทางในแง่ของการเพิ่มประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ ทั้งการลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2555 เนื่องจากภาษีทั้งสองประเภทรูปนั้นเป็นภาษีที่เก็บจากรายได้ ซึ่งเป็นการลดทอนแรงจูงใจของทั้งครัวเรือนและธุรกิจต่างๆ ในการทำงาน การออม และการลงทุน ซึ่งจะตรงกันข้ามกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่เป็นภาษีที่เก็บจากการบริโภค โดยจะมีการบิดเบือนพฤติกรรมการค้าสินค้าทางเศรษฐกิจเหล่านี้น้อยกว่า

สิ่งที่รัฐบาลควรพิจารณาเพิ่มเติมก็คือ การปีติกรั่วของรายได้ภาษีบุคคลธรรมดา จากการหักลดหย่อนภาษีประเภทต่างๆ คำถามที่ผู้วางนโยบายควรใช้ก็คือ การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เสียภาษีผ่านการหักลดหย่อนประเภทรูปนั้นๆ คุ่มค่ากับรายได้ภาษีที่สูญเสียไปหรือไม่

การลงทุนภาคเอกชนในปี 2557 ปรับตัวดีขึ้น

สำหรับการลงทุนภาคเอกชนในปี 2556 นั้นชะลอตัวลงกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยขยายตัวเพียงร้อยละ 2.4 ต่อปี ในครึ่งปีแรก ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการซื้อรถยนต์เชิงพาณิชย์ที่ลดลง ภายหลังจากสิ้นสุดโครงการคืนภาษีรถยนต์คันแรก นอกจากนี้การบริโภคและการส่งออกที่เติบโตได้ในระดับต่ำส่งผลให้การลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรซึ่งมีสัดส่วนถึงร้อยละ 80 ของการลงทุนภาคเอกชนเติบโตได้ใน

ระดับที่ไม่สูงมากนักตามไปด้วย อย่างไรก็ตาม การลงทุนในหมวดก่อสร้างยังสามารถขยายตัวได้ดี โดยเฉพาะการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ EIC คาดว่าการลงทุนของภาคเอกชนในปี 2556 จะขยายตัวได้ร้อยละ 2.9 ต่อปี

“การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มดีขึ้น

ในปี 2557 ตามการส่งออก

และนโยบายภาครัฐ

การบริโภคที่เริ่มฟื้นตัวและการส่งออกที่มี

แนวโน้มปรับตัวดีขึ้น

ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก”

การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มดีขึ้นในปี 2557 ตามการส่งออกและนโยบายภาครัฐ การบริโภคที่เริ่มฟื้นตัวและการส่งออกที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกจะช่วยสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเข้าเครื่องมือเครื่องจักรจะเพิ่มขึ้น เห็นได้จากมูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ที่เพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึง

แนวโน้มการลงทุนที่มากขึ้นในอนาคต โดยการลงทุนในภาคที่มีสัดส่วนการส่งออกสูง เช่น การผลิตเคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติกมีแนวโน้มสูงขึ้นมาก

นอกจากนี้การลงทุนในภาคบริการและสาธารณูปโภคซึ่งได้แรงสนับสนุนจากการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐน่าจะปรับตัวดีขึ้น ในส่วนของอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าก็มีแนวโน้มการลงทุนสูงขึ้นเช่นเดียวกัน โดยส่วนหนึ่งเป็นเพราะผู้ผลิตต้องการขยายสายการผลิตเพื่อป้อนให้แก่อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์มากขึ้น และน่าจะยังขยายตัวได้จากการส่งเสริมกิจการผลิตรถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล รุ่นที่ 2 (อีโคคาร์ 2) ของรัฐบาล ทั้งนี้ EIC ประเมินว่าการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวได้ร้อยละ 7.4 ต่อปี ในปี 2557

อย่างไรก็ดี ภาคธุรกิจต้องเตรียมรับมือกับแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยขาขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาคตัดสินใจลงทุนของภาคธุรกิจในระยะต่อไปได้ เนื่องจากจะต้องเผชิญกับต้นทุนทางการเงินที่สูงขึ้น หากโครงการลงทุนนั้นเกิดขึ้นหลังจากที่อัตราดอกเบี้ยในตลาดปรับตัวสูงขึ้นไปแล้ว ดังนั้นภาคธุรกิจจึงต้องเตรียมความพร้อมเพื่อปรับตัวรับมือกับต้นทุนทางการเงินที่จะสูงขึ้นในอนาคต

แนวโน้มต้นทุนกู้ยืมของไทย หลัง Fed ตัดสินใจลด QE

จากการที่ธนาคารกลางสหรัฐฯ (Fed) ส่งสัญญาณเมื่อปลายเดือนพฤษภาคม 2556 ว่าอาจจะลดขนาดมาตรการ QE ในช่วงปลายปี 2556 ต้นทุนการกู้ยืมผ่านตลาดพันธบัตรของทั้งภาครัฐและเอกชนไทยในช่วงไตรมาสที่ 2 และ 3 กลับเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว แม้ว่าสุดท้ายแล้ว Fed คงจะเริ่มลดขนาดมาตรการ QE ได้ช้ากว่าที่กำหนดไว้ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเครื่องชี้วัดที่ดีของผลกระทบที่ประเทศไทยต้องพร้อมเผชิญเมื่อ Fed ปรับลดขนาดมาตรการ QE ลงจริงๆ ในปี 2557

ดังนั้น EIC มองว่าธุรกิจไทยควรเตรียมตัวรับต้นทุนการกู้ยืมที่แพงขึ้นนับตั้งแต่ปี 2557 เป็นต้นไป โดยบริษัทที่มีแผนในการระดมเงินผ่านตลาดพันธบัตรควรติดตามแนวโน้มการปรับเปลี่ยนมาตรการ QE อย่างใกล้ชิด เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่จะต้องระดมเงินในช่วงที่อัตราผลตอบแทนเพิ่มสูงขึ้นกว่าที่ควรจะเป็นชั่วคราว เพราะตลาดการเงินมีความผันผวน ในส่วนของบริษัทที่พึ่งพาการกู้ยืมจากสถาบันการเงินเป็นหลัก ควรวางแผนการกู้ยืม

ให้สอดคล้องกับอัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกัน เพราะมีความเป็นไปได้สูงที่ธนาคารแห่งประเทศไทย จะปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้น

“ไม่ว่าธุรกิจจะเลือกระดมทุนด้วยวิธีใด” ควรเพิ่มความระมัดระวังในการก่อหนี้ที่เป็น สกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ”

ทั้งนี้ ไม่ว่าธุรกิจจะเลือกระดมทุนด้วยวิธีใด ก็ควรเพิ่มความระมัดระวังในการก่อหนี้ที่เป็นสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ เพราะนอกจากสภาพคล่องส่วนเกินของเงินดอลลาร์ฯ จะลดลงแล้ว ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนจะทำให้การจัดการภาระหนี้สินที่เป็นเงินดอลลาร์ฯ ทำได้ยาก

ตั้งแต่ปลายปี 2555 เป็นต้นมา ธนาคารกลางสหรัฐฯ (Fed) ได้ดำเนินมาตรการ QE ด้วยการเข้าซื้อพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ (Treasury securities) และ หลักทรัพย์ที่มีสินเชื่อบ้านค้ำประกัน (Mortgage-backed securities) จำนวน 8.5 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อเดือนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้สามารถควบคุมต้นทุนการกู้ยืมของภาครัฐและเอกชนให้อยู่ในระดับต่ำ อย่างไม่รู้กี่ ด้วยเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ที่ปรับตัวดีขึ้น ในวันที่ 21 พฤษภาคม 2556 ที่ผ่านมา Fed ส่งสัญญาณว่าจะลดขนาดการซื้อหลักทรัพย์ในมาตรการ QE ลง (QE Tapering) ในช่วงปลายปี 2556 นี้ และหยุดใช้มาตรการ QE ในปี 2557

การส่งสัญญาณดังกล่าวนับเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญของตลาดการเงินโลก เพราะหมายถึงสภาพคล่องส่วนเกินของเงินดอลลาร์ฯ ที่ดูเหมือนว่ามีอยู่อย่างไม่จำกัดและเป็นเกราะป้องกันการเพิ่มขึ้นของต้นทุนการกู้ยืมนั้นจะค่อยๆ ลดลง นักลงทุนต่างตระหนักว่าสภาพคล่องในอนาคตจะมีค่ามากกว่าในปัจจุบัน ทำให้เรียกร้อยผลตอบแทนที่สูงขึ้นจากการปล่อยกู้

หรือซื้อพันธบัตรระยะยาว ผู้ที่ต้องการระดมเงินจึงต้องเสนอผลตอบแทนให้กับผู้ซื้อพันธบัตรในอัตราที่สูงขึ้นกว่าเดิม หรือมีต้นทุนในการกู้ยืมที่แพงขึ้นนั่นเอง ซึ่งเห็นได้ชัดจากอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ อายุ 10 ปีที่ปรับตัวสูงขึ้นภายในระยะเวลาประมาณ 16 สัปดาห์ หลังการส่งสัญญาณของ Fed

การเปลี่ยนแปลงอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ซึ่งถือว่าเป็นสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำและใช้เป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบราคาของสินทรัพย์เสี่ยงอื่นๆ ทั่วโลก ย่อมทำให้นักลงทุนต้องทบทวนการจัดสรรการลงทุนใหม่ครั้งใหญ่ในส่วนของประเทศไทยนั้น **คำถามที่สำคัญคือ ต้นทุนการกู้ยืมของเราจะเป็นอย่างไรจากการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้**

นับตั้งแต่ Fed ส่งสัญญาณการลด QE ต้นทุนการกู้ยืมของไทยผ่านตลาดพันธบัตรเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว แม้ว่า Fed ยังไม่ได้ลดขนาด QE ลงแต่อย่างใด การส่งสัญญาณเมื่อปลายเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนปรับตัวสูงขึ้น ตัวอย่างเช่นภายในเวลาประมาณ 16 สัปดาห์ หลังการส่งสัญญาณของ Fed ต้นทุนการกู้ยืมของรัฐบาลไทยผ่านพันธบัตรอายุ 10 ปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.30 เป็นร้อยละ 4.37 ตามการเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

กับต้นทุนการกู้ยืมของรัฐบาลประเทศอื่นๆ เช่น สิงคโปร์ที่อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลอายุ 10 ปีปรับเพิ่มขึ้น หรือเยอรมนีที่อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลปรับเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน

นอกจากภาครัฐแล้ว ต้นทุนของภาคเอกชนผ่านตลาดพันธบัตรนั้น ก็มีการปรับเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับต้นทุนของรัฐบาล ซึ่งเห็นได้จากส่วนต่างของอัตราผลตอบแทน ของพันธบัตรรัฐบาลและหุ้นกู้ภาคเอกชน หรือ spread ที่ยังคงค่อนข้างคงที่

ส่วนต้นทุนการกู้ยืมของไทยผ่านสถาบันการเงินในช่วงเวลาเดียวกันยังไม่ได้ปรับตัวสูงขึ้น อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของสถาบันการเงิน เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินกู้รายใหญ่ขั้นคิ (MLR) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายย่อยขั้นคิ (MRR) และอัตราดอกเบี้ยเงินเบิกเกินบัญชียังคงที่ สาเหตุที่ต้นทุนการกู้ยืมผ่านสถาบันการเงินไม่ได้มีการปรับเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนเหมือนตลาดพันธบัตร เป็นเพราะสถาบันการเงินส่วนใหญ่จะปรับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินฝากให้สอดคล้องกับอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งคงไว้ที่ร้อยละ 2.5 ตั้งแต่ปลายเดือนพฤษภาคม 2556 การที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของสถาบันการเงินยังคงที่หมายความว่าผู้กู้ส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นผู้กู้รายย่อย หรือผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลาง ยังไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการส่งสัญญาณลด QE ของ Fed

ในระยะต่อไป EIC คาดว่าต้นทุนการกู้ยืมของไทยผ่านตลาดพันธบัตรจะสูงขึ้นอีกหลัง Fed ลด QE โดยอัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนต้องการจากการซื้อพันธบัตรรัฐบาลไทยจะเพิ่มขึ้น ตามอัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนต้องการจากการซื้อพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ซึ่งมีความเสี่ยงต่ำกว่า สำนักวิจัยต่างประเทศประเมินว่าการลดและยุติมาตรการ QE ภายในปี 2557 จะส่งผลให้อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลของสหรัฐฯ อายุ 10 ปี ปรับเพิ่มขึ้น

จากปัจจุบันที่ร้อยละ 2.64 ณ วันที่ 4 ตุลาคม ไปที่ระดับร้อยละ 3.57 ในปี 2556 ร้อยละ 3.68 ในปี 2558 และร้อยละ 4.00 ในปี 2559

อย่างไรก็ดี EIC ประเมินว่ามีความเป็นไปได้สูงที่อัตราผลตอบแทน ของพันธบัตรรัฐบาลไทยจะเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่า ทั้งนี้เพราะส่วนต่างระหว่างอัตราผลตอบแทนของสหรัฐฯ และไทยที่กว้างมาก ณ วันที่ 4 ตุลาคม น่าจะลดลงในระยะยาว เมื่อสภาพคล่องของเงินดอลลาร์มีน้อยลง และอัตราเงินเฟ้อของสหรัฐฯ ปรับเพิ่มขึ้นตามเศรษฐกิจที่ขยายตัว

นอกจากนี้ EIC ยังประเมินว่าต้นทุนการกู้ยืมผ่านสถาบันการเงินก็มีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกัน ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มดีขึ้นจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และแรงกระตุ้นจากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐที่จะเริ่มขึ้นในปี 2557 ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยนโยบายน่าจะขยับเพิ่มขึ้นอีกในช่วง 2 ปีข้างหน้า ซึ่งจะส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ปรับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR ขึ้น จากร้อยละ 7.00 ในขณะนี้เป็นร้อยละ 7.25

การปรับขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบายและ MLR

นับตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมา ธนาคารแห่งประเทศไทยมีการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายต่อเนื่องดังนี้

ช่วงเวลา	อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (ร้อยละ)			อัตราดอกเบี้ย MLR (ร้อยละ)		
	เดิม	ใหม่	เปลี่ยนแปลง	เดิม	ใหม่	เปลี่ยนแปลง
กุมภาพันธ์ 2548 – มิถุนายน 2549	2.00	3.00	+1.00	5.50	7.50	+2.00
มิถุนายน – พฤศจิกายน 2551	3.25	3.75	+0.50	7.25	7.25	คงที่
มิถุนายน 2553 – ตุลาคม 2554	1.25	3.50	+2.25	5.85	7.25	+1.40

หมายเหตุ อัตราดอกเบี้ย MLR ในที่นี้เป็นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดีของธนาคารพาณิชย์ โดยเป็นค่าที่ต่ำสุดจากการสำรวจของธนาคารแห่งประเทศไทย

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าในช่วงของการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายนั้น อัตราดอกเบี้ย MLR มีแนวโน้มจะปรับขึ้นตามไปด้วย ในช่วงแรกและช่วงที่สาม MLR ปรับขึ้นประมาณร้อยละ 60 - 70 ของการปรับขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย อย่างไรก็ตาม อาจปรับขึ้นตามอัตราดอกเบี้ยนโยบายน้อยกว่านั้นหาก MLR อยู่ในระดับที่สูงอยู่แล้ว เช่น ในช่วงแรกและช่วงที่สามนั้น หาก MLR อยู่ที่ระดับร้อยละ 7 หรือสูงกว่าอยู่แล้ว การปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายจะทำให้ MLR ปรับขึ้นเพียงประมาณร้อยละ 50 เท่านั้นหรือในช่วงที่สองที่ MLR ไม่ปรับขึ้นเลย

เนื่องจาก MLR ในปัจจุบันอยู่ที่ระดับร้อยละ 7 อยู่แล้ว EIC จึงประเมินว่า MLR มีโอกาสที่จะปรับขึ้นประมาณครึ่งหนึ่งของการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วง 2 ปีข้างหน้า

ความผันผวนจากการลดขนาด QE อาจทำให้ต้นทุนการกู้ยืมในระยะสั้นเพิ่มสูงขึ้นกว่าระดับที่ EIC

ประเมินว่าเป็นระดับที่เหมาะสมในระยะยาวได้ชั่วคราว เนื่องจากขนาดและเวลาของการลด QE ยังไม่ชัดเจน จึงมีความเป็นไปได้ที่การปรับเปลี่ยน QE อาจสวนทางกับการคาดการณ์ของนักลงทุน ซึ่งจะทำให้เกิดความผันผวนขึ้นในตลาดคังเช่นที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมา และหากนักลงทุนต่างชาติลดการถือครองพันธบัตรรัฐบาลไทยลงอย่างฉับพลัน เพราะอัตราผลตอบแทน อาจเพิ่มขึ้นสูงกว่าระดับที่เหมาะสมในระยะยาว ในประเด็นนี้ EIC มองว่าธนาคารแห่งประเทศไทยมีเครื่องมือในการเข้ามาดูแลและลดผลกระทบจากความผันผวนชั่วคราวได้ ตัวอย่างเช่น ระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนสิงหาคมปี 2556 ในขณะที่นักลงทุนต่างชาติลดการถือครองพันธบัตรคังกล่าวลงอย่างมากในช่วงระยะเวลาสั้นๆ และโยกย้ายเงินลงทุนออกจากประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทยก็ได้เพิ่มสัดส่วนการถือครองพันธบัตรรัฐบาลไทยชั่วคราว มาตรการดังกล่าวของธนาคารแห่งประเทศไทยช่วยบรรเทาผลกระทบต่อสภาพคล่องและต่อตลาดเงินในประเทศ โดยไม่ได้เป็นการผันแนวโน้มตลาดแต่อย่างใด

เพราะฉะนั้น บริษัทที่มีแผนในการระดมเงินผ่านตลาดพันธบัตรควรติดตามการปรับเปลี่ยนมาตรการ QE อย่างใกล้ชิดเพื่อเลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมในภาวะที่อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์มีแนวโน้มสูงขึ้น การระดมเงินผ่านการออกหุ้นกู้ระยะยาวเป็นวิธีหนึ่งในการกำหนดต้นทุนทางการเงินให้คงที่ ธุรกิจที่มีแผนในการระดมเงินควรติดตามการเปลี่ยนแปลงมาตรการ QE อย่างใกล้ชิด เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่จะต้องระดมเงินในช่วงที่อัตราผลตอบแทนเพิ่มสูงขึ้นชั่วคราว สำหรับในปี 2556 นี้ Fed จะมีการประชุมอีกครั้งในช่วงวันที่ 17 - 18 ธันวาคม ซึ่งอาจเป็นช่วงเวลาที่ตลาดพันธบัตรกลับมามีความผันผวนสูงอีกครั้ง

ส่วนบริษัทที่พึ่งพาการกู้ยืมจากสถาบันการเงินเป็นหลักนั้น ควรวางแผนการกู้ยืมให้สอดคล้องกับ

อัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มสูงขึ้น แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จะยังไม่ปรับขึ้นในปี 2556 นี้ แต่มีความเป็นไปได้สูงที่จะขยับขึ้นตามอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทยในช่วง 2 ปีข้างหน้า นอกจากนี้ ธุรกิจควรติดตามแนวโน้มการปรับมาตรฐานการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน เพื่อพิจารณาแนวโน้มที่อาจส่งผลกระทบต่อ เช่น ในปัจจุบันสถาบันการเงินเพิ่มความเข้มงวดมากขึ้นในการให้สินเชื่อสำหรับการอุปโภคและบริโภคของภาคครัวเรือน ซึ่งอาจทำให้ระมัดระวังในการปล่อยกู้ให้กับธุรกิจที่พึ่งพาการใช้จ่ายของภาคครัวเรือนมากขึ้นตามไปด้วย

“ในระยะสั้นการลด QE อาจทำให้อัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนสูง ซึ่งจะทำให้บริษัทบริหารจัดการภาระหนี้สินที่เป็นเงินดอลลาร์ได้ยาก โดยเฉพาะบริษัทที่มีรายได้หลักเป็นเงินบาท”

ไม่ว่าภาคธุรกิจจะเลือกระดมทุนด้วยวิธีใด ควรเพิ่มความระมัดระวังในการก่อหนี้ที่เป็นสกุลเงินดอลลาร์ การปรับลดขนาดและยุคมาตรการ QE ของสหรัฐฯ ในอนาคตจะทำให้สภาพคล่องส่วนเกินของเงินดอลลาร์ที่ดูเหมือนมีไม่จำกัดค่อยๆ ลดลง ซึ่งเป็นการเสี่ยงหากบริษัทพึ่งพาการกู้ยืมเงินดอลลาร์อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ในระยะสั้นการลด QE อาจทำให้อัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนสูง ซึ่งจะทำให้บริษัทบริหารจัดการภาระหนี้สินที่เป็นเงินดอลลาร์ได้ยาก โดยเฉพาะบริษัทที่มีรายได้หลักเป็นเงินบาท

การใช้จ่ายภาครัฐ

การเบิกจ่ายในปีงบประมาณที่ผ่านมาทำได้ต่ำกว่าเป้าหมาย โดยยอดการเบิกจ่ายสะสมตลอดปีงบประมาณ 2556 อยู่ที่ราว 2.2 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 90.5 ของงบประมาณประจำปีทั้งหมด

ซึ่งต่ำกว่าอัตราการเบิกจ่ายเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบไว้ที่ร้อยละ 94 หากพิจารณาในส่วนของ การเบิกจ่ายงบลงทุนตลอดทั้งปีจะพบว่าเบิกจ่ายได้ราว 2.8 แสนล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 68 ซึ่งต่ำกว่าอัตราการเบิกจ่ายเป้าหมายค่อนข้างมากถึงร้อยละ 12 จึงส่งผลให้มีเม็ดเงินลงทุนจากภาครัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจในช่วงสามไตรมาสแรกของปีค่อนข้างน้อยกว่าที่คาดไว้

อย่างไรก็ดี กรมบัญชีกลางประเมินว่าในช่วงที่เหลือของปีน่าจะจะมีเม็ดเงินงบประมาณที่พร้อมใช้จ่ายได้จริงอยู่อีกราว 7 แสนล้านบาท โดยเป็นเงินกันจ่ายเหลือมปีถึง 6 แสนล้านบาท ดังนั้น หากหน่วยงานรัฐสามารถเร่งเบิกจ่ายงบประมาณส่วนนี้ในช่วงที่เหลือของปีได้ น่าจะทำให้การใช้จ่ายงบประมาณของทั้งปี 2556 ไม่แตกต่างจากการประเมินเดิมเท่าใดนัก

การลงทุนภาครัฐน่าจะกลับเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในปีถัดไป EIC คาดว่าในปี 2557 จะมีเม็ดเงินจากภาครัฐทั้งหมดเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจราว 4.76 แสนล้านบาท โดยเฉพาะในส่วนของการลงทุนทั้งจากแผนบริหารจัดการน้ำที่ไม่ถูกชะลอกการเบิกจ่ายประมาณอีกประมาณร้อยละ 14 ของงบประมาณน้ำในปีดังกล่าว และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมเบิกจ่ายทันทีหลังจากที่สภาผ่านร่างกฎหมายกู้เงินดังกล่าวและมีการประมูลโครงการลงทุนเรียบร้อยแล้ว เนื่องจากโครงการลงทุนหลักทั้งหมด

53 โครงการนั้น มีความพร้อมในส่วนของการจัดทำ การประเมินผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment: EIA) และได้รับการอนุมัติแล้วถึง 29 โครงการ จึงไม่น่าจะมีปัญหาติดขัดทางกฎหมายในรูปแบบเดียวกับการลงทุนในแผนบริหารจัดการน้ำ ดังนั้น เราจึงน่าจะได้เห็นการใช้จ่ายภาครัฐเข้ามา มีบทบาทมากขึ้นในปี 2557

การส่งออกเติบโตได้น้อยกว่าที่คาดไว้

การส่งออกของไทยในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2556 ขยายตัวได้ในระดับค่าที่ร้อยละ 1.0 ต่อปี ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน และการส่งออกที่ยังไม่มีแนวโน้มฟื้นตัวของประเทศที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตเดียวกันอย่างญี่ปุ่น โดยการส่งออกไปจีนลดลงร้อยละ 3.1 ต่อปี ในช่วงเดือนมกราคมถึงสิงหาคม โดยเฉพาะการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสินค้าที่มีสัดส่วนเป็นอันดับหนึ่งของสินค้าที่ส่งออกไปจีนทั้งหมดลดลงมากถึงร้อยละ 33.8 ต่อปี ซึ่งทำให้การส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์โดยรวมลดลงร้อยละ 3.2 ต่อปี ในช่วง 8 เดือนแรก นอกจากจีนแล้ว ญี่ปุ่นเป็นอีกหนึ่งตลาดหลักที่มีมูลค่าการส่งออกลดลงตามการอ่อนค่าของเงินเยน โดยเฉพาะการส่งออกชิ้นส่วนและส่วนประกอบรถยนต์ที่ลดลงค่อนข้างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากทั้งค่าเงินและการส่งออกรถยนต์ของญี่ปุ่นที่ยังคงไม่ฟื้นตัวมากนัก แม้ว่าเศรษฐกิจโดยรวมจะปรับตัวดีขึ้นก็ตาม

อย่างไรก็ดี เริ่มมีแนวโน้มของการขยายตัวที่มากขึ้น โดยการส่งออกในเดือนสิงหาคมสามารถขยายตัวได้เป็นครั้งแรกในรอบ 4 เดือน ปัจจัยหลักมาจากการส่งออกไปจีนที่กลับมาขยายตัวอีกครั้งที่ร้อยละ 3.1 ต่อปี หลังจากทีลดลงติดต่อกัน 4 เดือน นอกจากนี้ การส่งออกไปยังสหภาพยุโรปขยายตัวสูงถึงร้อยละ 14.1 ต่อปี ประกอบกับการส่งออกไปอาเซียนก็ขยายตัวสูงที่ระดับร้อยละ 17.3 ต่อปี

EIC ประเมินว่า การส่งออกน่าจะปรับตัวดีขึ้นในช่วงที่เหลือของปี และน่าจะกลับมาขยายตัวได้ใน ปี 2557 โดยแรงสนับสนุนหลักน่าจะมาจากการส่งออกไปยังอาเซียน โดยเฉพาะการส่งออกไปยังตลาด CLMV (กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม) ยังขยายตัวได้ในระดับสูง นอกจากนี้เศรษฐกิจของจีนและยุโรปที่ปรับตัวดีขึ้นกว่าในช่วงครึ่งปีแรก จะเป็นแรงเสริมอีกแรงหนึ่งที่ทำให้มูลค่าการส่งออกปรับตัวเพิ่มขึ้น

“ปี 2557 การส่งออกจะกลับมาขยายตัว

ได้ดีตามเศรษฐกิจโลก

ที่กลับมาฟื้นตัวได้อย่างเต็มที่

โดยเฉพาะการส่งออกสินค้าอันดับหนึ่ง

ของไทยอย่างอิเล็กทรอนิกส์

ที่มีแนวโน้มขยายตัวตามความต้องการ

ของตลาดโลก”

สำหรับในปี 2557 นั้น การส่งออกน่าจะกลับมาขยายตัวได้ดีตามเศรษฐกิจโลกที่กลับมาฟื้นตัวได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการส่งออกสินค้าอันดับหนึ่งของไทยอย่างอิเล็กทรอนิกส์ที่มีแนวโน้มขยายตัวตามความต้องการของตลาดโลก ทั้งนี้ EIC ประเมินว่าการส่งออกของไทยในปี 2556 น่าจะขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 1.5 ก่อนจะขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8 ในปี 2557

ทิศทางค่าเงินบาท

ปัจจัยที่ส่งผลต่อค่าเงินบาทในระยะสั้นคือ ความคาดหวังของตลาดต่อการตัดสินใจปรับลดมาตรการ QE ของ Fed ซึ่งความคาดหวังดังกล่าวได้เริ่มต้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ที่ Fed ได้ส่งสัญญาณครั้งแรกว่าจะลดขนาดการซื้อสินทรัพย์ในมาตรการ QE ลง ส่งผลให้ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ EIC คาดว่า Fed จะเริ่มปรับลดวงเงินการซื้อสินทรัพย์อย่างรวดเร็วที่สุดในช่วงต้นปี 2557 เนื่องจาก Fed ต้องการเห็นตลาดแรงงานและตลาดที่อยู่อาศัยฟื้นตัวชัดเจนมากขึ้น

ทิศทางค่าเงินบาทในระยะกลางจะอ่อนค่าลงจากในปัจจุบันไม่มากนัก เนื่องจากตลาดรับรู้ว่าจะต้องปรับลดขนาดมาตรการ QE ในที่สุด สะท้อนจากเงินทุนไหลออกและค่าเงินบาทที่อ่อนค่าอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นหาก Fed เริ่มปรับลดมาตรการ QE ภายในปีหน้า

จะไม่ทำให้ค่าเงินบาทอ่อนค่าจากปัจจุบันมากนัก แต่นักลงทุนควรระวังความผันผวนในระยะสั้น เนื่องจากความไม่แน่นอนยังคงมีอยู่ ทั้งในแง่ของช่วงเวลาการปรับลดขนาดมาตรการ QE และขนาดของการซื้อสินทรัพย์ที่ลดลง

ปี 2557 อัตราเงินเฟ้อจะปรับตัวสูงขึ้น

แม้ว่าจะเริ่มมีการปรับขึ้นราคาแก๊สหุงต้มภาคครัวเรือนเดือนละ 50 สตางค์ต่อกิโลกรัม และการปรับขึ้นค่าไฟฟ้าผันแปร (ค่าเอฟที) แต่ก็ไม่ส่งผลต่ออัตราเงินเฟ้อในหมวดพลังงานมากนัก เนื่องจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่อยู่ในระดับไม่สูงนัก ประกอบกับภาวะการใช้ภายในประเทศชะลอตัว ส่งผลให้แรงกดดันทางด้านราคามีไม่มาก โดย EIC ประเมินการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยของปี 2556 อยู่ที่ระดับร้อยละ 2.2 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานร้อยละ 1.0

“อัตราเงินเฟ้อในปี 2557 จะอยู่ที่

ร้อยละ 2.5 สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

และร้อยละ 1.4 สำหรับ

อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน”

อย่างไรก็ดี อัตราเงินเฟ้ออาจสูงขึ้นได้ในปี 2557 แม้อัตราเงินเฟ้อในปัจจุบันต่ำกว่าปี 2556 เนื่องจากปริมาณอุปทานน้ำมันดิบในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้น แต่ภาวะการใช้ภายในประเทศที่มีแนวโน้มฟื้นตัวขึ้น ประกอบกับค่าเงินบาทที่อาจแกว่งตัวอ่อนค่าลงได้จากผลของการลดขนาดและยุติมาตรการซื้อสินทรัพย์ (QE) ของธนาคารกลางสหรัฐฯ จะส่งผลให้ต้นทุนการนำเข้าสินค้าและพลังงานปรับตัวสูงขึ้น และกดดันอัตราเงินเฟ้อให้สูงขึ้นได้ ดังนั้น EIC คาดว่าอัตราเงินเฟ้อในปี 2557 จะอยู่ที่ร้อยละ 2.5 สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไป และร้อยละ 1.4 สำหรับอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

แนวโน้มอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

อัตราดอกเบี้ยนโยบายมีแนวโน้มคงอยู่ที่ร้อยละ 2.50 ต่อเนื่องถึงปี 2557 โดย EIC มองว่าปัจจัยที่จะส่งผลให้คณะกรรมการนโยบายการเงินหรือ กนง. ปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยน่าจะมีไม่มากนัก เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ ปัญหาหนี้ครัวเรือนเริ่มคลี่คลายลงสะท้อนจากระดับหนี้ที่เริ่มเห็นการชะลอตัวของหนี้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้เงินสำรองระหว่างประเทศยังคงมีมากพอที่จะรองรับกับการไหลออกของเงินทุน ในขณะที่ปัจจัยที่จะทำให้ กนง. ตัดสินใจลดดอกเบี้ยก็มีไม่มากนักเช่นเดียวกัน เนื่องจากการบริโภคภาคเอกชนที่ไม่รวมการขนส่งกลับมาขยายตัวได้ในระดับปกติ อีกทั้งปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุนการใช้จ่ายของครัวเรือนยังคงแข็งแกร่งอยู่ เช่น การว่างงานที่อยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่อง หรือ

รายได้นอกภาคเกษตรที่ยังมีแนวโน้มสูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม ต้องติดตามถึงความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อภาคการตัดสินใจของ กนง. ซึ่ง EIC มองว่ามีอยู่ 3 ความเสี่ยงหลัก ได้แก่

1. การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่อาจจะไม่ฟื้นตัวตามที่คาดหวัง ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจไทยขาดแรงส่งสำคัญจากภาคการส่งออก

2. การลงทุนของภาครัฐที่อาจล่าช้า

3. แนวโน้มการขึ้นดอกเบี้ยของธนาคารกลางในประเทศภูมิภาคเพื่อชะลอการไหลออกของเงินทุน

ราคาน้ำมันมีแนวโน้มสูงขึ้น

EIC มองว่าราคาน้ำมันดิบในไตรมาสที่ 4 คาดว่าจะปรับระดับลดลงเล็กน้อย เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 3 ซึ่งราคาปรับสูงขึ้นในระยะสั้น เนื่องจากปัญหาการเมืองในซีเรีย แต่อุปสงค์น้ำมันในช่วงไตรมาสที่ 4 ซึ่งเป็นฤดูหนาว จะเป็นปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้การลดลงของราคาน้ำมันมีค่อนข้างจำกัด ส่วนราคาน้ำมันดิบในปี 2557 ค่อนข้างทรงตัวเช่นกัน แม้ว่าความต้องการน้ำมันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก แต่อุปทานน้ำมันยังคงอยู่ในระดับสูงเพียงพอต่อความต้องการ โดยเฉพาะอุปทานน้ำมันจากกลุ่ม non - OPEC อย่างสหรัฐฯ ที่จะมีการผลิต unconventional oil มากขึ้น รวมถึง

เศรษฐกิจของจีนที่ยังทรงตัว จะเป็นปัจจัยกดดันราคาน้ำมัน

อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำมันอาจปรับตัวสูงขึ้นจากเหตุการณ์ความไม่สงบในประเทศผู้ผลิตน้ำมัน แม้ว่ามาตรการคว่ำบาตรในอิหร่านจากชาติตะวันตกอาจเริ่มผ่อนคลายในไม่ช้า แต่ยังคงต้องจับตาความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitical Risk) ที่อาจเกิดขึ้นกับชาติอื่นๆ ในตะวันออกกลาง และแอฟริกาเหนือ

ที่มาข้อมูล ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ (EIC),
ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2556

สถานการณ์การท่องเที่ยวไทย เมื่อเปิด AEC

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : UNWTO) คาดการณ์ว่า อนาคตของการท่องเที่ยวทั่วโลกในปี 2573 หรืออีก 17 ปีข้างหน้า จะมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศประมาณ 1.8 พันล้านคน โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 จากปี 2553

การท่องเที่ยวถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยสถิติตั้งแต่ปี 2551 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาไทยเพิ่มขึ้นทุกปี ในปี 2555 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาไทยมากถึง 22 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 16 โดยประเทศที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาไทยมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน มาเลเซีย ญี่ปุ่น รัสเซีย และเกาหลีใต้ ตามลำดับทำให้ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงประมาณ 980,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 27

ในปี 2555 มีนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนเข้ามาไทยเป็นอันดับหนึ่ง (จีน ขึ้นเป็นอันดับหนึ่งครั้งแรกหลังจากที่ก่อนหน้านี้มาเลเซียครองอันดับหนึ่ง) เนื่องมาจากภาพยนตร์เรื่อง Lost in Thailand ของจีนที่ใช้สถานที่ถ่ายทำในไทยประสบความสำเร็จ

อย่างสูง สามารถสร้างรายได้ทั่วโลกสูงเป็นประวัติการณ์ถึง 6,200 ล้านบาท และมีผู้ชมในประเทศจีนกว่า 40 ล้านคน ทำให้ไทยเป็นประเทศอันดับต้นๆ ที่นักท่องเที่ยวจีนเลือก

ไทยยังได้เข้าร่วมประชุมรัฐมนตรีท่องเที่ยวอาเซียนโดยได้มีการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวอาเซียน ปี 2554 - 2558 ให้มีการเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน เช่น การจัดตั้งตลาดการบินร่วมอาเซียนและการศึกษาเกี่ยวกับการจัดทำกรตรวจลงตราเคียวอาเซียนสำหรับบุคคลที่ไม่ใช่สัญชาติอาเซียน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนขยายตัว

จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ จากนักท่องเที่ยวปี 2555

ที่มา กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมา ประเทศไทย 5 อันดับแรก ปี 2555

ประเทศ	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)
จีน	2,786,860
มาเลเซีย	2,554,397
ญี่ปุ่น	1,373,716
รัสเซีย	1,316,564
เกาหลี	1,163,619

ที่มา กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จับตามาเลเซีย - สิงคโปร์ รุกตลาดนักท่องเที่ยว

สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน มาเลเซีย ประสบผลสำเร็จในด้านการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยคู่ได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เป็นอันดับหนึ่งของอาเซียน ทั้งนี้การจับเก็บข้อมูลสถิติ

จำนวนนักท่องเที่ยวของมาเลเซียได้นับทั้งจำนวนผู้ผ่านแดน และ Transit Passenger เป็นจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเลเซีย ซึ่งจะแตกต่างจากไทย ที่การจัดเก็บข้อมูลสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวได้นับบุคคลที่เดินทางเข้ามาในประเทศและมีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน (24 ชั่วโมง)

ปัจจัยที่ทำให้มาเลเซียประสบผลสำเร็จในด้านการท่องเที่ยวคือ รัฐบาลมาเลเซียได้มีเป้าหมายที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นระดับไฮ - เอนด์ ให้สำเร็จในปี 2563 โดยใช้วิธีในการส่งเสริมภาคท่องเที่ยวทั้งตลาดในประเทศ และต่างประเทศ คือ การประชาสัมพันธ์ กระตุ้นนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เพิ่มระยะเวลาท่องเที่ยวในมาเลเซียมากขึ้น และขยายส่วนแบ่งตลาดนักท่องเที่ยวยุโรป ออสเตรเลีย จากสิงคโปร์และไทย รวมทั้งขยายตลาดไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวหน้าใหม่ที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอินโดจีน อิหร่าน แอฟริกาเหนือ และกลุ่มประเทศเครือรัฐเอกราช (Commonwealth of Independent States: CIS) ซึ่งประกอบด้วยประเทศที่ประกาศเอกราชจากสหภาพโซเวียตรวม 10 ประเทศ ได้แก่ อาร์เมเนีย อาเซอร์ไบจาน เบลารุส คาซัคสถาน คีร์กีซสถาน มอลโดวา รัสเซีย ทาจิกิสถาน ยูเครน และอุซเบกิสถาน

ส่วนประเทศสิงคโปร์ได้พัฒนาการท่องเที่ยวเป็นระดับไฮ - เอนด์ เช่น โครงการเมกะโปรเจกต์ คาสिनอริสอร์ทแห่งแรกของสิงคโปร์ภายใต้ชื่อ โครงการมารินา เบย์ แซนด์ส ริสอร์ท ที่ดำเนินการโดยบริษัท ลาสเวกัส แซนด์ส (Las Vegas Sands Corp.) ที่ทุ่มเงินลงทุนกว่า 5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ นับเป็นหนึ่งในคาสिनอที่ใช้เงินลงทุนสูงที่สุดในโลก อีกทั้งยังมีโครงการริสอร์ท เวิลด์ เซ็นโตซ่าที่ได้ร่วมมือกับ คริมเวิร์คส์ แอนิเมชัน เปิดตัวโครงการยูนิเวอร์แซล สตูดิโอ สิงคโปร์ สวนสนุกที่ใหญ่ที่สุดในโลกบนเกาะเซ็นโตซ่า เพื่อเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวรวมทั้งรัฐบาลสิงคโปร์พยายามค้นหาแนวทางยุทธศาสตร์ของประเทศ โดยสร้างความเป็น MICE KING ของ

สิงคโปร์ หรือการเป็นศูนย์กลางของตลาดไมซ์แห่งเอเชีย (Meeting Incentive Convention and Exhibition) โดยใช้กลยุทธ์ 3 ประการ คือ

1. เป็นศูนย์กลางการจัดประชุม และการแสดงสินค้าของภูมิภาคเอเชีย (Leading Convention & Exhibition City in Asia)
2. พัฒนาสิงคโปร์ให้เป็นจุดหมายปลายทางของการพักผ่อนของเอเชีย
3. ส่งเสริมให้สิงคโปร์เป็นศูนย์กลางด้านบริการของเอเชีย (Service Centre of Asia) โดยให้ชาวต่างชาติที่เดินทางไปยังสิงคโปร์ได้รับบริการที่ดีมีคุณภาพ ทั้งบริการด้านสุขภาพ และด้านการศึกษา

จำนวนนักท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ปี 2554 - 2555 (มกราคม - ธันวาคม)

ลำดับ	ประเทศ	2554	2555	Growth (%)
1	บรูไน	242,061	209,108	-13.61
2	กัมพูชา	2,881,862	3,584,307	24.37
3	อินโดนีเซีย	7,649,731	8,044,462	5.16
4	ลาว	2,723,564	3,330,089	22.27
5	มาเลเซีย	2,723,564	25,032,708	1.29
6	เมียนมาร์	816,369	1,058,995	29.72
7	ฟิลิปปินส์	3,917,454	4,272,811	9.07
8	สิงคโปร์	13,171,303	14,400,000	9.33
9	ไทย	19,098,323	22,303,065	16.78
10	เวียดนาม	6,014,031	6,847,678	13.86
	รวม	81,229,022	89,083,223	9.67

ที่มา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ คัดชี้วัดขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว หรือ Travel and Tourism Competitiveness Index 2013 ของ World

ขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว ของประเทศไทย

ประเทศ	อันดับ	
	2554 (140 ประเทศ)	2556 (139 ประเทศ)
สิงคโปร์	10	10
มาเลเซีย	35	34
ไทย	41	43
อินโดนีเซีย	74	70
ฟิลิปปินส์	94	82
บรูไน	67	72
เวียดนาม	80	80
กัมพูชา	109	106

ที่มา The Travel and Tourism Competitiveness Report 2013, World Economic Forum

Economic Forum สะท้อนให้เห็นว่า สิงคโปร์ มาเลเซีย และไทยจัดอยู่ใน 50 อันดับแรกของประเทศทั่วโลกเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน พบว่าไทยเป็นรองสิงคโปร์ (อันดับ 10) และมาเลเซีย (อันดับ 34) แต่อยู่ในอันดับที่ดีกว่าอินโดนีเซีย (อันดับ 70) บรูไน (อันดับ 72) เวียดนาม (อันดับ 80) ฟิลิปปินส์ (อันดับ 82) และกัมพูชา (อันดับ 106)

ปัจจัยเสี่ยง + จุดแข็ง = ยังเนื้อหอม

แม้ว่าปัญหาภัยธรรมชาติและสถานการณ์ทางการเมืองที่ไม่แน่นอน ได้กลายเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไทย อาทิ เหตุการณ์มหาอุทกภัยครั้งใหญ่เมื่อปี 2554 ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทั้งด้านความปลอดภัย และสุขอนามัย รวมทั้งความไม่สงบทางการเมืองเป็นปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยตรง เนื่องจากสถานการณ์การเมือง

ของประเทศไทยยังมีความไม่แน่นอน หากเกิดความรุนแรงจากการชุมนุมทางการเมืองจะส่งผลกระทบต่อตรงต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของไทย และอาจนำไปสู่การชะลอตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

แต่ประเทศไทยก็ยังได้รับรางวัลด้านการท่องเที่ยวหลายรางวัล เช่น MasterCard Global Destination Cities Index 2013 เผยผลสำรวจสุดยอดจุดหมายปลายทางของโลกประจำปี 2556 โดยกรุงเทพมหานครได้รับตำแหน่งชนะเลิศเป็นสุดยอดเมืองท่องเที่ยวของโลก ตามมาด้วย ลอนดอน ปารีส สิงคโปร์ และนิวยอร์ก นอกจากนี้กรุงเทพมหานครยังได้รับรางวัลเมืองท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในโลกประจำปี 2556 (The World's Best Award 2013) ด้วยคะแนนสูงสุดจากนักท่องเที่ยวและผู้อ่าน Travel + Leisure ซึ่งเป็นนิตยสารท่องเที่ยวยอดนิยมของสหรัฐอเมริกา

ที่สำคัญ ประเทศไทยมีความได้เปรียบเรื่องภูมิศาสตร์ที่ตั้ง มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุดใอาเซียน ได้แก่ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และมาเลเซีย รวมทั้งไทยยังคงเป็นประเทศที่มีต้นทุนทาง

ธรรมชาติมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งบนบกและชายฝั่งทะเล อีกทั้งไทยยังมีความวิจิตรงดงามของศิลปะ และความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นจุดเด่นของไทย และยังมีต้นทุนในการท่องเที่ยวที่ต่ำ ราคาที่ไม่แพง ทำให้สามารถแข่งขันด้านราคากับประเทศแถบเพื่อนบ้านได้ซึ่งเป็นจุดแข็งด้านการท่องเที่ยวของไทย

นอกจากนี้ แผนการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่ง ปี 2556 - 2563 หากพัฒนาการขนส่งทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ จะยิ่งช่วยสร้างโอกาสด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของไทย

ทั้งนี้ บีไอไอมีนโยบายส่งเสริมฯ เพื่อให้สิทธิประโยชน์แก่กิจการที่มีการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และการบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเต็มภาคภูมิ

ผลิตภัณฑ์ URC ครองตลาดบิสกิตไทย

"ทุกวันนี้เวลาเดินตามซูเปอร์มาร์เก็ตในห้างสรรพสินค้าชั้นนำหรือแม้แต่ในร้านขายของชำขนาดเล็กในต่างจังหวัด และไปตามชั้นวางขนม ผู้เขียนเชื่อว่าสัญลักษณ์แบรนด์ขนมชื่อดังอย่าง "JACK'n JILL" จะต้องเคยปรากฏในสายต่านักช้อปปิ้งชิมทุกท่านแน่นอน"

กว่า 20 ปีที่ดำเนินธุรกิจในประเทศไทย

สัญลักษณ์แบรนด์ "JACK'n JILL" นั้นอยู่ภายใต้บริษัท ยูอาร์ซี ประเทศไทย จำกัด (URC (Thailand) Co., Ltd.) ซึ่งเป็นบริษัทที่ดำเนินธุรกิจด้านขนมขบเคี้ยว ลูกอม บิสกิต เวเฟอร์ ช็อกโกแลต

โดยบริษัทเริ่มก่อตั้งเมื่อปี 2532 ภายใต้ชื่อบริษัทเดิมคือ บริษัท ไทยเป๊กกี้ ฟู้ดส์ จำกัด

ปัจจุบัน บริษัท ยูอาร์ซี ประเทศไทย จำกัด อยู่ภายใต้การบริหารงานของ JG Summit Holdings Inc. ซึ่งเป็นบริษัทแม่และดำเนินธุรกิจในประเทศฟิลิปปินส์มาเป็นเวลากว่า 40 ปี โดยมีการดำเนินงานครอบคลุมธุรกิจหลายประเภท ได้แก่ สายการบิน ธนาคาร ผลิตอาหาร โรงแรม เคมีภัณฑ์ การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โทรคมนาคม สิ่งทอ ค้าปลีก เป็นต้น

ผลิตภัณฑ์คุณภาพของ URC

ผลิตภัณฑ์ของบริษัทฯ ประกอบด้วยสินค้าคุณภาพ 5 กลุ่มหลักๆ ดังนี้

1. บิสกิต สินค้าภายใต้กลุ่มบิสกิตของบริษัทฯ ประกอบด้วย คุกกี้และแครกเกอร์หลากหลายชนิดที่ผลิตด้วยเครื่องจักรที่มีคุณภาพและเทคโนโลยีการผลิตระดับโลก พร้อมทีมงานวิจัยและพัฒนาสินค้าที่ดีเยี่ยม ทำให้บริษัทฯ เป็นผู้นำตลาดอย่างยั่งยืน และเป็นอันดับ 1 ด้วยผลิตภัณฑ์ดังนี้ ฟันโอ คริมโอ คิวเบอร์รี่ และเมจิก

2. เวเฟอร์ ปัจจุบันผลิตภัณฑ์ดังกล่าวรั้งตำแหน่งผู้นำในตลาดเวเฟอร์ของไทย ด้วยความแข็งแกร่งของสินค้า ซึ่งประกอบด้วย เวเฟอร์แบบเคลือบตราทิวลี่ และเวเฟอร์แบบไม่เคลือบตราโลซาน

บริษัทฯ มีสาขาหลายแห่งในประเทศแถบเอเชีย ได้แก่ จีน ฮองกง อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ เวียดนาม และไทย โดยแต่ละประเทศเน้นการผลิตสินค้าที่แตกต่างกัน อาทิ อินโดนีเซีย เน้นผลิตสายขนมขบเคี้ยว แต่ไม่มีสายการผลิตชาเขียว เวียดนาม มีไลน์ผลิตชาเขียวและกาแฟเป็นต้น บริษัทฯ มีการดำเนินงานครบวงจรตั้งแต่ทีมผู้บริหาร ศูนย์วิจัยพัฒนา โรงงานผลิตสินค้า คลังเก็บสินค้า ศูนย์กระจายสินค้า มีมูลค่าการลงทุนรวมมากกว่า 1 พันล้านบาท เพื่อผลิตสินค้าหลายชนิดตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ โดยมาตรฐานการผลิตที่บริษัทฯ ได้รับคือ GMP ISO 9001 version 2000 เพื่อสร้างความ

ด้วยการเลือกสรรวัตถุดิบคุณภาพชั้นเลิศ ประกอบกับการควบคุมคุณภาพการผลิตอย่างเข้มงวด ทำให้ผู้บริโภคเชื่อมั่นและยอมรับในผลิตภัณฑ์

3. ลูกอม บริษัทฯ เป็นหนึ่งในผู้ผลิตลูกอมชั้นนำในประเทศไทย ลูกอมหลากหลายชนิดของบริษัทฯ ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในด้านคุณภาพของสินค้าที่เทียบเท่าของต่างประเทศ และมีจุดเด่นของสินค้าที่ไม่เหมือนใคร ผลิตภัณฑ์ลูกอม ได้แก่ เอ็กซ์โอ เอ็กซ์ไซท์ ลัช โคนาไมท์ โคนาไมท์ชีวส์ และโคนาไมท์คูปคัม

4. ขนมขบเคี้ยว ในช่วงที่ผ่านมาบริษัทฯ ประสบความสำเร็จในการนำเสนอสินค้าหลากหลายประเภทในกลุ่มขนมขบเคี้ยวในประเทศไทยมานานกว่า 10 ปี ได้แก่ ฟันไบท์ ต.เต่า ฯลฯ โดยจุดแข็งของสินค้ากลุ่มนี้คือ คุณภาพของสินค้า และรสชาติเป็นที่ยอมรับของลูกค้า

5. อื่นๆ ประกอบด้วยสินค้าหลายชนิด ได้แก่ ซ็อกโกแลต และมาร์ชเมลโลว์ แบรินด์สินค้าภายใต้กลุ่มนี้คือ นิฟส์ มินินิฟส์ และวิกเกิลส์

มั่นใจในการดำเนินงานและความใส่ใจของบริษัทฯ ที่จะดูแลการผลิตให้เป็นไปตามมาตรฐานทุกขั้นตอน

ทิศทางการดำเนินธุรกิจ

อย่างไรก็ตาม บริษัทฯ มีปณิธานในการดำเนินธุรกิจว่า **"ก้าวทันทิศทางการตลาด คงไว้ซึ่งคุณภาพ และรสชาติที่ดีเยี่ยม"** โดยมีแนวทางหลัก 4 ประการที่จะทำให้ปณิธานดังกล่าวประสบความสำเร็จคือ

1. Passion to Win
2. Courage
3. Dynamism
4. Integrity

สำหรับจำนวนพนักงานของบริษัทฯ มีประมาณ 2,000 คน โดยแยกเป็นทีมงานฝ่ายขายประมาณ 200 คน ที่ทำหน้าที่รับคำสั่งซื้อจากลูกค้า และจัดส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าโดยตรง ส่วนภายในโรงงานนั้นโดยมากเป็นแรงงานที่ใช้ในการบรรจุผลิตภัณฑ์และหีบห่อ โดยโรงงาน ศูนย์วิจัยและพัฒนาสินค้า คลังสินค้า และศูนย์กระจายสินค้า ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร ส่วนสำนักงานใหญ่อยู่ที่ ถนนราชวิถีพัฒนา สุขุมวิท 3 กรุงเทพฯ

“ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ผลิตเพื่อ

จำหน่ายภายในประเทศถึงร้อยละ 80

บิสกิตมีส่วนแบ่งตลาดเป็นอันดับ 1”

ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศเป็นหลัก

ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ของบริษัทฯ นั้น ผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศถึงร้อยละ 80 โดยผลิตภัณฑ์บิสกิตมีส่วนแบ่งตลาดเป็นอันดับ 1 (ประมาณร้อยละ 30 - 40) สำหรับขนมขบเคี้ยวยังมีส่วนแบ่งตลาดที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับแบรนด์อื่นๆ บริษัทฯ ยังส่งออกร้อยละ 20 โดยขยายตลาดของสินค้าส่งออกไปสู่ตลาดสากลถึง 13 ประเทศทั่วโลก ได้แก่ กานา พม่า ญี่ปุ่น เนปาล เกาหลี บังกลาเทศ อินเดีย มอริเชียส ใต้หวัน แอฟริกาใต้ ปากีสถาน เนเธอร์แลนด์ และลาว ภายใต้แบรนด์ อาทิ เวเฟอร์ ทิวลี่ โลกาน ลูกอมเอ็กซ์โอ เอ็กซ์ไซท์ ไคโนไมท์ ลัช

บิสกิตครีมโอ คิวเบอร์รี่ ฟันโอ ถั่วเคลือบช็อคโกแลตนิฟส์ มินินิฟส์ และขนมขบเคี้ยวโรลเลอร์โคสเตอร์ คั่วยุดูคขายที่โคเคนไม่ซ้ำใคร จึงไม่แปลกใจที่ผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยวและขนมหวานของบริษัทฯ จะมีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็วและได้รับการยอมรับจากตลาดทั้งภายในประเทศและระดับสากล

“วัตถุดิบส่วนมากใช้ของในประเทศ

บางส่วนนำเข้าในรูปแบบ Corporate คือ

บริษัทแม่เป็นผู้ซื้อและกระจาย

ไปในแต่ละประเทศ”

สำหรับในส่วนของวัตถุดิบนั้น ส่วนมากบริษัทฯ ใช้ของในประเทศ แต่สำหรับบางส่วนที่ต้องนำเข้าจริงๆ นั้น จะเข้าไปในรูปแบบ Corporate กล่าวคือ บริษัทแม่เป็นผู้ซื้อและกระจายไปในแต่ละประเทศ เช่น แป้งมัน แป้งสาลี เป็นต้น ปัจจุบันบริษัทฯ มีโรงงานแป้งสาลีที่ฟิลิปปินส์ แต่ในอนาคตคาดว่าจะขยายโรงงานมายังไทย

ในด้านรสชาติของขนมนั้น ในแต่ละประเทศใช้สูตรเดียวกัน แต่มีการปรับรสชาติให้เข้ากับผู้บริโภคในแต่ละประเทศเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาด

“ตลาดขนมมีการแข่งขันกันมาก

วิธีการที่นำมาใช้ของแต่ละบริษัทฯ

จึงแตกต่างกัน

โดย URC เลือกทำการตลาด

ในลักษณะ 360 องศา”

ปี 2556 ตั้งเป้าโตร้อยละ 12

เป็นที่ทราบกันดีว่า ตลาดขนมนั้นมีการแข่งขันกันเป็นอย่างมาก ดังนั้นวิธีการที่นำมาใช้ในการแข่งขัน

ของแต่ละบริษัท จึงแตกต่างกันไป โดย URC เลือกที่จะทำการตลาดในลักษณะ 360 องศา คือ การสื่อสารแบบบูรณาการ (IMC : Integrated Marketing Communication) เป็นการจัดการการสื่อสารโดยใช้สื่อต่างๆ ร่วมกับกิจกรรมการตลาดหลากหลายรูปแบบต่อเนื่อง เพื่อจูงใจให้ลูกค้าสนใจ เกิดประสบการณ์ได้ยิน ได้เห็น เกี่ยวกับสินค้าในทุกช่องทางของสื่อที่จะเข้าถึงลูกค้าได้ สร้างประสบการณ์แปลกใหม่ที่เกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อให้ลูกค้ารับรู้และเกิดความประทับใจ

ดังนั้นในช่วงที่ผ่านมาจึงทำให้ผลิตภัณฑ์ของบริษัทมียอดขาย และส่วนแบ่งทางการตลาดเป็นอันดับต้นๆ โดยมีองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การดำเนินธุรกิจของบริษัทเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องดังต่อไปนี้

1. ทีมงานตลาดที่พร้อม
2. ทีมขายที่แข็งแกร่ง
3. ฝ่ายส่งเสริมการขายที่มีคุณภาพ

โดยในช่วงประมาณ 10 ปีที่ผ่านมา บริษัทมีการเติบโตมากกว่าร้อยละ 20 มีส่วนแบ่งในตลาดอยู่อันดับต้นๆ ของประเทศ แต่หลังจากปี 2554 ที่เกิดวิกฤติการณ์น้ำท่วมครั้งใหญ่ ส่งผลให้อัตรากำไรของบริษัทลดลง โดยในปี 2556 บริษัทได้ตั้งเป้าการเติบโตไว้ที่ประมาณร้อยละ 12 และบริษัทยังมีกิจกรรมที่ทำเพื่อสังคมเพื่อเสริม

สร้างแนวความคิดด้าน CSR เป็นประจำทุกปี เช่น การซ่อมสร้างและบูรณะโรงเรียนให้เด็กๆ ในถิ่นทุรกันดาร มอบทุนการศึกษา อุปกรณ์การเรียน และขนม

สำหรับในปี 2557 บริษัทฯ ยังตั้งเป้าเติบโตไม่น้อยกว่าร้อยละ 12 ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อได้ ไม่ว่าจะเป็น ภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอย รวมถึงนโยบายรถคันแรก ซึ่งอาจจะส่งผลทำให้ยอดขายการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของบริษัทฯ เปลี่ยนแปลงไป

ยื่นขอปีโอไอเพิ่มเติม

อย่างไรก็ตาม เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เพิ่มมากขึ้นในประเทศทั้งปัจจุบัน และอนาคต บริษัทฯ จึงต้องดำเนินการปรับปรุงระบบการผลิตต่างๆ ให้ทันสมัยด้วยการลงทุนนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้แทนแรงงานคนซึ่งนับวันจะหาได้ยาก กอปรกับอัตราค่าจ้างแรงงานที่สูงขึ้น บริษัทฯ จึงยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนกับปีโอไอใน 2 เรื่องคือ

1. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยการปรับปรุงเป็นเครื่องจักรอัตโนมัติ สำหรับใช้ในการหีบห่อผลิตภัณฑ์
2. ขอส่งเสริมฯ สายการผลิตเด็ก ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

ปัจจุบันบริษัทฯ มีโรงงานผลิตขนมจำนวน 5 โรง โดยโรงงานแห่งที่ 1 - 3 นั้น ดำเนินการผลิตสินค้าหลากหลายชนิด ส่วนโรงงานที่ 4 ผลิตเค้ก และโรงงานที่ 5 ผลิตขนมขบเคี้ยว ซึ่งโรงงานทั้งหมดตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร มี 3 สายการผลิตประกอบด้วย

- สายการผลิตที่ 1 เป็นสายการผลิตบิสกิต
- สายการผลิตที่ 2 ผลิตเค้ก ซึ่งเป็นสินค้าใหม่ที่เราเริ่มจำหน่ายเมื่อเดือนกรกฎาคม 2556 โดยเป็นแซนวิชเค้ก 2 รสชาติ และพัฟเค้ก 2 รสชาติ
- สายการผลิตที่ 3 ผลิตขนมขบเคี้ยว

การพัฒนาบุคลากร

สำหรับพนักงานของบริษัทฯ นั้น มีการอบรมเพื่อเพิ่มทักษะในด้านการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยประมาณ 8 ชั่วโมงต่อคนต่อปี ทั้งในเรื่องความปลอดภัย ความรู้พื้นฐานทางด้านการปรับปรุงและเดินเครื่องจักร ฯลฯ ส่วนระดับหัวหน้างาน ฝ่ายวิจัยและพัฒนา ฝ่ายตรวจวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ ช่างเทคนิค ก็มีการไปอบรมทางด้านระบบอิเล็กทรอนิกส์พื้นฐาน เพื่อจะสามารถแก้ไขปัญหาเบื้องต้นได้ ซึ่งการอบรมดังกล่าวมีทั้งการอบรมภายในบริษัทฯ ด้วย โดยการเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขา และอบรมครั้งละประมาณ 60 - 70 คน

ปัญหาและอุปสรรค

กว่าสินค้าของบริษัทฯ จะได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางเช่นปัจจุบันนี้ ทีมงานทางด้านการ

ตลาดต้องทุ่มเทพลังกำลังอย่างมาก โดยเฉพาะตลาดต่างจังหวัดนั้น แม้ว่าจะมีขนาดใหญ่กว่าแต่มีการประชาสัมพันธ์สินค้าน้อย ทำให้สินค้าเข้าถึงผู้บริโภคได้ไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร ดังนั้นจึงต้องหันไปพึ่ง Modern Trade ที่มีสาขาอยู่เป็นจำนวนมาก ในการกระจายสินค้าให้เข้าถึงผู้บริโภค แต่ก็มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูงในการดำเนินการเรื่องนี้

แผนงานในอนาคต

บริษัทฯ มีแผนที่จะขยายผลิตภัณฑ์ออกไปยังสินค้ากลุ่มใหม่ที่ยังไม่มีการผลิต เช่น หมากฝรั่งและเจลลี่ รวมถึงจะพัฒนาผลิตภัณฑ์เวเฟอร์ขึ้นอีกระดับหนึ่ง โดยการเพิ่มส่วนผสมและรสชาติใหม่ๆ เช่น อัลมอนต์ และปรับราคาจำหน่ายเป็นชิ้นละ 10 บาท พร้อมเร่งพัฒนาสินค้าที่มีอยู่ให้ทัดเทียมกับมาตรฐานสินค้าสากล

กฟผ. มุ่งตอบสนองสังคม ยกระดับคุณภาพการศึกษา เยาวชนไทย

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) มีนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคม โดยคำนึงถึงชุมชนและสิ่งแวดล้อมได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญต่อการพัฒนาเยาวชนของประเทศ เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยกระดับทางด้านการศึกษาให้ทัดเทียมกันทั่วประเทศ เพื่อสร้างความได้เปรียบคู่แข่งทางเศรษฐกิจ

กฟผ. ได้เล็งเห็น และตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงเปิดโอกาสให้เยาวชนที่อยู่รอบบริเวณพื้นที่ กฟผ. ได้เรียนรู้เพิ่มเติม ไปพร้อมๆ กับเยาวชนในส่วนกลาง โดยการร่วมมือกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ราชวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (มัยยม) ร่วมกันจัดโครงการ "EGAT'S Tutor Camp" ขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียนที่กำลังเตรียมตัวเข้าสู่

มหาวิทยาลัย และที่สำคัญเพื่อเป็นการสร้างโอกาสให้เกิดความเท่าเทียมกันทางการศึกษาในทุกภาคส่วนของประเทศ ดำเนินการทบทวนความรู้ในวิชาต่างๆ โดยเชิญอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญมาถ่ายทอดความรู้ พร้อมทั้งทำการถ่ายทอดสดสัญญาณสดไปยังหน่วยงานในภูมิภาคของ กฟผ. (EGAT Live Streaming) เพื่อให้เยาวชนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่รอบพื้นที่ กฟผ. เข้าร่วมโครงการ ทั้งนี้เพื่อจะได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ พัฒนาตนเอง รวมถึงเพิ่มสมรรถภาพการแข่งขันสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยต่อไป

โดยเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2556 นายประภาส วิชากุล รองผู้ว่าการกิจการสังคม กฟผ. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวลิต สูงใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (มัธยม) ร่วมเป็นประธานเปิดโครงการ EGAT'S Tutor Camp ณ กฟผ. สำนักงานกลาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พร้อมด้วยนายรังสรรค์ อัจฉมโนลาภ ผู้ช่วยผู้ว่าการกิจการสังคม กฟผ. และนายธาศรี ริ้วเจริญ ผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารองค์กร กฟผ.

นายธาศรี ริ้วเจริญ ผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารองค์กร กฟผ. กล่าวถึงโครงการ "EGAT'S Tutor Camp" ว่า กฟผ. ขอให้นักเรียนทุกคนใช้โอกาสนี้ ซึ่งเป็นความตั้งใจจริงของ กฟผ. ในการที่จะเก็บเกี่ยวสิ่งที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และเป็นสิ่งที่ กฟผ. มุ่งมั่นนอกเหนือจากการดูแลเรื่องความมั่นคงของพลังงานไฟฟ้าของชาติ เนื่องจาก กฟผ. เองมีความประสงค์ที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยให้มีความแข็งแกร่ง และเก่งกาจทุกๆ คน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวลิต สูงใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (มัธยม) กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษา และความร่วมมือของโครงการนี้ว่า อันคืบแรก

ต้องขอขอบคุณทาง กฟผ. ที่เห็นความสำคัญของการศึกษา และทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า รวมทั้งเปิดโอกาสทางสังคม นับเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจอีกแห่งหนึ่งที่ทำให้ความช่วยเหลือสังคมและการศึกษา เนื่องจากเรื่องต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ช่วยเติมเต็มและให้โอกาสกับนักเรียนทุกๆ คน

เพราะฉะนั้นการเข้าร่วมโครงการฯ ในครั้งนี้จึงเป็นมุมมองสะท้อนอีกส่วนหนึ่งที่ดีที่สุด โดยนักเรียนจะต้องรู้จักสังเคราะห์ และวิเคราะห์ให้ได้ว่าคืออะไร ทั้งนี้มุมมองของคณาจารย์ที่อยู่ในโรงเรียนจะช่วยสังเคราะห์และวิเคราะห์เพิ่มเติมให้ ซึ่งแตกต่างจากสถาบันตัวเตอรืต่างๆ ที่เปิดสอน สำหรับนักเรียนที่มีโอกาสได้เข้าร่วมโครงการนี้ เป็นโอกาสอันดีที่ทำให้เห็นว่ามุมมองสะท้อนจากอาจารย์ประจำจริงๆ แล้ว "แก่น" นั่นคืออะไร จึงขอให้นักเรียนทุกคนเก็บเกี่ยวประสบการณ์ความรู้เหล่านี้ไปให้ดี อันจะเป็นการเดินอย่างถูกทาง เป็นการศึกษาที่ยั่งยืน และนักเรียนมีโอกาสที่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ หากสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปวิเคราะห์ต่อความสำเร็จจึงอยู่ไม่ไกลเกินไป

นายรังสรรค์ อัจฉมโนลาภ ผู้ช่วยผู้ว่าการกิจการสังคม กฟผ. กล่าวว่า กฟผ. ได้ดำเนินนโยบายด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม โดยเล็งเห็นว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาประเทศ ซึ่งการให้ความสำคัญต่อเยาวชนภายในประเทศ ถือเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ดีที่สุดและที่ผ่านมา กฟผ. ได้ดำเนินการพัฒนาเยาวชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่เขต เชื้อน โรงไฟฟ้า มาอย่างต่อเนื่อง

ซึ่งพบปัญหาสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยประการหนึ่งคือ ความเหลื่อมล้ำของโอกาสทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนที่อยู่ในส่วนภูมิภาคของประเทศนั้น ยังขาดโอกาสทางการศึกษาเมื่อเปรียบเทียบกับประชากรใน

กรุงเทพฯ และประชากรในเขตเมือง ซึ่งการศึกษามีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอนาคต

จะเห็นได้ว่า การศึกษาของเยาวชนที่อยู่รอบบริเวณพื้นที่ กฟผ. ได้แก่ เขื่อน โรงไฟฟ้า และบริเวณพื้นที่ใกล้แนวสายส่งไฟฟ้า ยังขาดโอกาสทางการพัฒนาการศึกษาเป็นอย่างมาก กอปรกับระบบการคัดเลือกเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มีการปรับเปลี่ยนจากแอดมิชชันระบบเดิม มาเป็นแอดมิชชันระบบใหม่ ทำให้มีการสอบในรูปแบบข้อสอบที่เน้นในส่วนของ การคิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงมากขึ้น อีกทั้งยังได้เพิ่มระบบการรับตรงผ่านเคลียริงเฮาส์ (ระบบที่เปิดให้ผู้สอบได้มายืนยันสิทธิ์เข้าศึกษา ได้เพียง 1 คนเท่านั้น แม้จะสอบติดหลายคณะหรือหลายมหาวิทยาลัยก็ตาม) เพื่อคัดเลือกรักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ส่งผลให้นักเรียนต้องมีการเตรียมตัวในการสอบมากขึ้น

ดังนั้น กฟผ. จึงร่วมมือกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (มัธยม) ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มีบุคลากรด้านการสอนที่มีประสบการณ์ และเชี่ยวชาญในการถ่ายทอดความรู้ ร่วมจัดโครงการดังกล่าวขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมเข้ามหาวิทยาลัย และที่สำคัญ

เป็นการสร้างโอกาสเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางการศึกษาในทุกภาคส่วนของประเทศ เพื่อให้เยาวชนทั่วประเทศได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ และพัฒนาตนเองเพื่อประสิทธิภาพในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

สำหรับโครงการดังกล่าว กำหนดจัดขึ้นรวม 4 วัน คือวันที่ 12 - 13 และวันที่ 19 - 20 ตุลาคม 2556 โดยการบรรยายให้ความรู้ การสอนเทคนิค การคิดวิเคราะห์ การเชื่อมโยงข้อมูล จากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ของแต่ละวิชา ซึ่งมีวิชาต่างๆ ครอบคลุมของการสอบ O - Net, GAT และ PAT ได้แก่ การคิด - วิเคราะห์ การเชื่อมโยง โดยอาจารย์สุนันทา พลับแดง ภาษาอังกฤษ สอนโดยอาจารย์วรพงษ์ แสงประเสริฐ (ครูต๊อบ) คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน และวัดแววความเป็นครู

โดยมีเยาวชนที่สนใจจากชุมชน และโรงเรียนรอบโรงไฟฟ้าพระนครเหนือ จำนวน 9 โรงเรียน อาทิ โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์ ราชินีบน วิมุตตยาราม ฯลฯ เข้าร่วมโครงการประมาณ 700 คน และในส่วนของภูมิภาคให้ความสนใจเข้าร่วมรับฟังการบรรยายครั้งนี้เป็นจำนวนมาก

ทั้งนี้ กฟผ. ได้เปิดโอกาสให้แก่เยาวชนรอบพื้นที่ กฟผ. ในพื้นที่ 4 แห่งด้วย ได้แก่ กฟผ. แม่เมาะ จังหวัดลำปาง เขื่อนอุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น เขื่อนวชิราลงกรณ จังหวัดกาญจนบุรี และเยาวชนพื้นที่ใกล้แนวสายส่งไฟฟ้า จังหวัดพิษณุโลก (ฝ่ายปฏิบัติการภาคเหนือ) โดยอยู่ภายใต้เจตนารมณ์ที่ต้องการส่งเสริมเยาวชนในด้านการศึกษา มุ่งมั่นให้เยาวชนที่เป็นอนาคตของประเทศได้เข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยตามที่ตั้งใจไว้

นายประภาส วิชากุล รองผู้จัดการ
สังคม กฟผ. กล่าวว่า "โครงการนี้เป็นอีกโครงการหนึ่งที่เป็นโครงการหลักของ กฟผ. เป็นนโยบายที่

เราต้องทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ชุมชนที่อยู่รอบโรงไฟฟ้า ซึ่งเราดำเนินนโยบายนี้มาตลอดทุกๆ ที่ที่เรามีโรงไฟฟ้า เหมือน และเพื่อน นโยบายของเรา ก็ถ่ายทอดลงไป มีแผนงาน กิจกรรมต่างๆ ที่จะสนองนโยบายให้ กฟผ. เป็นที่ยอมรับของสังคมโดยรอบ ในลักษณะเป็นเพื่อน เป็นพี่เป็นน้องกัน"

โครงการฯ นี้เป็นโครงการที่ กฟผ. ได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (มัธยม) ให้เกียรติกับ กฟผ. ร่วมจัดโครงการดังกล่าวเป็นครั้งแรก และเชื่อมั่นว่านักเรียนคงได้รับทราบเป็นอย่างดีแล้วว่าทีมอาจารย์ของ มศว. เป็นทีมที่คิดหนึ่งในสื่อยอดฝีมือการสอน และเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าสู่มหาวิทยาลัย โดยโครงการฯ จะเน้นเรื่องของหลักการ รวมถึงแนวทางของข้อสอบที่เป็นเรื่องใหม่ๆ

สำหรับนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการในครั้งนี้ คงมีการเตรียมความพร้อมกันมานานพอสมควรและเป็นอย่างดีแล้ว ว่านักเรียนต้องการจะเลือกอาชีพอะไรในอนาคต แต่นักเรียนที่อยู่ต่างจังหวัด อาจมีข้อเสียเปรียบนักเรียนที่อยู่ในส่วนกลางอยู่พอสมควร ทั้งในเรื่องของความสะดวกสบายในการเรียนการสอน รวมถึงตำราที่หาได้ไม่ถ่ยนัก กฟผ. จึงพยายามที่จะทำให้นักเรียนทุกๆ ที่ ได้รับทราบแนวทางในการสอบ ซึ่งจะไปช่วยเสริมในสิ่งที่เราเตรียมตัว และเตรียมความพร้อมไว้ และหวังว่านักเรียนทุกคนจะนำความรู้ที่ได้จากโครงการนี้ไปประยุกต์กับเรื่องราวที่ได้เรียนรู้มา

อย่างไรก็ตาม ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่านักเรียนทุกคนที่ตั้งใจจริง จะประสบกับความสำเร็จในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย โดย กฟผ. จะพยายามทำให้โครงการนี้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนทำให้โครงการนี้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

นอกจากนี้โครงการดังกล่าว ยังได้รับสมัคร "จิตอาสาทางวิชาการ" โดยพนักงาน กฟผ. ที่มีจิตอาสา และมีทักษะทางวิชาการ มาทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาตอบปัญหา ให้คำแนะนำแก่เยาวชนในระหว่าง และการบรรยายด้วย ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้พนักงานได้ร่วมกิจกรรม นำความรู้ทางวิชาการมาถ่ายทอดช่วยเหลือ และสร้างสรรค์สังคมไทยผ่านโครงการ CSR ของ กฟผ. ได้อีกทางหนึ่ง 📌

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริม การลงทุน เดือนตุลาคม 2556

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 1 เกษตรกรรม และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร						
1	สงขลาแคนนิ่ง จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	อาหารสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จ บรรจุภาชนะผนึก 40,000 ตัน อาหารสัตว์ 30,000 ตัน	1.11	994.00	1,800	สงขลา (เขต 3)
2	นิวเทรนค์ ฟู้ด อินเเกรเดียนท์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ส่วนผสมอาหารสัตว์ 6,000 ตัน	1.6	314.00	103	ระยอง (เขต 2)
3	ไทยยูเนี่ยน ซีฟู้ด จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	สัตว์น้ำแช่แข็ง อาหารสำเร็จรูป หรือกึ่งสำเร็จรูปแช่แข็ง 30,000 ตัน ส่วนผสมอาหารสัตว์ 3,500 ตัน	1.11	920.00	1,500	สงขลา (เขต 3)
4	อาหารเบทเทอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไข่ไก่เชื้อ 89,537,000 ใบ	1.5	1,703.10	612	ลพบุรี (เขต 3)
5	ไฟฟ้าชุมชน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เชื้อเพลิงชีวมวลอัด 40,000 ตัน	1.17	30.00	20	พิษณุโลก (เขต 3)
6	ซีโนสยามไบโอเทคนิค จำกัด (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	โปรตีนผง 720 ตัน	1.6	16.70	15	ลพบุรี (เขต 3)
7	นายสมศักดิ์ กาญจนวิเศษศรี (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ 12,000 ตัน	1.14	35.00	20	อุดรธานี (เขต 3)
8	นายอนุเทพ ศรีทวี (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	อาหารพร้อมรับประทาน บรรจุภาชนะผนึก 8,800 ตัน	1.11	78.50	108	สงขลา (เขต 3)
9	อาอิชิ แอลพี อโตะเลทเทอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	หนังแต่งสำเร็จ 3,600,000 ตารางฟุต	1.10	79.20	42	สมุทรปราการ (เขต 1)
10	สตาร์โปร สตาร์ช (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - บริติชเวอร์จิน ไอร์แลนด์)	แป้งแปรรูป 60,000 ตัน	1.13	500.00	100	นครราชสีมา (เขต 3)
11	MR. NASH PURSWANI (ร่วมทุนมาเลเซีย - บริติช เวอร์จินไอร์แลนด์)	ไบโอดีเซล 250,000,000 ลิตร	1.18	1,830.00	27	ระยอง (เขต 2)

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
12	เจริญ น้ำมันปาล์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบ 73,440 ตัน น้ำมันเมล็ดคินปาล์ม 10,080 ตัน	1.12	330.98	70	ชุมพร (เขต 3)
13	พีแอล ฟู้ด (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารพร้อมรับประทาน บรรจุภาชนะฉนวน 55 ตัน	1.11	6.00	7	ขอนแก่น (เขต 3)
14	ทริสท์ รับเบอร์อินดัสทรี จำกัด (ร่วมทุนไทย - ตุรกี)	น้ำยางข้น 9,600 ตัน สปีดไมล์ 600 ตัน	1.16	26.00	44	มุกดาหาร (เขต 3)
15	อาหารเบทเทอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไข่ไก่เชื้อ 39,722,000 ใบ	1.5	409.70	91	ลพบุรี (เขต 3)
16	อาหารเบทเทอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ลูกไก่ 84,501,000 ตัว	1.5	869.40	612	ลพบุรี (เขต 3)
17	อี.คิว. รับเบอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแท่ง 144,000 ตัน	1.16	658.80	400	ชลบุรี (เขต 2)
18	เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (ร่วมทุนไทย - ต่างชาติ)	อาหารสัตว์ เช่น อาหารกึ่ง 330,000 ตัน	1.6	858.90	257	สมุทรสาคร (เขต 1)
19	เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (ร่วมทุนไทย - ต่างชาติ)	อาหารสัตว์ เช่น อาหารกึ่ง 99,000 ตัน	1.6	559.90	189	สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
หมวด 2 เหมือนแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน						
1	เอสอีไอ ไทย อิเล็กทริก คอนคักเตอร์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	COPPER WIRE ROD 204,000 ตัน และ COPPER WIRE 54,000 ตัน	2.17	1,250.00	90	ระยอง (เขต 2)
2	ซังโกะ ไคคาสคัง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนอะลูมิเนียม 1,000 ตัน	2.17	77.20	40	ระยอง (เขต 2)
3	ยาสีคะ โคเจียว (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเหล็กหล่อ (CAST IRON PARTS) 13,110 ตัน	2.15	550.00	60	ระยอง (เขต 2)
4	MR. WU, WAN - CHIANG (ร่วมทุนจีน - ไต้หวัน)	ผงโลหะ (METAL POWDER) 5,100 ตัน	2.10	120.00	114	ชลบุรี (เขต 2)
หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา						
1	MR. DAVID LELEU (หุ้นฝรั่งเศสทั้งสิ้น)	อุปกรณ์ผ้าช่วยพยุงหลังผ้าตัด 180,000 ชิ้น	3.9	19.60	33	สมุทรปราการ (เขต 1)
2	รอยไทย ไฟเบอร์ อินดัสทรี (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนชาวมัวร์ - ไต้หวัน)	ผ้าถัก 2,629,000 หลา และ CIRCULAR KNITTING 1,600,000 หลา	3.1	110.00	20	ปราจีนบุรี (เขต 3)

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
3	เอบีไอ แมนูแฟกเจอร์ ไอเอ็นที จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐฯ)	โลหะผสมสำหรับผลิต เครื่องประดับ 35 คัน ตัวเรือนเครื่องประดับ และ/หรือชิ้นส่วนตัวเรือน เครื่องประดับ 70 คัน	3.7	11.90	8	ปทุมธานี (เขต 1)
4	เคนคอลล - แกมมาครอน จำกัด (ร่วมทุนไทย - เคนมาร์ก)	อุปกรณ์ต่อซุกสายให้น้ำเกลือ และยา 11,232,850 ชิ้น	3.9	76.70	29	นครปฐม (เขต 1)
5	เจ แม็ค อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผ้าสักหลาด 980 คัน และพรม 1,930 คัน	3.1 และ 3.7	600.00	88	ชลบุรี (เขต 2)
6	บีแอล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	ผ้าลูกไม้ถัก 60 คัน ฟอกย้อมและแต่งสำเร็จผ้า 600 คัน	3.1	400.00	201	ราชบุรี (เขต 2)
7	อินเตอร์แพ็ค (ไทย) คอร์ปอเรชั่น จำกัด (ร่วมทุนไทย - แคนาดา - สหรัฐฯ)	เครื่องประดับ ได้แก่ ต่างหู 3,780,000 คู่	3.7	27.70	34	กรุงเทพฯ (เขต 1)
8	พีเจ็น อินดัสทรีส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	แผ่นอนามัยสำหรับซับน้ำนม 432,000,000 ชิ้น	3.2	139.70	27	ชลบุรี (เขต 2)
9	MR. FRANCESCO ZANCANARO (ร่วมทุนไทย - อิตาลี)	เครื่องนุ่งห่ม 3,000,000 ชิ้น	3.1	18.00	450	สมุทรปราการ (เขต 1)

หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง

1	เมอร์รี่ อิเล็กทรอนิกส์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	เครื่องจักรอัตโนมัติที่มี การออกแบบทางวิศวกรรม 4 ชุด	4.2	39.50	15	ชลบุรี (เขต 2)
2	อาร์ค แปซิฟิก สยาม จำกัด (หุ้นไอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	ผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ ที่มีการออกแบบทางวิศวกรรม 250 ชุด	4.2	10.00	46	ชลบุรี (เขต 2)
3	โคโย จอยท์ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น INTERMEDIATE SHAFT 663,810 ชิ้น	4.10	134.60	32	ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
4	มียาโกะ อินดัสตรี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ และการซ่อมแซม แม่พิมพ์ที่ผลิตเอง 100 ชุด ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป 4,500 คัน	4.2 และ 4.3	236.60	178	สระบุรี (เขต 2)

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
5	นิเค็ค อีเล็กโทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ 120 ชุด การซ่อมแซม แม่พิมพ์ที่ผลิตเอง 120 ชุด และชิ้นส่วนแม่พิมพ์ 1,200 ชิ้น	4.2	17.70	22	พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
6	โตเกียว โรคิ(ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	EXHUAUST GAS RECIRCULATION COOLER 248,000 ชุด	4.10	555.80	32	ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
7	อาอิชิ อินเตอร์เนชั่นแนล (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเหล็กทุบขึ้นรูป 33,900 ตัน	4.3	1,451.00	68	ชลบุรี (เขต 2)
8	อิชูซุเอ็นอิน แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์ - ญี่ปุ่น)	เครื่องยนต์คีเซล 43,650 เครื่อง	4.10	2,000.00	177	กรุงเทพฯ (เขต 1)
9	ฮิโนมอเตอร์ส แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น เฟืองหน้า เพลากลาง คอหม้อ คัมล้อ แซสซี และฝาท้าย 5,503,000 ชิ้น	4.10	7,447.90	1,321	สมุทรปราการ (เขต 1)
10	ไทยซัมมิท พีเคเคบางปะกง จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น REAR AXLE HOUSING 272,050 ชิ้น	4.10	1,410.00	117	ชลบุรี (เขต 2)
11	มุซาซึอโตพาร์ท จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนเกียร์สำหรับยานพาหนะ 6,400,000 ชิ้น	4.10	1,500.00	56	ปราจีนบุรี (เขต 3)
12	โซนัน ยูนิเทค (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - สิงคโปร์)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับ ยานพาหนะ 99,000 ตัน	4.10	1,030.00	56	ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
13	สยามโตโยต้า อุตสาหกรรม จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	เครื่องยนต์แก๊สโซลีน สำหรับรถยนต์นั่งส่วนบุคคล 105,000 เครื่อง และเครื่องยนต์แก๊สโซลีน สำหรับรถยนต์ประหยัคพลังงาน มาตรฐานสากล 89,450 เครื่อง	4.10	5,196.60	399	ชลบุรี (เขต 2)
14	เคียวคูโย อินดัสเตรียล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับ ยานพาหนะ 250,000 ตัน	4.10	829.00	128	ชลบุรี (เขต 2)
15	ยาสุนากะ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับ ยานพาหนะ 760 ตัน	4.10	1,200.00	218	ระยอง (เขต 2)

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
16	ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	รถยนต์นั่งส่วนบุคคลและ ชิ้นส่วนยานพาหนะ 240,000 คัน ชิ้นส่วนเครื่องยนต์ 2,580,000 ชิ้น ชิ้นส่วนโลหะ 93,430 คัน และชิ้นส่วนพลาสติก 3.780 คัน	4.12	33,248.30	3,979	ปราจีนบุรี (เขต 3)
17	มิทซูบิชิ เทอร์โบชาร์จเจอร์ เอเชีย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	TURBOCHARGER 1,000,000 ชุด และชิ้นส่วน 7,000,000 ชิ้น	4.13 และ 4.3	5,100.00	1,465	ชลบุรี (เขต 2)
18	MR. EIJI SONE (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องจักรอุตสาหกรรม เช่น AUTOMATIC BAR FEEDER 150 เครื่อง	4.2	10.00	10	สมุทรปราการ (เขต 1)
19	บีเจซี เฮฟวี่อินดัสทรี จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - เกาหลี)	การชุบเคลือบผิวด้วยโลหะ 22,000 คัน	4.4	130.00	50	ระยอง (เขต 2)
20	จุทาวรรณ เมทัลแล็บ จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์ - จีน)	การอบ - ชุบโลหะ 414 คัน	4.5	49.00	12	ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
21	ซี.ดี.เอฟ 99 ไทย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ 60 ชุด การซ่อมแซมแม่พิมพ์ 30 ชุด	4.2	23.00	30	ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
22	MR. HIROSHI MATSUI (ร่วมทุนญี่ปุ่น - เวียดนาม)	แม่พิมพ์ 60 ชุด การซ่อมแซมแม่พิมพ์ 600 ชุด	4.2	6.40	25	ปทุมธานี (เขต 1)
23	อิราคิอะ พรีซีสชั่น (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น FRAME, COVER และ CASE 260 คัน	4.3	32.00	32	สมุทรปราการ (เขต 1)
24	โตชิบา แมชชีน แมนูแฟกเจอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องฉีดพลาสติก 1,800 เครื่อง	4.2	880.00	178	ระยอง (เขต 2)
25	บริจสโตน เมทัลผา (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	STEEL TYRE CORD 9,000 คัน	4.3	570.00	51	ระยอง (เขต 2)
26	ยังชิน เมทัล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สลักเกลียว แป้นเกลียว และกะปุกเกลียว 9,008 คัน	4.3	519.00	42	ระยอง (เขต 2)
27	สยาม เคียวซันเค็นโซ่ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับยานพาหนะ 2,752,000 ชิ้น	4.10	1,287.40	226	ชลบุรี (เขต 2)
28	เจ.เอ.เอ็ม เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนของ CRIMPING MACHINE 2.2 คัน อุปกรณ์ของ CRIMPING MACHINE 1,200 ชุด	4.2	50.00	20	สมุทรปราการ (เขต 1)

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
29	ซัน - เออี รับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยางสำหรับยานพาหนะ 8,000,000 ชิ้น	4.10	25.80	21	ฉะเชิงเทรา (เขต 3)
30	MR. MORIO NITTA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนของเตาเหนียวนา 4 คัน	4.2	7.50	12	พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
31	วาสิโอสยาม เทอร์มอลซิสเต็มส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนสำหรับระบบปรับอากาศ สำหรับยานพาหนะ 550,000 ชิ้น	4.10	101.80	84	ชลบุรี (เขต 2)
32	YAN FENG JOHNSON CONTROLS (THAILAND) CO.,LTD. (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น HEADREST 2,250,000 ชิ้น	4.10	71.90	33	ระยอง (เขต 2)
33	โพลิริซัน พรินซ์ซัน โมลด์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ไต้หวัน - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะ 1,165 คัน	4.3	14.70	29	ชลบุรี (เขต 2)
34	ไทย โคเออิโท จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโคมไฟสำหรับ ยานพาหนะ 2,380,000 ชิ้น	4.10	195.50	24	สมุทรปราการ (เขต 1)
35	โตโย แอดวานสท์ เทคโนโลยีส์ ออโต้โมบาย คอมโพเนนส์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนระบบเกียร์อัตโนมัติ เช่น OIL PUMP 470,000 ชิ้น	4.10	473.90	40	ชลบุรี (เขต 2)
36	นิซชินเบรค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ตัวยึดอุปกรณ์สำหรับ เครื่องยนต์ 2,000,000 ชิ้น	4.10	295.00	224	นครราชสีมา (เขต 3)
37	อิโรเทค แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ท่อไอเสียสำหรับ ยานพาหนะ 423,000 ชุด	4.10	533.40	81	ระยอง (เขต 2)
38	ทองโลหะ พาร์ท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ 100 ชุด การซ่อมแซมแม่พิมพ์ 100 ชุด และชิ้นส่วนโลหะ 1,240 คัน	4.2	59.10	79	ปราจีนบุรี (เขต 3)
39	กา จีน เทค จำกัด (ร่วมทุนไทย - เกาหลี)	แม่พิมพ์ 180 ชุด ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ 500 ชิ้น การซ่อมแซมแม่พิมพ์ 75 ชุด	4.2	10.00	10	ชลบุรี (เขต 2)
40	จาโนเม่ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น - ไต้หวัน)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับ จักรเย็บผ้า 1,190 คัน ชิ้นส่วนจักรเย็บผ้า 300,000 ชิ้น อุปกรณ์จักรเย็บผ้า 3,380,000 ชุด จักรเย็บผ้า 1,530,000 เครื่อง	4.2	170.00	178	ชลบุรี (เขต 2)

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
41	สยามคาลโซนิค จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	หม้อน้ำรถยนต์ 658,000 ชิ้น	4.10	254.20	49	ชลบุรี (เขต 2)
42	คืบบลิวจีเอสไอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	เครื่องจักรอุตสาหกรรม และการซ่อมแซมเครื่องจักร ที่ผลิตเอง 30 เครื่อง	4.2	3.80	15	สมุทรปราการ (เขต 1)
43	เนะโมโตะ เวิร์ค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ของ เครื่องจักรกล และแขนรับน้ำหนักปั้นจั่น 880 คัน	4.2	39.00	17	ระยอง (เขต 2)
44	มิซุชิ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับ ยานพาหนะ 520 คัน	4.10	130.00	17	ระยอง (เขต 2)
45	เทียน เหยียน แมซซึเนอริ เอ็มเอฟจี (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ไต้หวัน)	โซ่ (CHAINS) 300 คัน	4.3	13.10	9	ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
46	นิสสัน พาวเวอร์เทรน (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	เครื่องยนต์ดีเซล 72,000 เครื่อง เครื่องยนต์แก๊สโซลีน 72,000 เครื่อง	4.10	650.60	165	สมุทรปราการ (เขต 1)
47	เอพีเอ็ม ออโต คอมโพเน้นท์ ประเทศไทย จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับ ยานพาหนะ 340 คัน	4.10	511.80	37	ระยอง (เขต 2)
48	เค็นโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	INTERCOOLER 582,000 ชิ้น	4.10	361.70	31	ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
49	วาย - เทค จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยางสำหรับยานพาหนะ เช่น TUBE และ TANK BAND 47,500,000 ชิ้น	4.10	319.30	340	ปราจีนบุรี (เขต 3)
50	ซูมิโตโม อีเล็กทริกไวริง ซิสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	สายไฟสำหรับยานพาหนะ 7,000 คัน	4.10	361.00	286	ระยอง (เขต 2)
51	MR. HARUO NISHIGAKI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การอบ - ซุปโลหะ 10,000 คัน	4.5	280.00	40	ชลบุรี (เขต 2)
52	นิชินโบะคอมเมอร์เชียล วีซีเคิลเบรค จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ 234,400 ชุด	4.10	850.00	67	จ.ระยอง (เขต 2)
หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า						
1	MRS. MONIQUE POMMELET (หุ้นฝรั่งเศสทั้งสิ้น)	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E - Commerce)	5.9	3.68	2	ประจวบคีรีขันธ์ (เขต 3)
2	สายไฟฟ้าไทย - ยาชากิ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	สายไฟฟ้า 27,360 คัน	5.3	2,292.00	125	ฉะเชิงเทรา (เขต 2)

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
3	เคพี ซอฟท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.23	9	กรุงเทพฯ (เขต 1)
4	MR. MAXIM TITOV (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.00	20	กรุงเทพฯ (เขต 1)
5	นายวิรัช ชื่นมีเชาว์ (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	ซอฟต์แวร์	5.8	110.00	76	กรุงเทพฯ (เขต 1)
6	MR. YOJIRO KOSHI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.50	2	กรุงเทพฯ (เขต 1)
7	MR. TAKESHI MIYAMOTO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	9.11	14	กรุงเทพฯ (เขต 1)
8	MR. PETER EISENBACHER (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	20.00	2	กรุงเทพฯ (เขต 1)
9	มียาโกะ อินคัสตรี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	PCBA และผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์ 2,400,000 ชิ้น	5.4 และ 5.5	138.50	201	สระบุรี (เขต 2)
10	ฮันนี่เวลล์ อิเล็กทรอนิกส์ แมติเรียลส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ 76,025,000 ชิ้น	5.5	554.90	33	ชลบุรี (เขต 2)
11	MR. MANABU MIYANO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ตู้ควบคุมไฟฟ้าสำหรับ อุตสาหกรรม 1,080 ตู้	5.1	36.00	34	สมุทรปราการ (เขต 1)
12	ไอ คอนเซ็ปต์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - นิวซีแลนด์)	ซอฟต์แวร์	5.8	10.00	30	กรุงเทพฯ (เขต 1)
13	MR. ANDRE BURGER (หุ้นลักเซมเบิร์กทั้งสิ้น)	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	5.9	2.00	12	กรุงเทพฯ (เขต 1)
14	โมเรนจ์ โซลูชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.16	8	ขอนแก่น (เขต 3)
15	ไทย เอ็นเจอร์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับอุปกรณ์ โทรคมนาคม 20,000 ชุด	5.5	19.90	20	ลำพูน (เขต 3)
16	ริโก้ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	MULTI FUNCTION DIGITAL MACHINE (MDM) 504,000 เครื่อง PRINTER 180,000 เครื่อง MULTI FUNCTION DIGITAL MACHINE (MDM) & PRINTER PARTS 1,080,000 ชิ้น TONER CARTRIDGE 6,084,000 ชิ้น	5.4 และ 5.5	1,000.00	3,000	ระยอง (เขต 2)

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
17	เบนซ์มาร์ค อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	อุปกรณ์โทรคมนาคมและ ชิ้นส่วนอุปกรณ์โทรคมนาคม 7,408,000 ชิ้น	5.4 และ 5.5	793.90	520	พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
18	ฮานา เซมิคอนดักเตอร์ (อยุธยา) จำกัด (ร่วมทุนเนเธอร์แลนด์ - ออสเตรเลีย - สหรัฐฯ)	SEMICONDUCTOR เช่น LIGHT EMITTING DIODE (LED) หรือ INTEGRATED CIRCUIT (IC) 1,400,000,000 ชิ้น	5.5	804.40	417	พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
19	ยูแทคไทย จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์ - ฮ่องกง - สหรัฐฯ)	INTEGRATED CIRCUIT, 519,420,000 ชิ้น INTEGRATED CIRCUIT, TESTING 43,969,600 ชิ้น WAFER TESTING 14,100 แผ่น	5.5	775.79	457	ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
20	นางภาสพรณี มหายศ (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	4.90	9	กรุงเทพฯ (เขต 1)
21	มูราตะ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เช่น CAPACITOR CERAMIC ELEMENT 4,379,472,000 ชิ้น	5.5	333.60	61	ลำพูน (เขต 3)
22	เอเชีย สแคนเลย์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	SEMICONDUCTOR เช่น CHIP LED 300,000,000 ชิ้น	5.5	109.00	159	ปทุมธานี (เขต 1)
23	ยูแทคไทย จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์ - ฮ่องกง - สหรัฐฯ)	INTEGRATED CIRCUIT 519,420,000 ชิ้น	5.5	728.10	457	กรุงเทพฯ (เขต 1)
24	แคนนอน ไอ-เทค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ LARGE FORMAT 64,0000 เครื่อง	5.4	476.00	521	พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)

หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก

1	นายพงษ์ศักดิ์ อูร์จนาพันธ์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก เช่น ขวดและฝาพลาสติก 1,700 ตัน	6.12	51.20	95	อุบลราชธานี (เขต 3)
2	เจเอเอ็ม พรินคิง จำกัด (ร่วมทุนไทย - เกาหลีใต้)	สิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ นามบัตรและโบรชัวร์ต่างๆ 62,400,000 ชิ้น	6.16	27.00	38	สมุทรปราการ (เขต 1)
3	เอท์ ออฟ เคอะบลู บ็อกซ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น งานพิมพ์ตราข้อความร้อน สติ๊กเกอร์ 2,325 ตัน	6.16	12.00	10	สมุทรสาคร (เขต 1)
4	ไทยคาลิ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ปุ๋ยโปแตส 100,000 ตัน	6.6	2,800.00	226	นครราชสีมา (เขต 3)

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
5	นายอภิชาติ เจริญสุข (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เม็ดพลาสติก LDPE 70,000 ตัน	6.11	2,475.00	4	ระยอง (เขต 2)
6	เอ็นจิเนียร์พลาสติกโปรดักส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับ อุตสาหกรรมต่างๆ 600 ตัน	6.12	200.00	46	ปราจีนบุรี (เขต 3)
7	เซ้าท์ ซีดีไปโตรเคม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	PLASTICIZER 21,000 ตัน	6.2	150.00	16	ระยอง (เขต 2)
8	ฟอร์มมิ่ง อัจฉินไทย จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	แผ่นกระจกพิมพ์ลาย 500,000 ชุด	6.16	20.00	17	ชลบุรี (เขต 2)
9	ปัญญาวัฒนาพลาสติก จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์ - ญี่ปุ่น)	บรรจุภัณฑ์พลาสติกและ ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับ อุตสาหกรรมต่างๆ 5,500 ตัน	6.12	420.00	450	ชลบุรี (เขต 2)
10	คววม เคมีคอล ประเทศไทย จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	POLYETHER POLYOLS 200,000 ตัน	6.11	2,170.00	28	ระยอง (เขต 2)
11	พีทีที เอ็มซีซี ไบโอดีเอ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	BIO - BUTANEDIOL (BIO - BDO) 45,000 ตัน	6.3	3,240.00	57	ระยอง (เขต 2)
12	โมเมนต์พี เพอร์ฟอร์แมนซ์ แมททีเรียลส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	LIQUID SILICONE RUBBER 3,500 ตัน	6.2	184.40	4	ระยอง (เขต 2)
13	ฟูจิ โพลี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากซิลิโคน 5,100,000 ชิ้น	6.12	28.70	18	ปทุมธานี (เขต 1)

หมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค

1	โซจิทสี (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสิงคโปร์ - ญี่ปุ่น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	3.00	7	กรุงเทพฯ (เขต 1)
2	พีช เว็ท กรุ๊ป เอเชีย จำกัด (หุ้นอังกฤษทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ และตรวจวิเคราะห์โรคในสัตว์น้ำ เช่น กุ้ง หอยและปลา 28,000 ตัวอย่าง	7.21	14.00	5	กรุงเทพฯ (เขต 1)
3	MR. KARAN SINGH UPPAL (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	ธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจ ระหว่างประเทศ 30 Workstations	7.16	14.00	30	กรุงเทพฯ (เขต 1)
4	ยูโรเซ็นเตอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเชกโกสโลวาเกียทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	4.00	2	กรุงเทพฯ (เขต 1)

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
5	MR. BRUCE MAKOSKY (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	2.35	6	กรุงเทพฯ (เขต 1)
6	ฟูรุกาวา ออร์โคมอทีฟ ซิสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและ ผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	38.50	6	ชลบุรี (เขต 2)
7	เคอะ ลักซ์ซูรี จำกัด (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	โรงแรม 150 ห้อง	7.4	1,164.70	200	ภูเก็ต (เขต 2)
8	เอส ซี แมนเนจเม้นท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เรือกำจัดคราบน้ำมันในทะเล 1 ลำ	7.26	30.00	7	ไม่ระบุที่ตั้ง
9	เอส ซี คอร์ปอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนถ่ายสินค้าสำหรับ เรือเคินทะเล 547,500 ตัน	7.1	433.00	50	ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
10	มหาชัย กรีนเพาเวอร์ จำกัด (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล 9.50 เมกะวัตต์	7.1	740.00	60	ไม่ระบุที่ตั้ง
11	อมตะ บี.กริมเพาเวอร์ (ระยอง) 3 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติ 142 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 30 ตัน/ชั่วโมง	7.1	5,600.00	48	ระยอง (เขต 2)
12	อมตะ บี.กริมเพาเวอร์ (ระยอง) 4 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติ 142 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 30 ตัน/ชั่วโมง	7.1	5,600.00	48	ระยอง (เขต 2)
13	เนชั่นแนล เพาเวอร์ แพลนท์ 5 เอ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากไอน้ำเชื้อเพลิงชีวมวล 98 เมกะวัตต์	7.1	1,300.00	28	ปราจีนบุรี (เขต 3)
14	เนชั่นแนล เพาเวอร์ แพลนท์ 12 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากน้ำมันยางคำ 90 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 172 ตัน/ชั่วโมง	7.1	6,059.00	101	ปราจีนบุรี (เขต 3)
15	สยามเพียวไรซ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติ 120 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 60 ตัน/ชั่วโมง	7.1	4,773.00	63	อ่างทอง (เขต 2)
16	โรจนะเพาเวอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น - เนเธอร์แลนด์)	ไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติ 120 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 25 ตัน/ชั่วโมง น้ำเพื่ออุตสาหกรรม 50 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง	7.1	5,600.00	26	พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
17	ทิพย์กำแพงเพชร ไบโอเอเนอจี้ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล 25 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 300 ตัน/ชั่วโมง	7.1	1,120.00	24	กำแพงเพชร (เขต 3)

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
18	ระยอง อิเล็กทริก เคนอเร็คชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้า 133 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 30 คตัน/ชั่วโมง	7.1	5,111.00	35	ระยอง (เขต 2)
19	อีสเทิร์น ซิเบอร์ค เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้า 133 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 30 คตัน/ชั่วโมง	7.1	5,137.00	35	ระยอง (เขต 2)
20	อิเล็กทริก แอนด์ สตีม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้า 133 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 30 คตัน/ชั่วโมง	7.1	5,177.00	35	ระยอง (เขต 2)
21	2010 โคเจนเนอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้า 133 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 30 คตัน/ชั่วโมง	7.1	5,111.00	35	ระยอง (เขต 2)
22	เรนโบว์ เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้า 133 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 30 คตัน/ชั่วโมง	7.1	5,240.00	35	ระยอง (เขต 2)
23	พีทีที แอลเอ็นจี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สินค้าสำหรับเรือเดินทะเล 5.75 คตัน	7.1	21,400.00	40	ระยอง (เขต 2)
24	ที.ซี.ซี. เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เขต DATA CENTER 13,500 ตารางเมตร	7.8	3,100.00	25	ชลบุรี (เขต 2)
25	เอสเอฟเอส เอวิเอชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ 3 ลำ	7.9	1,327.20	66	ไม่ระบุที่ตั้ง
26	อัลแคท (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ เช่น การตรวจเลือด ปีศาจ 19,000 ตัวอย่าง	7.21	6.00	7	กรุงเทพฯ (เขต 1)
27	เวลด์ โมโต จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนา	7.20	11.00	80	ปทุมธานี (เขต 1)
28	MR. TAIHEI SUGIYAMA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและ ผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.00	7	กรุงเทพฯ (เขต 1)
29	โนนตีโนน์ เอสเซท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย หรือปานกลาง 128 หน่วย	7.5	39.80	11	กรุงเทพฯ (เขต 1)
30	คิโชน เอ็นจิเนียริง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นแอฟริกาใต้ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	4.50	8	ระยอง (เขต 2)
31	ชุมพรอุตสาหกรรม น้ำมันปาล์ม จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ 3.9 เมกะวัตต์	7.1	79.00	4	ชุมพร (เขต 3)
32	ไทย ไบโอแก๊สเอ็นเนอร์ยี จำกัด (ร่วมทุนไทย - ซันเดอร์แลนด์ - ฟินแลนด์)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ 2.9 เมกะวัตต์	7.1	156.00	15	พังงา (เขต 3)
33	พีทีที แทงค์เทอร์มินัล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนถ่ายสินค้าสำหรับ เรือเดินทะเล 525,600 คตัน	7.1	250.00	-	ไม่ระบุที่ตั้ง

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
34	ผลิตไฟฟ้า นวนคร จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้า 145 เมกะวัตต์ และไอน้ำ 30 คัน/ชั่วโมง	7.1	6,149.10	60	ปทุมธานี (เขต 1)
35	โคโคเนทส์ มีเดีย จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค	7.13	10.00	12	กรุงเทพฯ (เขต 1)
36	พดุงษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย หรือปานกลาง 249 หน่วย	7.5	85.00	-	ปทุมธานี (เขต 1)
37	สุพรีม แพนโนฟลอร่า จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วิจัยพัฒนาและอุตสาหกรรม การผลิตต้นพันธุ์กล้วยไม้ที่ใช้ เทคโนโลยีชีวภาพ 7,000,000 ต้น	7.19	39.18	24	กรุงเทพฯ (เขต 1)
38	304 อินดัสเตรียลปาร์ค 7 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เขตอุตสาหกรรม 1,280 ไร่	7.8	1,142.90	10	ปราจีนบุรี (เขต 2)
39	คาทูน นาทีเซอร์วิสเซส (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสิงคโปร์ - เบลเยียม)	คัดแยกเม็ดพลาสติกที่ไม่ใช้แล้ว 5,634 ตัน	7.27	75.00	21	ระยอง (เขต 2)
40	อติ ริชอร์สซิ่ง จำกัด (ร่วมทุนไทย - อินเดีย)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	4.00	60	กรุงเทพฯ (เขต 1)
41	อีควิส พันด์ กรุ๊ป (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเคย์แมนทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	2.00	4	กรุงเทพฯ (เขต 1)
42	นายวิษณุ มณีนาวา (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค	7.13	10.00	23	กรุงเทพฯ (เขต 1)
43	ไทคอน โลจิสติกส์ พาร์ค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงาน อุตสาหกรรม 9 หน่วย	7.8	270.40	4	ชลบุรี (เขต 2)
44	นายธานีรักษ์ วิรัตน์พงษ์ (ร่วมทุนไทย - เยอรมนี)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.21	6.00	17	นนทบุรี (เขต 1)
45	เดียร์ไลฟ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ธุรกิจรับจ้างบริหาร ระบบธุรกิจต่างประเทศ	7.16	1.60	4	กรุงเทพฯ (เขต 1)
46	MR. MASAHIKO ODANI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	5.80	5	ปทุมธานี (เขต 1)
47	บี.บราวน์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	15.00	4	กรุงเทพฯ (เขต 1)
48	นายบุญส่ง สงวนวรวงษ์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนา	7.20	4.00	13	สมุทรปราการ (เขต 1)

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
49	อนุรักษ์ วอเตอร์ทริทเมนต์ ฟาซิลิตีส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	บริการบำบัดน้ำเสีย 3,600,000 ลูกบาศก์เมตร	7.26	120.00	13	ระยอง (เขต 2)
50	ไฮเทค นิทซู (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	ศูนย์กระจายสินค้าระหว่าง ประเทศด้วยระบบที่ทันสมัย	7.11	40.20	18	นครราชสีมา (เขต 3)
51	เอ็นที ไบโอ เอนเนอร์ยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ 5.6 เมกะวัตต์ ก๊าซชีวภาพ 19,200,000 ลูกบาศก์เมตร	7.1	174.00	11	อุบลราชธานี (เขต 3)
52	เอส ซี แมนเนจเม้นท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ 1 ลำ	7.9	130.20	12	ไม่ระบุที่ตั้ง
53	คาทูน นาที (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ลักเซมเบิร์ก)	ศูนย์กระจายสินค้าระหว่าง ประเทศด้วยระบบที่ทันสมัย	7.11	621.58	51	ระยอง (เขต 2)
54	สินธุ์ไทย มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ 1 ลำ	7.9	218.40	18	ไม่ระบุที่ตั้ง
55	ไทยไลอ้อนเมเนทารี จำกัด (ร่วมทุนไทย - อินโดนีเซีย)	ขนส่งทางอากาศ 1 ลำ	7.9	690.80	151	ไม่ระบุที่ตั้ง
56	ไทยไลอ้อนเมเนทารี จำกัด (ร่วมทุนไทย - อินโดนีเซีย)	ขนส่งทางอากาศ 1 ลำ	7.9	690.80	151	ไม่ระบุที่ตั้ง
57	ท็อป มาริไทม์ เซอร์วิสเซอริวส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ 2 ลำ	7.9	285.00	24	ไม่ระบุที่ตั้ง
58	ท็อป มาริไทม์ เซอร์วิสเซอริวส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ 2 ลำ	7.9	285.00	24	ไม่ระบุที่ตั้ง
		รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม		198,651.26	27,165	เขต 1 = 52 เขต 2 = 82 เขต 3 = 35 ไม่ระบุที่ตั้ง = 10

หมายเหตุ

เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพฯ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง
ระยอง และภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 59 จังหวัดที่เหลือ

พื้นที่ตรงนี้ นักลงทุน "มองเห็น"

"วารสารส่งเสริมการลงทุน"

วารสารรายเดือนแน่นด้วยเนื้อหาและข้อมูลด้านเศรษฐกิจและการลงทุน ด้วยยอดพิมพ์ 4,000 ฉบับ เผยแพร่แก่สมาชิกที่เป็นนักลงทุน นักธุรกิจ รวมทั้งหน่วยงาน และองค์กรที่ดำเนินงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมทั่วประเทศ

อัตราโฆษณาของ "วารสารส่งเสริมการลงทุน" ประจำปี 2556

ตำแหน่งโฆษณา	พิมพ์	อัตรา/หน้า/ครั้ง (บาท)	หมายเหตุ
1. ปกหลังนอก	4 สี	50,000	• ลงโฆษณา 3 เดือน ลด 20% 6 เดือน ลด 35% • อัตราค่าลงโฆษณาดังกล่าวเป็นราคาสุทธิ ไม่ต้องคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่มีการหัก ณ ที่จ่าย
2. ปกหน้าใน	4 สี	35,000	
3. หน้า 1	4 สี	35,000	
4. ปกหลังใน	4 สี	30,000	
5. หน้า 2	4 สี	25,000	
6. หน้า 4	4 สี	25,000	
7. หน้าในบทความ	2 สี	15,000	

สนใจลงโฆษณา กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการ "วารสารส่งเสริมการลงทุน" ศูนย์บริการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

โทรศัพท์ 0 2553 8111 ต่อ 8382 และ 8410 โทรสาร 0 2553 8222 อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

คิดถึงการลงทุน คิดถึง

บีโอไอ

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด

ขนาดการลงทุนเล็กหรือใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

• หน่วยงานบริการอื่นๆ •

สมาคมสโมสรนักลงทุน

อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 16 เลขที่ 1 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2936 1429 ต่อ 201 - 208 โทรสาร : 0 2936 1441 - 2
อีเมล : is-investor@ic.or.th เว็บไซต์ : www.ic.or.th

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

โทรศัพท์ : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1199
อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : osos.boi.go.th

ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1194 อีเมล : visawork@boi.go.th
เว็บไซต์ : www.boi.go.th

• สำนักงานในส่วนภูมิภาค •

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)

ห้อง 108 - 110 อาคารแอร์พอร์ต บีซีเนส ปาร์ค เลขที่ 90 ถนนมทิลล ตำบลหายยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50100
โทรศัพท์. 0 5320 3397 - 400
โทรสาร 0 5320 3404
อีเมล : chmai@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)

2112/22 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000
โทรศัพท์. 0 4421 3184 - 6 โทรสาร 0 4421 3182
อีเมล : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)

177/54 หมู่ 17 ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
โทรศัพท์. 0 4327 1300 - 2 โทรสาร 0 4327 1303
อีเมล : khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)

46 หมู่ 5 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ถนนสุขุมวิท ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี 20230
โทรศัพท์. 0 3840 4900 โทรสาร 0 3840 4997 - 9
อีเมล : chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)

7 - 15 อาคารไชยงค์ ถนนจุฑาทิพย์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
โทรศัพท์. 0 7434 7161 - 5
โทรสาร 0 7434 7160
อีเมล : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)

49/21 - 22 ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
โทรศัพท์. 0 7728 4637, 0 7728 4435
โทรสาร 0 7728 4638
อีเมล : surat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 (พิษณุโลก)

59/15 อาคารไทยทิวทัศน์ ชั้น 3 ถนนบรมไตรโลกนาถ 2 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทรศัพท์. 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777
อีเมล : phitsanulok@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

Think Asia, Invest Thailand

www.boi.go.th

OVERSEAS OFFICES

BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office
Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Rd., Beijing 100600 P.R.C.
Tel: +86-10-6532-4510 Fax: +86-10-6532-1620 Email: beijing@boi.go.th

FRANKFURT : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office
Investment Section, Royal Thai Consulate-General
Bethmannstr. 58,5,0G 60311 Frankfurt am Main, Federal Republic of Germany
Tel: +49 (069) 92 91 230 Fax: +49 (069) 92 91 2320

GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General, Room 1216-1218, Garden Tower, 368 Huanshi Dong Rd., Guangzhou 510064 P.R.C
Tel: +86-20-8333-8999 ext. 1216-8, +86-20-8387-7770 Fax: +86-20-8387-2700
Email: guangzhou@boi.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General,
611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles CA 90004, U.S.A.
Tel: +1 (0)-323-960-1199 Fax: +1 (0)-323-960-1190 Email: boila@boi.go.th

MUMBAI : Thailand Board of Investment, Mumbai Office
Royal Thai Consulate-General 1st Floor, Dalalal House, Jammalal Bajaj Marg, Nariman Point, Mumbai - 400 021 Republic of India
Tel: +91 22) 2204 1589-90 Fax: +91 22) 2282 1071 Email: mumbai@boi.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office
7 World Trade Center, 34th Floor, Suite F, 250 Greenwich Street, New York, New York 10007, U.S.A.
Tel: +1 (0) 212 422 9009 Fax: +1 (0) 212 422 9119 Email: nyc@boi.go.th
Website: www.thinkasiainvestthailand.com

OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Building, 7th Floor, 1-9-16 Kyutaro-Machi, Chuo-Ku, Osaka 541-0056 Japan
Tel: +81 (0) 6-6271-1395 Fax: +81 (0) 6-6271-1394 Email: osaka@boi.go.th

PARIS : Thailand Board of Investment, Paris Office
Ambassade Royale de Thaïlande 8, rue Greuze, 75116 Paris, France
Tel: +(33-1) 56 90 26 00 Fax: +(33-1) 56 90 26 02 Email: par@boi.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office
#1804, 18th Floor, Coryo Daeyungak Tower, 25-5, Chungmuro 1-ga, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea
Tel : +82-2-319-9998 Fax : +82-2-319-9997 Email: seoul@boi.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment, Shanghai Office
Royal Thai Consulate-General, 15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Rd., Shanghai 200041, P.R.C
Tel: +86-21-6288-9728-9 Fax : +86-21-6288-9730 Email: shanghai@boi.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Stockholm Office
Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden
Tel : +46 (0) 8463 1158, +46 (0) 8463 1174-75 Fax : +46 (0) 8463 1160
Email: stockholm@boi.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office
Suite 101, Level 1, 234 George Street, Sydney, New South Wales 2000, Australia
Tel : +61-2-9252-4884 Fax : +61-2-9252-2883 Email: sydney@boi.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment, Taipei Office
Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40, No.5 Xin-Yi Rd., Sec. 5 Taipei 110, Taiwan R.O.C.
Tel : +886-2-2345-6663 Fax : +886-2-2345-9223 Email: taipei@boi.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment, Tokyo Office
Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building West, 2-11-3, Akasaka, Minato-ku, Tokyo 107-0052 Japan
Tel : +81 (0) 3-3582-1806 Fax : +81 (0) 3-3589-5176 Email: tyo@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ : 0 2553 8111 โทรสาร : 0 2553 8222

อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

